REALITATEA SPORTIVĂ

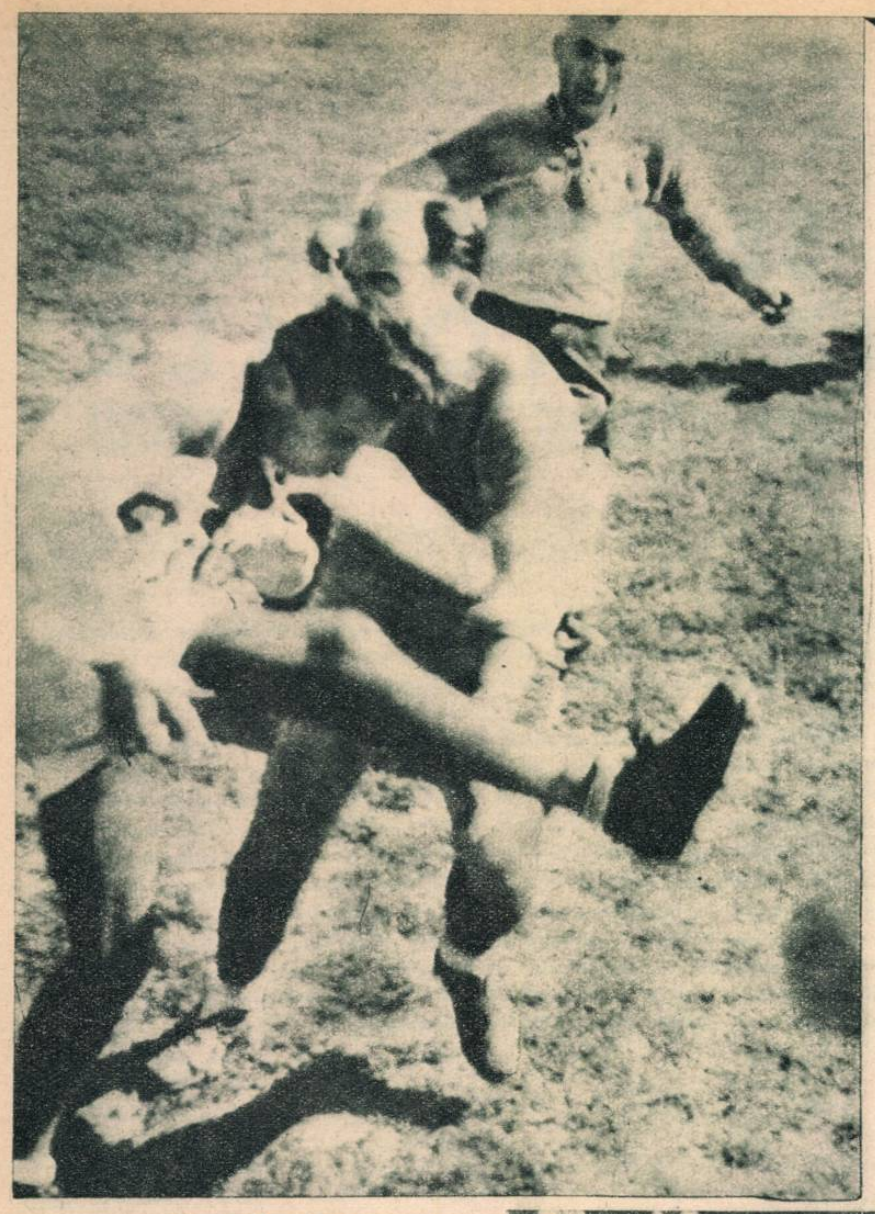

LA „ZIUA SCÂNTEII"

IN cadrul sărbătoririi a patru ani de apariție legală a ziarului „Scânteia" s'a alergat o ștafetă denumită „Ștafeta Sectoarelor", care a fost câștigată de C. S. C. Armata. Truică, ultimul schimb al ștafetei, a predat un mesaj din partea atleților — adresat ziarului „Scânteia".

FOOT-BALL

IN etapa a 5-a a Diviziei Naționale A, s'au înregistrat scoruri strânse, doar cel realizat de C. F. R.-B. în fața Metalochimicului nefiind în nota generală a etapei.

IN CAPITALĂ

FEROVIARII bucureșteni au izbutit Sâmbătă în repriza a doua să înscrie de patru ori cu toate că Voinescu a apărat foarte bine. Aceasta se datorește însă lipsei condiției fizice la metalochimiști, care în repriza a doua au fost depășiți de atacul feroviar. Filotti a înscris de trei ori și Socec odată. Apărarea feroviară nu s'a desmințit și de data aceasta, nepermițând atacului advers să pătrundă decât rareori în careu.

DUMINICĂ...

Jocul tradițiilor ITA-Petrolul a adus în tribunele dela U.C.B., 14.000 spectatori care au asistat la un joc frumos, și care s'a terminat la egalitate. In prima repriză ITA are majoritatea inițiativelor și s'a arătat mai periculoasă. Prezența lui Traian Ionescu în poarta petroliștilor face ca scorul să nu treacă de 1—0; goalul l-a înscris Petschowski în minutul 12. Spre sfârșitul reprizei Titi Popescu și Flamaropol ratează ocazii clare. La reluare bucureștenii pun stăpânire pe joc și în minutul 51 la o aruncare de pe tușe a lui Pepelea, Iordache trage în brațele lui Marki, care scapă; Flamaropol din apropiere reia și scorul este 1—1. Până la sfârșit Petrolul domină insistent dar nu poate concretiza, mingea lovind bara în repetate rânduri. Pall a fost lovit la mijlocul reprizei, reintrând deabea târziu și ocupând un loc anonim pe extremă. Jocul a plăcut, dar ITA a jucat cu un atac care nu are jucători în formă. Cu acțiuni de unul singur nu se pot câștiga matchuri. In schimb Petrolul a jucat legat și a făcut un joc de asociație foarte eficace. Numai 11 m. ratat de Oană și shoturile lui Titi Popescu care se pierdeau peste bară i-au privat de o victorie pe care ar fi meritat-o.

IN PROVINCIE

LA Timișoara „Poli" după ce a condus cu 2—0 prima repriză, jucătorii epuizându-se, a permis după pauză egalarea și chiar victoria echipei ceferiste. Jucătorii Politechnicei nu au putut face fața jocului organizat al feroviarilor, care au avut și o condiție fizică mai bună.

UNIVERSITATEA a rezistat asaltului dat de Dinamo, care a condus-o repriza I-a cu 1—0. Ei au fost dominați de bucureșteni o repriză și și-au revenit după pauză.

CU o echipă din nou remaniată, și cu RATA în zi bună, echipa Armatei a pierdut un match pe care putea să-l și câștige. Militarii au dominat partea a doua a jocului, dar trăgând puțin la poartă nu au putut modifica scorul.

ORĂDENII au învins în ultimul minut echipa C.F.R. din Cluj, cu toate că oaspeții s'au apărat cu îndârjire.

DRAW-UL dela Mediaș indică realitățile de pe teren; Jiul a plecat acasă cu un punct, iar medieșenii și-au păstrat și ei unul.

REZULTATE TEHNICE

C. F. R.-B. — Metalochimic	4:0 (0:0)
Petrolul — I. T. A.	1:1 (0:1)
„U" — Dinamo	1:1 (0:1)
C. S. M. M. — Jiul	0:0
I. C. O. — C. F. R.-Cluj	2:1 (1:0)
C. F. R.-T — Politehnica	3:2 (0:2)

DOUĂ RECORDURI NAȚIONALE

In pauza matchului de foot-ball — C. F. R.-T — „Poli" — Bociort a doborât recordul pe 500 m. junioare, în timpul de 1,24,6, iar pe 400 m. Ternovici a alergat în 52.2, timp ce este un nou record de juniori al probei.

RUGBY

Sezonul de rugby a fost inaugurat Duminică, disputându-se matchuri la categoria onoare. Ca la început de sezon unele formații s'au prezentat nepregătite și din cauza aceasta matchurile s'au terminat la scoruri exagerate. Iată rezultatele tehnice: C.S.C. Armata-Viforul Dacia 16-0 (7-0). CFR-Sindicatul Constructorilor 6-3 (3-0) Electra-Malaxa 11-4 (5-4). ASAS-CSU 21-6 (14-3) Petrolul-CCPR 51-13 (19-3).

In clasament locul întâi este ocupat de C.S.C. Armata urmat de Petrolul și ASAS.

CICLISM

Campionatul de fond al categoriilor inferioare a fost câștigat de Șandru Constantin, care a avut o comportare bună, arătând că Steaua-Română, are în frații Șandru o echipă puternică.

LA MARȘ...

Același Paraschivescu a doborât din nou unul din recordurile sale. El a mers Duminecă dimineața 3 km. în 13 minute 40 secunde 6; vechiul record fusese stabilit acum câteva săptămâni la Cluj.

IN STRĂINĂTATE...

Polonia, care va întâlni în luna Octombrie reprezentativa R. P. R., a fost învinsă de către Ungaria cu scorul de 6-2 (3-1). Comportarea slabă a portarului polonez și a lui Parapan, par a explica succesul ungurilor. Aceștia și-au făcut jocul de înaintare cu care ne-au obișnuit în ultimul timp, remarcându-se mai ales aripa stânga Hidegkuti—Toth III.

↑ **A început campionatul de rugby. Fază din matchul ASAS-RC 13—CSU.**

← **Campionatul național de Șah. Participă muncitori, funcționari, elevi și studenți. Un tânăr de 16 ani joacă cu un adversar în vârstă.**

Copii, ascultă o poveste

E Joi după amiază.

Undeva, în cartierul Griviția-Filantropia, la capătul străzii Siret, e îmbulzeală mare...

Pâlcuri, pâlcuri de copii se îndreaptă cu voioșie spre „Parcul Copiilor" unde revista „Licurici" i-a convocat, să le spună o poveste frumoasă...

Forfoteala pestriță a prichindeilor menține o continuă mișcare în locul fixat „adunării".

Zarva crește cu fiecare clipă de așteptare și ajunge la maximum în momentul în care Eugen, prietenul copiilor, apare în mijlocul lor.

Au trecut numai câteva clipe și prietenul nostru se pomenește cu un copilaș cocoțat tocmai sus, pe umărul stâng, în timp ce o fetiță mititică și blondă încearcă o ascensiune dificilă pentru a ocupa o poziție strategică mai avantajoasă și în orice caz mai confortabilă, pe genunchii primitori ai povestitorului.

După ce copiii se așează pe nisip și se face liniște, povestea începe să se desfășoare, frumoasă și instructivă în ziua senină care mângâie fețele micilor ascultători.

Razele de soare profilează clar, în umbre aruncate pe nisip, furnalele unei fabrici din apropiere...

Minutele se scurg parcă prea repede și povestea s'a terminat.

Copiii se împrăștie prin parc, la joacă...

Ei știu că despărțirea de Eugen e numai temporară și că, Joia viitoare, se vor întâlni din nou într'unul din parcurile Capitalei, unde vor putea auzi încă o poveste instructivă și frumoasă.

ACI SE CONSTRUESC AUTOMOBILE

MAŞINI NOI FĂCUTE DIN FIARE VECHI

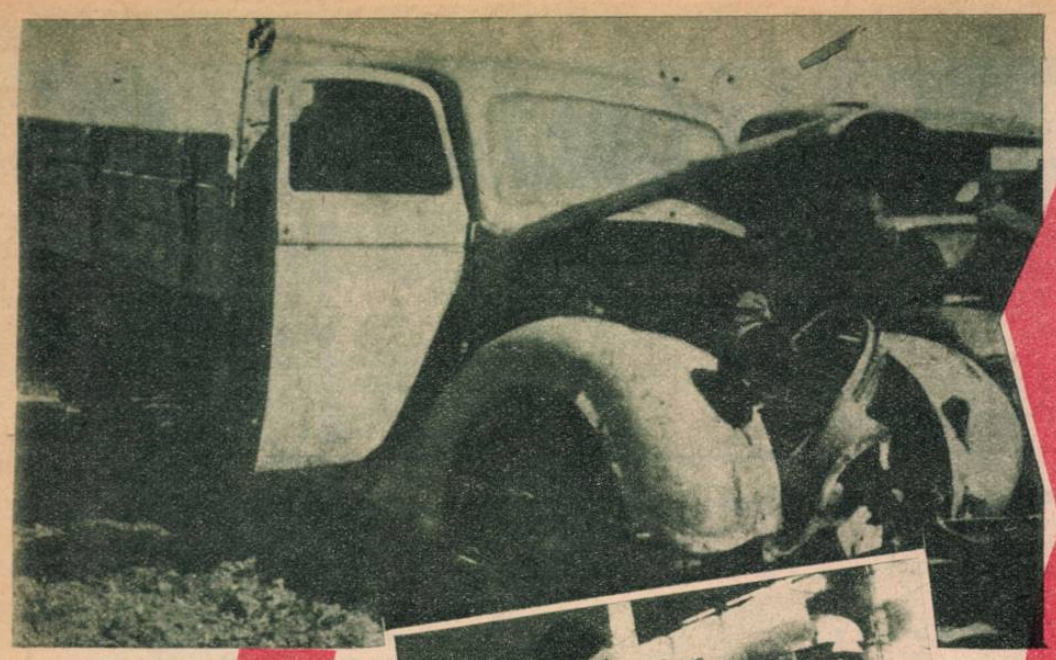

CETĂŢEANUL oarecare, trecând întâmplător prin faţa fostelor fabrici Ford de pe Calea Floreasca, ar fi îndreptăţit să creadă, văzând o curte imensă plină cu rămăşiţe, mai mult sau mai puţin sfărâmate, de maşini, că are deafece cu un cimitir de automobile.

Aceeaşi impresie am avut-o dealtfel şi noi, până în momentul în care am păşit pe poarta fabricei şi am luat astfel contact cu realitatea, pătrunzând dincolo de aparenţele atât de înşelătoare.

★

Luaţi în primire de Gheorghe Streza, preşedintele comitetului de fabrică, am pornit să vizităm oamenii, uneltele şi munca, ce-şi dăduseră întâlnire şi aici, în faţa sutelor de aparate tehnice, servind la refacerea şi construirea din nou a autovehiculelor.

Desigur că prima nedumerire pe care ne-am exprimat-o, a fost prezenţa imensului cimitir de maşini din curtea fabricei.

— Vedeţi dvs., ne lămureşte însoţitorul nostru, după terminarea războiului, printre nenumăratele distrugeri pe care acesta le-a adus, s'au aflat şi un număr impresionant de autovehicule, unele în cea mai mare parte în preajma frontului, altele grav deteriorate de bombardamente, cele mai multe ciopârţite şi transformate în grămezi informe de fier vechi, ce fuseseră strânse în câteva parcuri de colectare.

Apoi, dintre grămezile acelea de fier vechi, s'au selecţionat un număr de schelete de maşini, care mai puteau fi, cu destulă greutate e drept, recunoscute ca atare, s'au adunat rămăşiţele de motoare, capotele, şasiurile şi alte piese tehnice şi ne-au fost repartizate nouă ca şi celorlalte fabrici de autovehicule, pentru a le recondiţiona şi a le face astfel utile necesităţilor noastre de fabricaţie.

Şi trebue să recunoaştem că, datorită acestor rămăşiţe, multe goluri au fost împlinite în producţia noastră.

Dealtfel, trecute prin mâinile harnice ale muncitorilor, rămăşiţele pe care le-aţi văzut în curte devin cu totul de nerecunoscut, după cum veţi avea singur prilejul să vă convingeţi.

Şi pentru a ne demonstra mai cu evidenţă spusele sale, tov. Streza ne conduce prin curtea fabricei şi insistă să fotografiem rămăşiţele unei maşini depozitate acolo, pentru a putea prinde la sfârşit, prin obiectivul nostru fotografic, imaginea de nerecunoscut a unei maşini construită în cea mai mare parte din rămăşiţe similare.

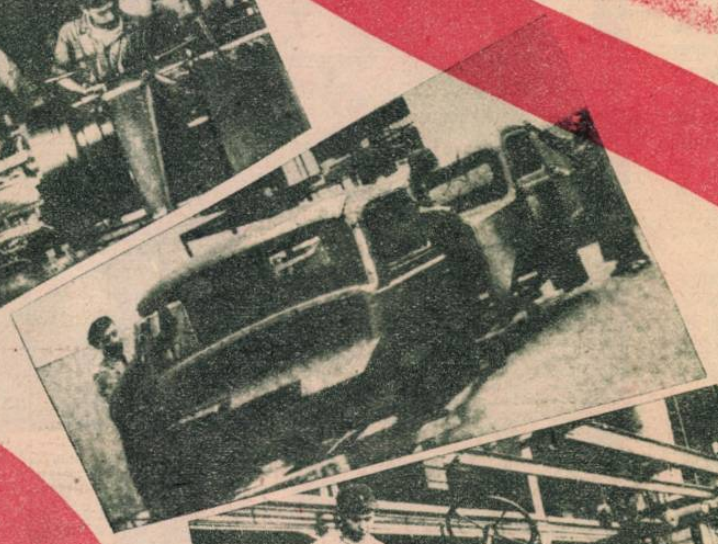

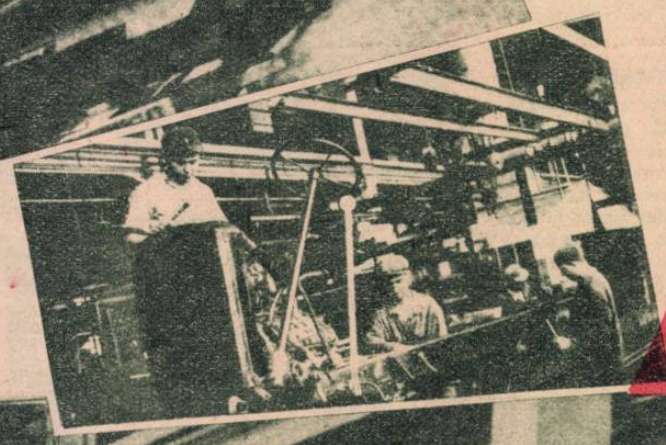

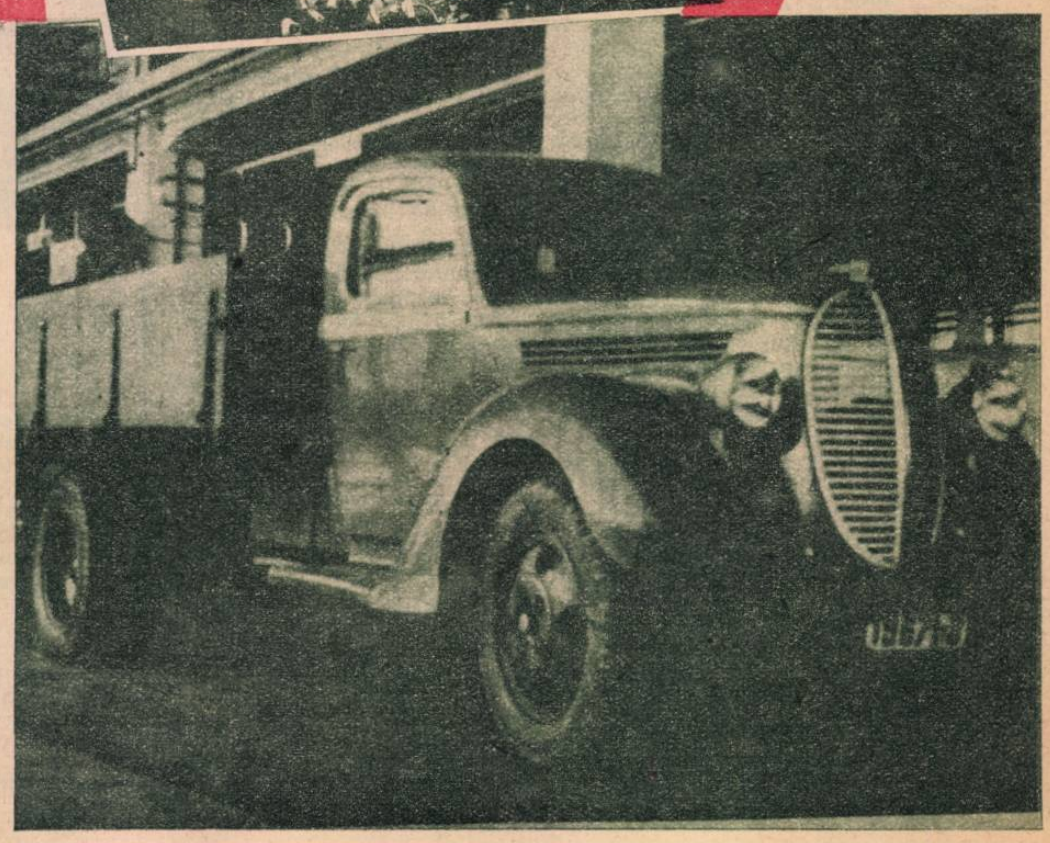

După ce ne facem datoria fotografică, pornim prin dreptul maşinilor de prelucrat din fabrică pentru a urmări fazele prin care trec grămezile acelea de rămăşiţe.

In primul rând, observăm că ele sunt sortate în grămezi distincte în care sunt strânse: volane, uşi, capote, şasiuri, motoare, schelete de roţi, caroserii etc., etc.

Apoi, piesele acestea trec la recondiţionare, adică sunt reparate.

Abea după aceste operaţiuni preliminarii, începe fabricarea propriu zisă a maşinilor, adică ajustarea şi montarea pieselor.

Aplecat cu atenţie asupra unui aparat, muncitorul Tamaş Mihai nu observă apropierea noastră şi reporterul fotograf îl poate surprinde în plină activitate.

Tamaş Mihai, este unul din cei mai sârguincioşi inovatori din fabrică. Ultima lui inovaţie este transformarea unui disjunctor de 12 volţi la 6 volţi, realizând pe lângă o importantă economie de electricitate şi o simţitoare uşurare a muncii.

Şi nu este desigur întâmplător, că tocmai el ne vorbeşte la un moment dat, în cursul unei convorbiri angajată lângă uneltele sale, despre efortul pe care muncitorii şi tehnicienii educaţi în spiritul Partidului Muncitoresc Român le depun pentruca produsele muncii lor să fie cât mai ridicate din punct de vedere calitativ, mărindu-se totodată şi avântul producţiei, în desfăşurare victorioasă spre producerea cât mai multor bunuri pentru întregul popor muncitor.

Aceste cuvinte ale muncitorului inovator Tamaş Mihai, sunt concludente pentru rolul pe care îl joacă munca de lămurire a Partidului în ridicarea conştiinţei politice a oamenilor şi în crearea unei atitudini noi a acestora în faţa problemelor de muncă şi de viaţă.

Dela alt inovator în muncă, mecenicul Iacob Marin, putem afla o sinteză sugestivă a ceeace au reprezentat naţionalizările pentru lumea muncitoare.

— Naţionalizarea a însemnat smulgerea din mâna bancherilor şi capitaliştilor a întreprinderilor şi trecerea lor în deplina stăpânire a poporului muncitor, în stăpânirea Republicei noastre Populare.

Şi muncitorii ştiu că şi această victorie a lor se datoreşte luptei neînfricate dusă cu consecvenţă de partidul de avantgardă al oamenilor muncii, Partidul Muncitoresc Român.

Şi ei mai ştiu că alungarea patronilor din întreprinderi, nu înseamnă că duşmanii de clasă au dispărut din mijlocul fabricilor.

Ei ştiu că numai o vigilenţă din ce în ce mai ascuţită, şi o întărire din ce în ce mai consistentă a luptei împotriva burgheziei, poate consolida cuceririle lor.

— Deşi ştim că noi, clasa muncitoare, în alianţă strânsă cu ţărănimea muncitoare şi cu intelectualitatea progresistă, suntem la conducerea Republicii Populare Române, că reforma agrară, stabilizarea monetară, înfăptuirea Republicii Populare şi naţionalizările sunt lovituri din cele mai hotărîtoare în lupta împotriva burgheziei, noi mai ştim că cea mai mare greşală pe care am putea-o comite, ar fi să ne închipuim că lupta noastră s'a terminat, că duşmanii noştri au dispărut cu desăvârşire.

Cuvinte pline de semnificaţie rostite de tov. director al fabricii, muncitorul Pricoapsă Ilie.

Cuvinte care, raporteata şi activităţii depuse în uzină de cei peste 320 lucrători, sunt o pildă vie a acelei atmosfere noi şi sănătoase în care se desfăşoară viaţa şi munca pretutindeni în ţara noastră, pornită pe drumul cuceririlor cele mai avansate pentru toţi oamenii muncii.

La capătul vizitei noastre în fabrică, după ce trecem în revistă atelierele şi oamenii în care munca e în plină desfăşurare, ne găsim în faţa produselor realizate prin munca depusă: Camioane noui şi bine amenajate, menite să contribue în cea mai largă măsură la asigurarea în condiţiuni optime a transporturilor; cu alte cuvinte, menite să servească şi ele mersului înainte al Republicii Populare Române.

HORIA NICOARĂ

Au sosit noi imigranți

Poliția militară evreiască face instrucție

LUPTELE AU REINCEPUT IN PALESTINA

DEȘI formal în Palestina există armistițiu, nu a fost zi în care să nu fi existat dueluri de artilerie, incursiuni aviatice, sau chiar lupte între trupele de infanterie ale celor două tabere. Observatorii lui Bernadotte făceau rapoarte peste rapoarte, călătoriau dintr'un punct în celălalt al frontului mai mult sau mai puțin confortabil, pentru ca în cele din urmă să fie nevoiți să-și recunoască neputința practică de a impiedica luptele.

Ultima săptămână a adus însă cu sine o recrudescență a luptelor și mai ales în ultimele zile duelurile de artilerie dela Ierusalim au luat aspectul unei pregătiri dintre cele mai grave.

De data aceasta trupele care sunt mai agitate sunt acelea ale Egiptului și ale Irakului și mai puțin ale regelui-fantoșe Abdulah, care se teme că toată ascultarea servilă pe care a arătat-o Londrei dela izbucnirea războiului nu-i va fi de nici un folos și că în cele din urmă himera unei Sirii Mari sub conducerea sa va rămâne o simplă himeră.

In spatele tuturor acestor manevre de învrăjbire, nu se află, după cum s'a mai arătat, interesul real al popoarelor, care nu vor decât să trăiască în bună înțelegere, ci lupta surdă dintre interesele diferitelor societăți petrolifere engleze și americane, care se ciocnesc.

Departamentul de stat dela Washington ca și Foreign Office-ul sunt manevrate din umbră de marii acționari ai societăților respective, astfel că atitudinile forurilor acestora sunt contradictorii și mai ales fundamental nesincere.

In tot acest timp viața în Palestina își continnă ritmul aproape normal. De bună seamă că activitatea principalelor porturi, Haifa și Tel Aviv, s'a resimțit în oarecare măsură. Cu toate acestea zi de zi intră vase aducând mărfuri de tot felul și pornesc către celelalte colțuri ale lumii nave cu produsele indigene.

Paza coastelor este făcută de slaba flotă de război a statului Israel, care cu toate acestea face față onorabil sarcinilor impuse. Din foarte apropiatul Cipru sosesc destul de des transporturi cu emigranți, în cea mai mare parte copii, cari au avut nespus de mult de suferit din cauza regimului din taberele de concentrare britanice.

Intr'o tabără ca și în cealaltă se continuă cu pregătirea cadrelor pentru cazul în care luptele ar urma să fie reluate cu toată inverșunarea. In tabăra Ligii Arabe se observă însă o simțitoare relaxare, mai ales de când grupuri destul de compacte de arabi palestinieni s'au raliat armatei statului Israel.

Cert este însă un lucru, că Liga Arabă condusă de Azzam Pașa, a început să aibe preocupări... de ordin internațional. Astfel, în ultimele săptămâni, Azzam Pașa a fost solicitat direct să medieze între India și Nizamul de Haiderabad, mediere care nu a dus la nici un rezultat după un exemplu pe care Azzam Pașa l-a avut foarte aproape în persoana lui Bernadotte. Dealtfel rolul Ligii Arabe în conflictul din Palestina este micșorat prin acțiunea dusă separat de Irak și Egipt, care caută să înșele așteptările aliaților lor de până mai eri, spre a trage toate foloasele din jocul periculos în care au fost angajate de interesele britanice.

In grupul arab există în momentul de față o oarecare zăpăceală, deoarece patronii respectivi ai diferiților potentați arabi, ezită să dea indicațiuni prea precise de acțiunea oamenilor lor. Conflictul din Palestina a ajuns într'un punct de criză, o criză care a reactualizat metodele fasciste ale înlăturării pe orice cale a oamenilor cari nu mai sunt de folos, sau a căror dispariție ar putea fi deopotrivă foarte folositoare diferitelor oficine care trag sforile în această situație complicată.

Reluarea luptelor pe meleagurile palestiniene este cert în defavoarea popoarelor locuind acolo, mai ales a celor oameni cari înțeleg să muncească în bună înțelegere, pentru crearea unor condițiuni de viață pe baze noi, pe bazele dreptății, ale dreptului la autodeterminare a popoarelor, care nu mai înțeleg să se lase exploatate de statele imperialiste.

Copii sosiți din lagărele din Cipru sunt luați în primire de autoritățile din Israel

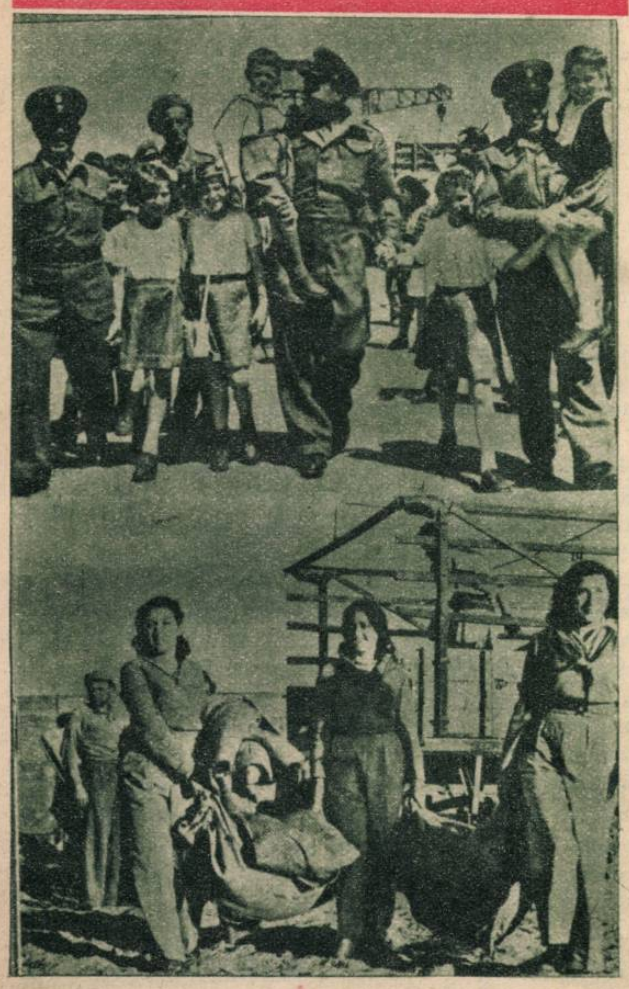

Femei la muncă în Neghev

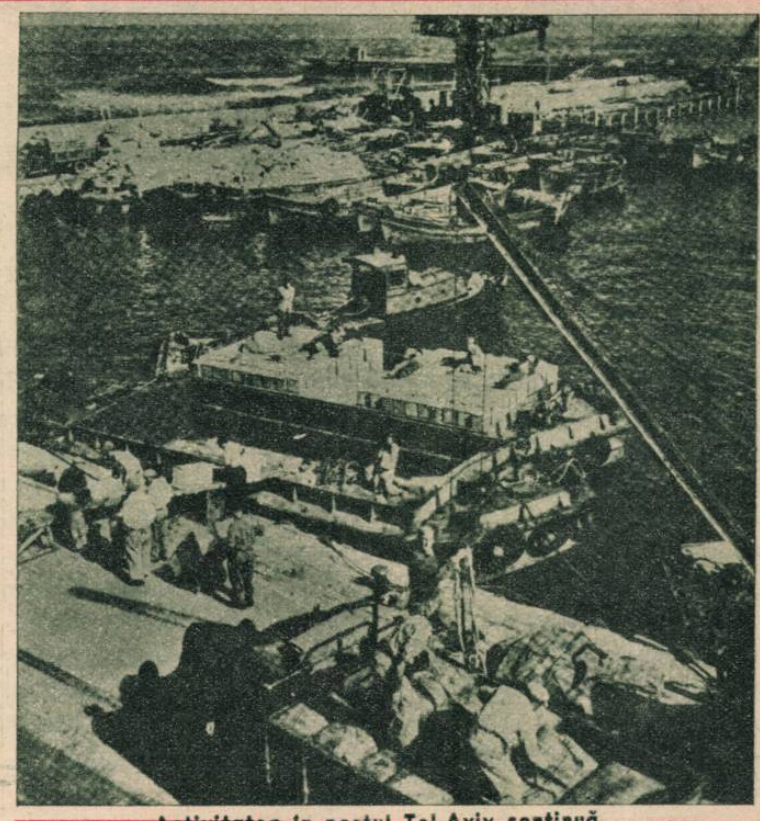

Activitatea în portul Tel-Aviv continuă

Soldați evrei de gardă în fața mânăstirii Notre Dame (Ierusalim).

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

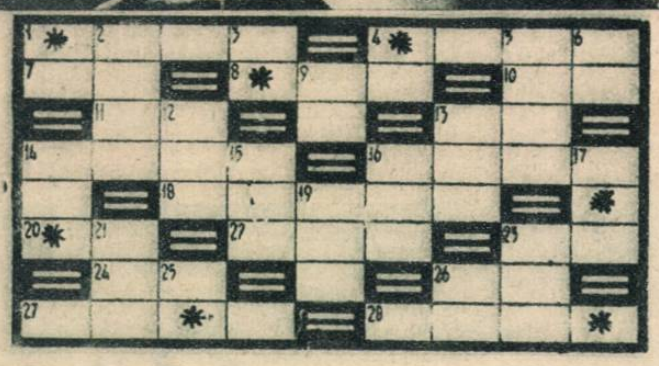

SILABE CINEMATOGRAFICE

ORIZONTAL: 1) De pe vremea lui Pazvante. 4) Pe limbă ...moartă! 7) Asociaţie. 8) A da jos. 10) Sora fiului (pl.) 11) Muzică de clopotniţă. 13) La vocativ, rudă de caritate; în dublu un cântec popular de acum câţiva ani. 14) Pusă în legătură cu alte elemente. 16) Contrare legii. 18) Contravenientă cu bisl 20) Blondă sau brună cu guler. 22) Cele cu două feţe sunt mai cunoscute... 23) Vorbeşte pe note. 24) Subiect. 26) Clară. 27) Devenită mai puternică. — Una din Căile Capitalei.

VERTICAL: 1) Insulă din vecinătatea Javei. 2) La volley, jucătoare bună la plasă. 3) Să scoată un număr dintr'altul. 4) Animal tăios! 5) A ferici cu semnul minus înainte. 6) Primul preşedinte al Curţii Supreme. 9) A pierde ...autobuzul 12) Poziţia omului cu şase picioare! 13) Ea cântă când ceilalţi tac. 14) Case dărăpănate. 15) Subînţeleasă, 16) Apariţie. 17) Indesată. 19) Celebritate măgărească. 21) Criptografie pentru farmacist. 23) A-şi controla sănătatea. 25) A privi cu lupa. 26) Lipsit de adăugiri.

N.B. Dacă soluţia este justă, silabele din căsuţele însemnate citite în continuare, vor da numele unuia din cele mai mari succese ale anului cinematografic.

MARINA şi MIHAI SCHOR

CUVINTE INCRUCIŞATE

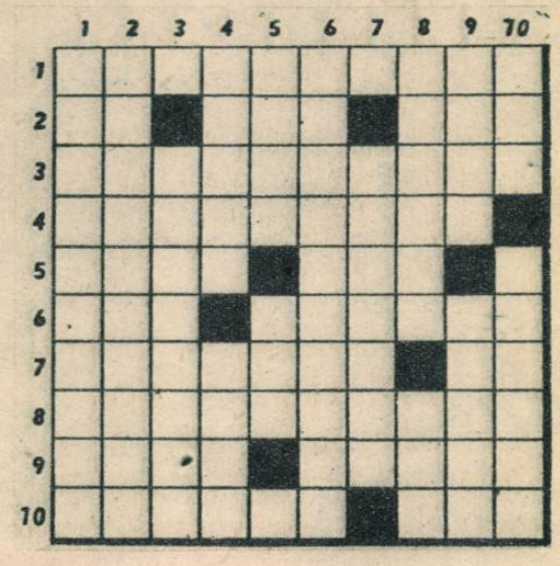

ORIZONTAL: 1) Plată (pl.) 2) Un permanent învingător. Mijloc de locomoţie. — Strămoş de-al nostru. 3) A repune bazele unei familii. 4) Dare în gaj. 5) Bătut măr, la table. — Oraş în Filipine 6) A împăca (fig.) — Arcuit. 7) Scânteia creerului omenesc. — Sfârşitul capului Finister... 8) Dependenţi. 9) Cu căţel şi purcel. — Pe nesimţite (tem.). 10) A băga în închisoare. — Tot (Banat).

VERTICAL: 1) Ştiucă pusă la păstrare. 2) Geamăn (fig.). 3) Milostivire. 4) Plantă ale cărei frunze sunt imitate în arhitectură. — Floare primăvăratică de grădină. 5) Cosite scurt. — De calitate. 6) Contra judecăţii omeneşti. 7) Pastile. 8) Iubit. — Oficiul naţional de turism. 9) Scumpe (fig.). — A libera (fig.). 10 Aici. — Contrarul lui neted (Medicină).

ŢUCRA IANCU
Turda

OCHI

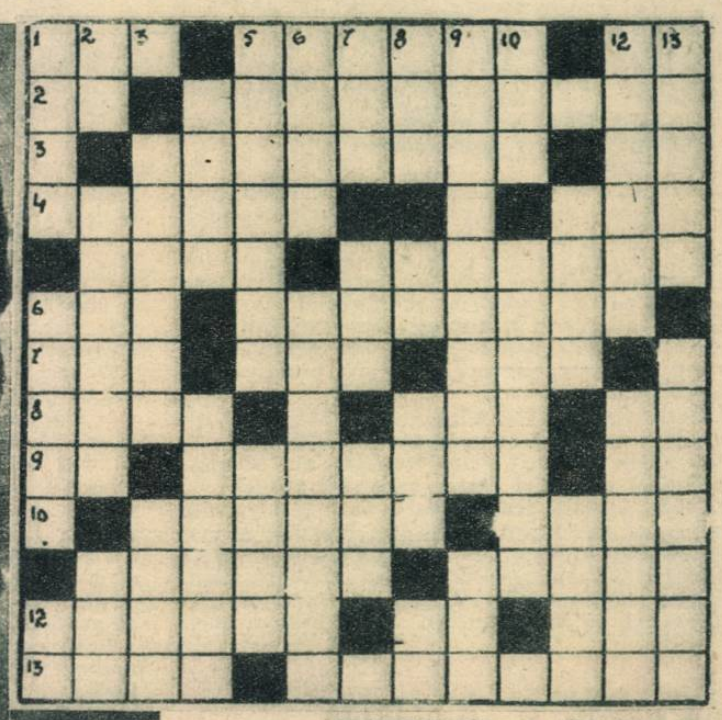

ORIZONTAL: 1) Misiunea ochilor. — Cavitatea în care este aşezat ochiul. — Sandu Dumitrescu. 2) Ciolan. — Plantă cu ochelari. 3) Ochi suprapuşi. — Pomadă. 4) Secătură (e = i). — Şti (arhaic). 5) Băţ flexibil. — Sticlă'n ochiu. 6) Galben la faţă. — Tăria unei sticle de ochelari. 7) A iubi. — Din neamul Anzilor. — Paharnica Zeilor. 8) Marcă de cremă de ghete. — Dans spaniol. — Intrebare pronominală. 9) Lac secat. — Privire încrucişată. Notă muzicală. 10) Care vede numai de aproape. — Emoţie Teatrală. 11) Impăraţi în ţara orbilor. — Ochi de... prins peşte. 12) Nume masculin rusesc. — Trecătoare în Pirinei. — Plantă graminee, flagelul ţarinelor. 13) Compact. — Samavolnică.

VERTICAL: 1) Perdea peste ochi. — Fenomen natural care împiedică vederea. — Prepoziţie latină. 2) Campion. — Te priveşte cu ochi răi. — Cheea francezului. 3) Ce ţine de ochi. — Suferinţă. 4) Farurile vieţuitoarelor. — Cu ochi mari. 5) Privire pe furiş. — Insulă grecească renumită prin rachiu. 6) Mama lui Romulus şi Remus. — Insufleţit. 7) Alb, la noi şi în Franţa. — Fel. gen. — Unităţi de măsură în electricitate (fonetic). 8) Ali, dela botfori la fes. — Operă literară. — Cu ochi, dar fără lumină. — Sau. 9) Dans italian. — Viermele unei boale de ochi, în Congo. 10) Lucrezi cu plugul. — Ca orbul. 11) Ştie, în limbajul cronicarilor. — A lua fără veste, hoţeşte. 12) Luaţi-le dintre ramele ochelarilor. — Se zice de un autor ce poate fi luat ca model pentru realizările sale în literatură. 13) Rege persan. — Cu privirea încrucişată (fem.)

GIGEL NICULESCU-GIANY
Ploeşti

MONOVERB FRANCEZ
(2 — 8)

IOAN OPRESCU
Ploeşti

FILATELIE

CONCURSUL FILATELIC

PROBLEMELE 9—10

6. pct. 9. Care este simbolul P. T. T.?
6. pct. 10. Cea mai mare emisiune românească de mărci.

CONCURSUL FILATELIC
BON DE PARTICIPARE
No. 5

Cu publicarea acestor ultime două probleme, concursul filatelic organizat de revista noastră a luat sfârşit.

Deslegările însoţite de bonurile de participare urmează a fi trimise pe adresa revistei REALITATEA ILUSTRATĂ, pentru CONCURSUL FILATELIC, până la 5 Noembrie 1948.

Reamintim cititorilor noştri că premiile cu care este dotat concursul filatelic sunt următoarele:

1. Un album Schaubek.
2-3. Câte un album Ka-Be (oferite de casa „W. Nathanson").
4-5-6-7. Câte un clasor pentru mărci (oferite de casa I. Stein).
8-9-10. Câte o pensetă din plexiglasse pentru mărci.
11-20. Diferite menţiuni în mărci poştale.

Participanţii la concurs vor putea răspunde facultativ şi la o întrebare suplimentară care sună astfel: Filatelia poate ridica nivelul cultural al individului? Şi cum?

Cel mai bun răspuns la această întrebare va fi publicat în revistă şi va fi răsplătit cu un catalog de mărci poştale Yvert 1948.

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

INTRE ANATOMIE ŞI CAREU

ORIZONTAL: 1) Anexă cică inutilă şi de multe ori buclucaşă. 2) Fire care te scot din sărite când sunt călcate. — Indice alfabetic. 3) Un celebru papagal,.. la munca câmpului. Aşezare într'un post. 4) Pronume... mirat. — Corp robust. 5. Un oscior pentru echilibru. — Curse! 6) Aşa cum este individul picat pe mâna anatomistului. — Localitate în Spania. 7) A se alimenta bucal. — Locul de pătrundere al conductelor sanguine, aerice sau biliare într'un organ. 8) Amurg. — Voce. 9) A face gălăgie ca... fulgerul. — Bilă. 10) Veşnice.

VERTICAL: 1) Medici de oameni morţi. 2) Membrană intraabdominală. 3) Epocă. — Inimă, ficat, rinichi, splină, etc. 4) Nicolae Vasilescu. — Stricat. 5) Fac parte din anatomia cavităţii bucale. — Radium. 6) Dincolo. — Cufere! 7) Stare premortală (pl.). — Băutură. 8) Proeminenţă la partea distală a humemsului. 9) Disc colorat, la aparatul vizual. — Din nou. 10) Kix. — Insulă în Marea Baltică.

COR. NIS.

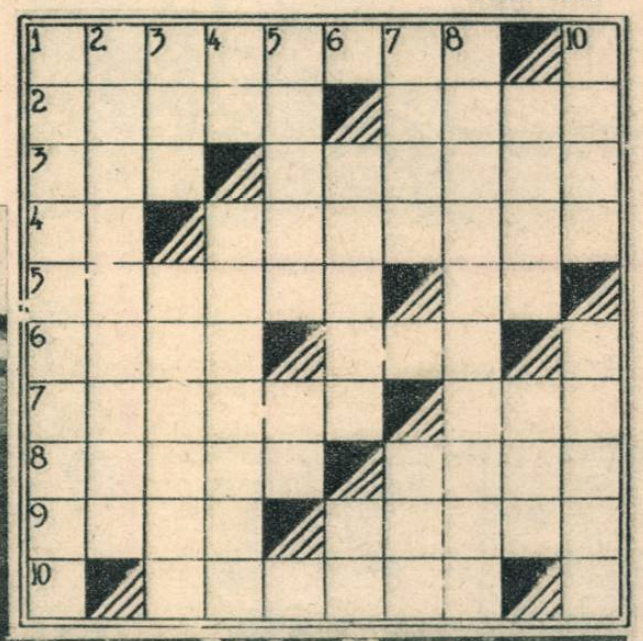

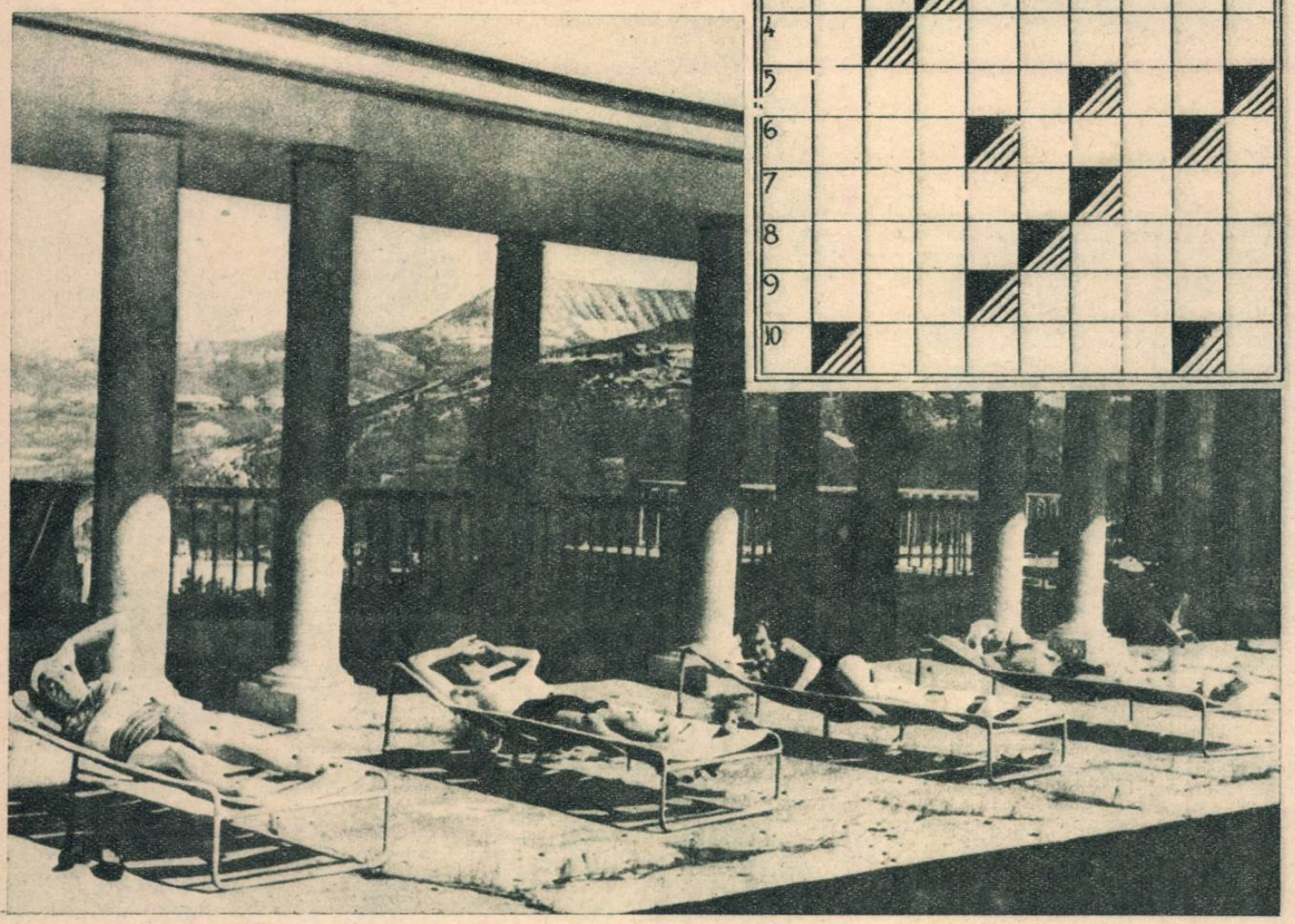

OAMENI LA STRUNG

(Urmare din pag. 3)

după naţionalizare ele au fost descoperite şi aduse în uzină.

La unul din aceste strunguri, lucrează Voiculescu Constantin:

— Sunt de 8 ani în această uzină şi în urma unui accident la strung în care mi-am pierdut degetul mare al mânii drepte, pentru ca să nu mă despart de strungurile acestea care-mi sunt atât de dragi, mi s'a dat întrebuinţarea de „reglor" la aceste strunguri-revolvere.

Ca Voiculescu Constantin, care este şi el evidenţiat, toţi oamenii de aici îşi iubesc maşinile. Şi la atelierul de montaj al uzinei, aceeaşi disciplină în muncă, aceeaş dragoste pentru muncă şi pentru maşină. Piesele şi maşinile se execută după schiţe bine puse la punct şi distribuite pe secţii, pe maşini şi pe oameni. Ingineri, tehnicieni trudesc cu aceeaşi râvnă în birourile uzinei.

Şi peste tot ca un consemn tacit, cât mai multă economie de vorbă, de materiale, de timp. Oamenii circulă grăbiţi şi nu au timp de pierdut,

In biroul Sindicatului, pereţii sunt plini de tot felul de diplome care arată că lucrătorii de aici, nu sunt numai buni tehnicieni, ci şi sportivi care s'au remarcat în diferite competiţii. U.T.M.-iştii au câştigat de curând steagul muncii pe sector: echipa de foot-ball a câştigat în finală cupa sindicală, echipa culturală a fost distinsă cu diploma Consiliului sindical judeţean.

Pe birou un maldăr de corespondenţe pe care lucrătorii de aici urmează să le trimită ziarului „Scânteia".

Tovarăşul Mogâlcă, responsabilul cu producţia, are în faţă un teanc de statistici:

— In momentul naţionalizării, regia generală ajunsese la aproape 600 la sută, din cauză că lucram numai cu 25% din capacitatea de producţie a fabricii. Astăzi se lucrează cu 75% din capacitatea de producţie a uzinei.

Astăzi, oameni şi maşini sunt mobilizaţi în bătălia muncii, pe drumul victorios care duce, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, spre socialism.

La eşirea din uzină, la o oră când înlăuntru, oamenii trudeau la strunguri, pe terenul frumos amenajat pentru sport copiii din creşa uzinei fluturau în soarele acesta călduţ de toamnă, bucle blonde şi brune.

Pentru viitorul lor de lumină, de soare, trudesc oamenii la strung.

Ada Bârseanu

POŞTA CITITORILOR

Marius Ştirbei. — Aşteptăm altceva, nu numai mai ispirat, ci şi mai îngrijit (sperăm: *mult* mai îngrijit !) prezentate, ca o operă ce este destinată publicării. Scrieţi pe o singură faţă a hârtiei şi cheltuiţi ceva mai multă osteneală pentru... caligrafie.

Nell Secula. — Turnu-Severin. Nu primim, în principiu, colaborări pe scheme vechi, dar nici n'avem nimic împotrivă. Credem, însă, că este mai avantajos pentru dvs. să lucraţi problema pe o schemă nouă şi să trimiteţi deslegarea şi semnificaţiile şi — în caz că merită osteneala — noi ne însărcinăm bucuroşi cu restul (trasarea careului în tuş). Aşa că,.. porniţi la lucru pe tipare noi! 2) Mulţumire pentru aprecierile făcute în privinţa rubricii

Gigel Niculescu. — **Giany**—Ploeşti. Bună problema,.. în general. Pe viitor vă rugăm să preferaţi însă metoda de a renunţa la un cuvânt tematic dacă introducerea lui dă loc unei erori de încrucişare (Ne referim la acel: *e=i !*). Incolo. aşteptăm şi pe mai departe cu plăcere colaborarea dvs. şi a celorlalţi ploeşteni.

Ioan Oprescu. — Ploeşti. Bun monoverbul trimis. Se publică.

Constantin Alexandrescu. — Loco. A fost găsit plicul dvs. şi vi s'au introdus în urnă 13 cupoane (echivalentul problemelor deslegate) Deoarece aceasta s'a făcut după tipărirea ultimei liste de deslegători, numele dvs. nu mai putea fi publicat singur. Confirmăm aci că dvs. sunteţi participant la tragerea premiilor şi vă dorim noroc!

Tucra Iancu. — Turda. Aţi preferat semnificaţiile fără temă, fiindcă n'aţi avut nici o temă. Şi când n'o ai e greu — evident — s'o inventezi. Incercarea dvs. o publicăm, totuşi, pentrucă ştim că printre cititorii noştri sunt şi destui începători. Asta nu înseamnă că nu aşteptăm dela dumneavoastră şi lucruri mai pretenţioase.

Marin şi Mihai Schor. Foarte bună. Denotă o preocupare de a eşi din banal. Aşteptăm şi alte lucrări la fel de inspirate

Redd.

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERE

LISTA CINEMATOGRAFELOR ŞI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREŞTI:
Cinema Trianon: *Balada Siberiei*
„ Fantasio: *Tinereţea lui Maxim*
„ Apollo: *Mikluho Maklai*
„ Volta: *Dubrovsky*
„ Izbânda: *Mica Şcolăriţă*
„ American: *Balada Siberiei*
„ Volga: „ „
„ Marna: „ „
„ Odeon: „ „

BRAŞOV:
Cinema Reduta: *Cei Treisprezece*
„ Aro: *Suvorov*
„ Rodina: *Mikluho Maklai*

CRAIOVA:
Cinema Apolo: *Petru cel Mare*

GALAŢI:
Cinema Central: *Rapsodia Caucaziană*
„ Odeon: *Flăcăul din oraşul nostru*

IAŞI:
Cinema Sidoly: *Iubirea nu moare*
„ Phönix: *Afacerea Artamanov*

BACĂU:
Cinema Mărăşti: *Fetiţa Rătăcită*
„ Forum: *Pentru cei depe mare*

P. NEAMŢ:
Cinema Popular: *Spre Cer*

BARLAD:
Cinema Francez: *Calul Năzdrăvan*

TG. JIU:
Cinema Căldăruşe: *Cotitura cea mare*

SIGHIŞOARA:
Cinema Apollo: *Nastratin Hogea*

FOCŞANI:
Cinema Scala: *Insula Piraţilor*

C. ARGEŞ:
Cinema Aro: *Marite*

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE

VALABIL NUMAI IN SĂPTĂMÂNA DELA
24 IX — 31. IX 1948

DETAŞAŢI ACEST CUPON ŞI PREZENTAŢI-L LA CASSĂ

RI · HUMOR · DIN TOATĂ LUMEA ·

100 LEI — O ANECDOTĂ

Cititor al acestei pagini de humor, ştim bine că nu toate anecdotele noastre îţi află aprobarea! Şi cu toate acestea te asigurăm că ne străduim să fim pe placul fiecăruia.

Te-ai gândit vreodată cât de greu este să alegi o anecdotă bună şi mai ales... fără „barbă"?

Dacă n'ai încercat-o până acum, de ce n'ai încerca de azi înainte să ne dai colaborarea la această pagină a voei bune?

Redacţia noastră a hotărît să premieze cu lei 100 orice anecdotă bună primită dela cititorii noştri şi publicate în cadrul acestei rubrici.

Orice cititor ne poate trimite 2 ANECDOTE însoţite de bonul din josul rubricii, pe care-l va completa întocmai.

Nu se admit decât anecdote inedite. Textul trebue scris citeţ, cu cerneală, pe o singură faţă a hârtiei. Cuponul nu are valabilitate decât pentru săptămâna imediat următoare apariţiei.

CUPON Nr. 1
PAGINA HUMORULUI

Numele .....

.....

Str. .....

.....

Nr. .....

Oraşul .....

.....

— Nu mai vorbiţi prostii: nu vedeţi că nu muşcă?

EROARE...

— Cât o porţie de Spumincini!
— Scuzaţi, dar nu putem: e numele patronului!

EXPLICIT

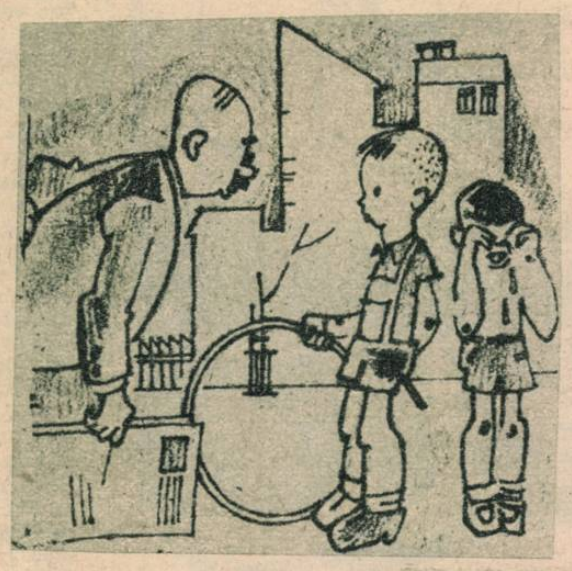

— De ce l-ai bătut?
— Fiindcă e mai mic ca mine!

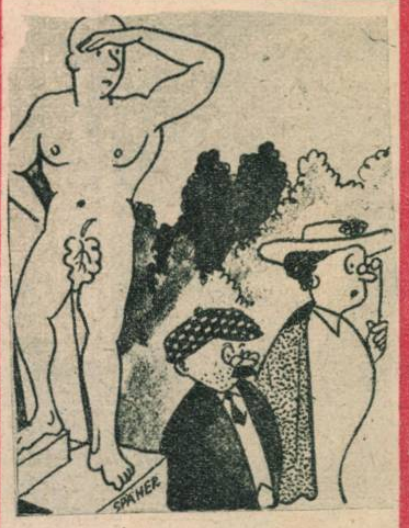

ESTEŢII
— Nu înţeleg ce vede ăsta! Eu nu văd nimic!

UN CÂNTEC VECHI PE MELODIE NOUĂ
desen de Resonov („Timpuri Noi")

— Nu-i mai spune mereu să stea sluj!

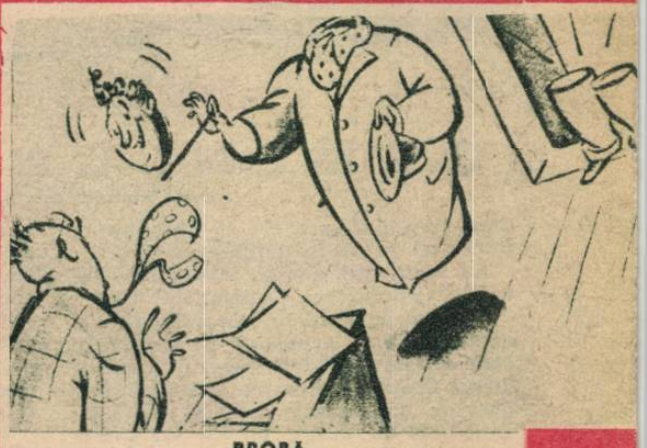

PROBA
— Îmi permiteţi să mă prezint: sunt prestidigitatorul Magicus!

FORTĂREAŢA

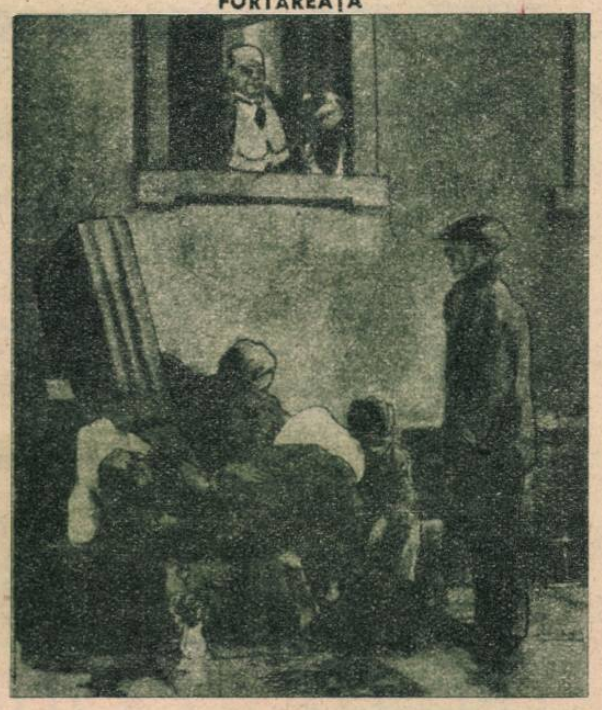

— Casa mea e ca o cetate, gentlemeni. Dacă-mi place o închiriez şi dacă nu-mi mai place îmi dau afară chiriaşii?

după Crocodil
desen de Brodaty

MORALA IN BIZONIA
— Câtă vreme ai urmat la şcoală?
— Până ce am învăţat să spun „yes".

Biblioteca Universităţii Iaşi

SOCIETATEA NAŢIONALĂ DE EDITURĂ ŞI ARTE GRA CE „DACIA TRAIANĂ" Str. CONST. MILLE Nr. 5—7—9

REALITATEA ILUSTRATĂ

RI

OLGA GYARMATI

campioană internațională R. P. R. la săritură în lungime, în timpul unui magistral salt executat pe Stadionul Republicei

(Citiți reportajul complect în pag. 10-a)

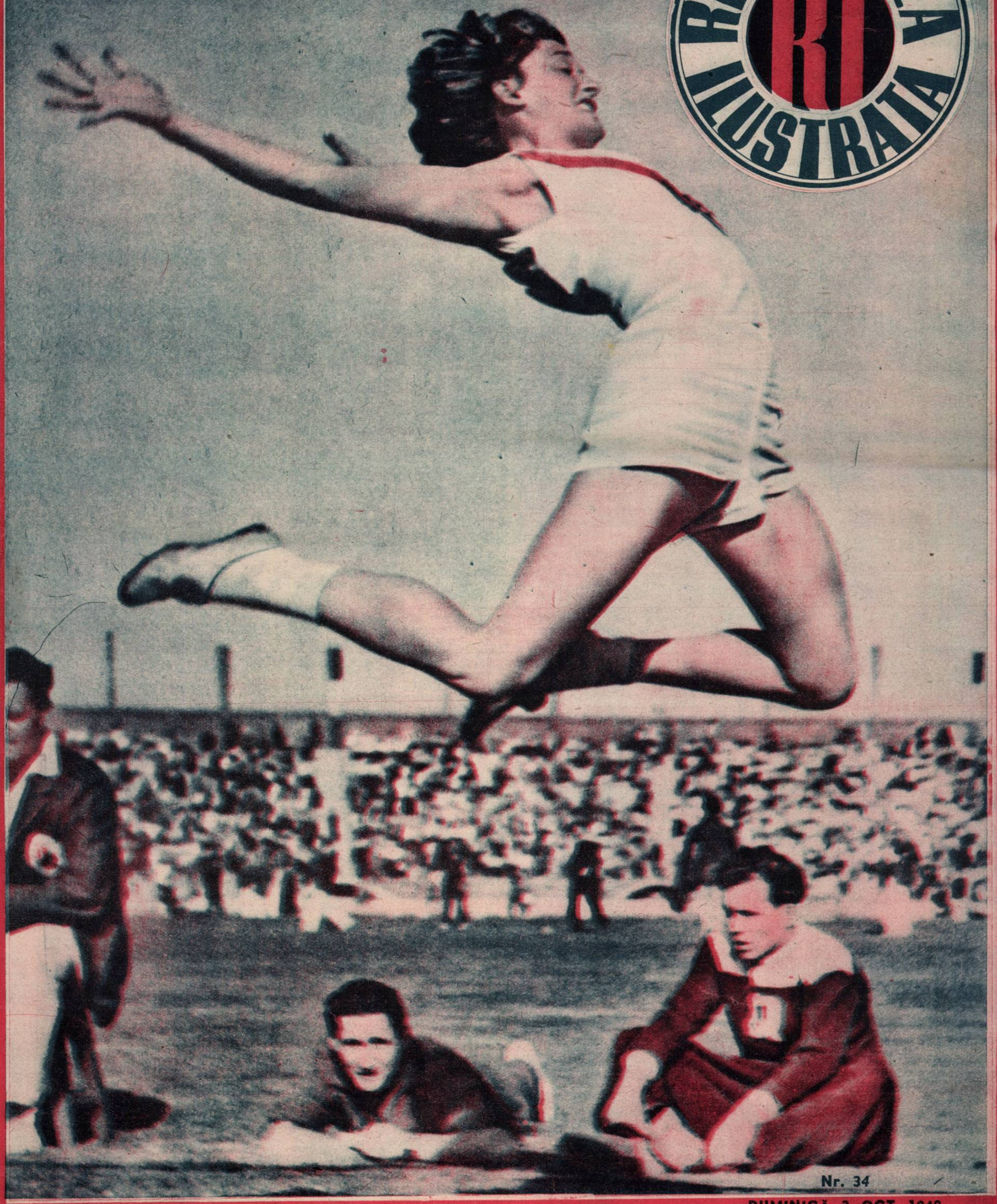

Nr. 34

DUMINICĂ 3 OCT. 1948

LEI 25

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI
99 | 14 Okt. 1948

COMENTAR EXTERN

La Berlin au avut loc mari manifestaţii ale populaţiei împotriva acelora dintre conducătorii oraşului care sprijină politica de scindare a Germaniei. Sute de mii de oameni s'au adunat în faţa primăriei berlineze purtând placate pe cari se puteau citi lozinci progresiste

Nemulţumirea provocată de însărcinarea d-lui Queuille cu formarea guvernului francez s'a concretizat în importante greve ale muncitorimii franceze. Iată un aspect al unei străzi pariziene în timpul grevei gunoierilor.

Orfanii de război ai eroilor dela Stalingrad se bucură de o deosebită atenţie a guvernului sovietic. În timpul vacanţei copiii au fost plimbaţi prin întreaga ţară şi ca punct culminant, au făcut a vizită în capitala Uniunii, la Moscova. Instantaneul nostru îi reprezintă pe copii pe cheiul din faţa Kremlinului

PE tărâmul politicei internaţionale, două au fost evenimentele care au ţinut încordată atenţia opiniei publice mondiale. In primul rând deschiderea sesiunii Adunării Generale O. N. U. şi simultan cu aceasta precizările autorizate ale Agenţiei Tass cu privire la negocierile duse între reprezentanţii puterilor occidentale şi Uniunea Sovietică, la Moscova. In discursul ţinut în faţa Adunării Generale O. N. U. d-l Vîşinski, şeful delegaţiei sovietice, a precizat odată mai mult punctul de vedere al Moscovei faţă de principalele probleme, care agită acum omenirea, arătând limpede calea către pace şi către înţelegere. Discursul domnului Vîşinki constituie cel mai însemnat eveniment, deoarece propunerile Uniunii Sovietice sunt concise, clare, fixând fără putinţă de interpretare punctul de vedere în chestiunea energiei atomice şi a reglementării generale a reducerii înarmărilor, precum şi în celelalte probleme agitând în acest moment omenirea.

La această a treia sesiune ordinară a O. N. U.-ului, asistă 2500 delegaţi din 52 ţări, iar pe ordinea de zi figurează 68 de probleme, susceptibile de a fi discutate şi rezolvate în cursul acestei sesiuni.

Astfel între problemele cele mai însemnate se află acea a conflictelor din Palestina, Indonezia, Grecia, problema spaniolă ca şi acea a teritoriului Triest. Totodată se pare că ar exista intenţia să se discute problema unei forţe armate a O. N. U.-ului.

In cercurile delegaţiilor nu se fac pronosticuri asupra discuţiilor, nu se ascund eşecurile suferite de înaltul for internaţional în ultima vreme şi mai ales în problema palestiniană, al cărei moment critic a culminat în asasinarea contelui Bernadotte, mediatorul împuternicit de O. N. U.

Imbarcându-se în avion pentru Franţa, generalul Marshall, secretarul Departamentului de Stat şi şef al delegaţiei americane la O.N.U. a declarat ziariştilor care-l înconjurau, că plecarea sa se produce „într'un moment în mod special critic al situaţiei internaţionale". Opus acestei declaraţii, intenţionat obscură, apare declaraţia domnului Vîşinski, vice-ministrul afacerilor străine al U. R. S. S.-ului şi conducător al delegaţiei sovietice, care sosind la Paris a spus că „vine spre a ajuta să se consolideze pacea" şi precizând totodată că este cât se poate de optimist.

De bună seamă că şefii principalelor delegaţii la O. N. U, caută să păstreze cea mai mare discreţie în jurul activităţii lor. Activitatea diplomatică în jurul reuniunii O. N. U. lasă să se întrevadă câte ceva din preocupările participanţilor. Astfel generalul Marshall a avut imediat după sosirea sa la Paris îndelungate întrevederi cu d-nii Bevin şi Schuman, miniştrii de afaceri străine ai Marii Britanii şi Franţei, întrevederi în care, după informaţii obţinute, s'ar fi discutat mai ales problema germană.

Intr'adevăr la Paris au sosit simultan cu şefii delegaţiilor respective şi „occidentalii specialişti" ai acestei probleme şi anume: Sir William Strang, reprezentând Marea Britanie, Lewis Douglas pentru Statele Unite şi René Massigli, ambasadorul Franţei la Londra. Totodată au sosit aci comandanţii militari ai forţelor de ocupaţie americane şi britanice din Germania, Generalii Clay şi Robertson, precum şi domnii Frank Roberts, trimis extraordinar al Foreign Office-ului în U. R. S. S., Chataigneau şi Seydoux, cari au participat din partea Franţei la întrevederile dela Moscova.

Din toate acestea reiese clar că puterile occidentale sunt frământate în cel mai înalt grad de problema germană. De-altfel Statele Unite nu-şi mai ascund cu nimic interesul pe care-l poartă Germaniei occidentale, căreia i-au alocat în cadrul planului Marshall sume considerabile (dintre cari şapte sute de milioane dolari sunt luaţi din fondurile armatei americane) sume cari sunt destinate „redresării" industriei grele germane.

Călcând peste convenţiile internaţionale, Statele Unite sprijină renaşterea nazismului în Germania occidentală, iar ziarul „Tribune des Nations" arată că soldaţi şi ofiţeri ai fostei armate hitleriste au fost mobilizaţi pentru *a se întări* cadrele poliţiei din Trizonia.

Expertul militar britanic Liddel Hart a adus recent un elogiu calităţilor militare ale germanilor, arătând că blocul occidental nu prezintă consistenţă fără „cimentul de legătură" care-l reprezintă elementul militar german.

S'ar putea ca d. Liddel Hart să uite că cimentul acesta se poate transforma din nou într'o cărămidă care să lovească odată mai mult creştetul Marei Britanii, după cum a mai lovit odată, când, fără intervenţia promptă a armatei sovietice, izbitura i-ar fi fost fatală.

Poziţia Marei Britanii în răstimpul acestei de a treia sesiuni a O.N.U-ului este destul de delicată. Sub o aparentă înţelegere între Londra şi Washington, reprezentanţii britanici luptă împotriva intenţiei americane de a se crea o uniune occidentală, deoarece în cazul unui asentiment la această uniune, Marea Britanie s'ar angaja şi mai mult în treburile europene fără să fi consultat dominioanele. ai căror prim-miniştri vor sosi abia în Octombrie la Londra.

Ziarul „Dail Express" a arătat chiar, că adeziunea Marii Britanii la o uniune occidentală ar atrage pentru ea în afara pierderii suveranităţii şi o ruptură a legăturilor care o unesc de Commonwealth.

Iată că în pofida proectelor comune şi a activităţii „armonioase" cele două mari puteri anglo-saxone sunt divizate de contradicţii adânci, contradicţii care se vădesc în toate punctele lumii, unde interesele meschine ale monopoliştilor îşi pot face jocul.

*

In legătură cu situaţia din Germania şi cu ilariantele judecăţi ale naziştilor, se anunţă că la procesul Feldmareşalului Halder, fost şef al Statului Major General al armatei germane, a venit să depună mărturie doctorul Hjalmar Schacht, care dupăcum se ştie a obţinut un certificat „că nu-i nazist". Procesele acestea iau aspectul unei sinistre comedii, căci nici un om de bună credinţă nu poate lua în serios mărturia unui Schacht care a declarat că Halder a fost un adversar al lui Hitler. Nu ne-ar mira ca şi Halder să fie achitat pentruca după o săptămână să figureze ca martor de aceiaşi valoare cu Schacht în procesul altui nazist, pe care să-l disculpe la rândul său de colaborarea cu Hitler.

Aşa se înţelege în Trizonia probabil „denazificarea" Germaniei.

*

Generalul de Gaulle care candidează la postul de „salvator unic al Franţei" a căpătat în ultimele zile un concurent de aceiaşi valoare.

Ştiţi pe cine?

Pe Contele de Paris.

Probabil că donquichotescul De Gaulle a trebuit să fie completat cu mentalitatea de Sancho Panza a Contelui de Paris, care se intitulează „pretendent la tronul Franţei".

Aventurierul care a încercat un ridicol complot monarhist prin 1943 la Alger, simte probabil din nou nevoia să facă lumea să vorbească despre el.

Nu înţelege oare „Contele", de profesiune pretendent la tron, că omenirea este sătulă de spectacole de bâlciu şi că poporul francez care i-a acordat Generalului de Gaulle în cursul ultimei sale campanii de propagandă „cinstea" unor huiduieli, lui nu i-ar hărăzi nici măcar atât?

AI. CALISTRAT

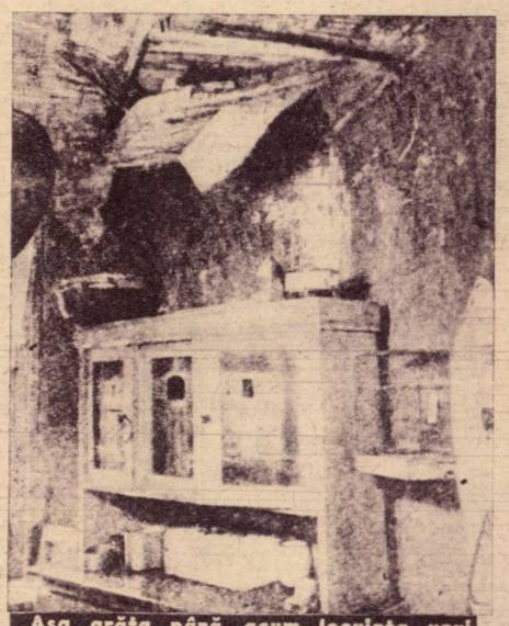

Aşa arăta până acum locuinţa unui muncitor berlinez. In urma măsurilor luate de comandamentul sovietic din zona respectivă a Berlinului, berlinezilor li s'au atribuit locuinţe omeneşti, astfel încât să poată trăi în condiţiuni demne. Ordonanţa Nr. 20 a Generalului Koticov prevede rechiziţionarea de camere pentru familiile muncitorilor

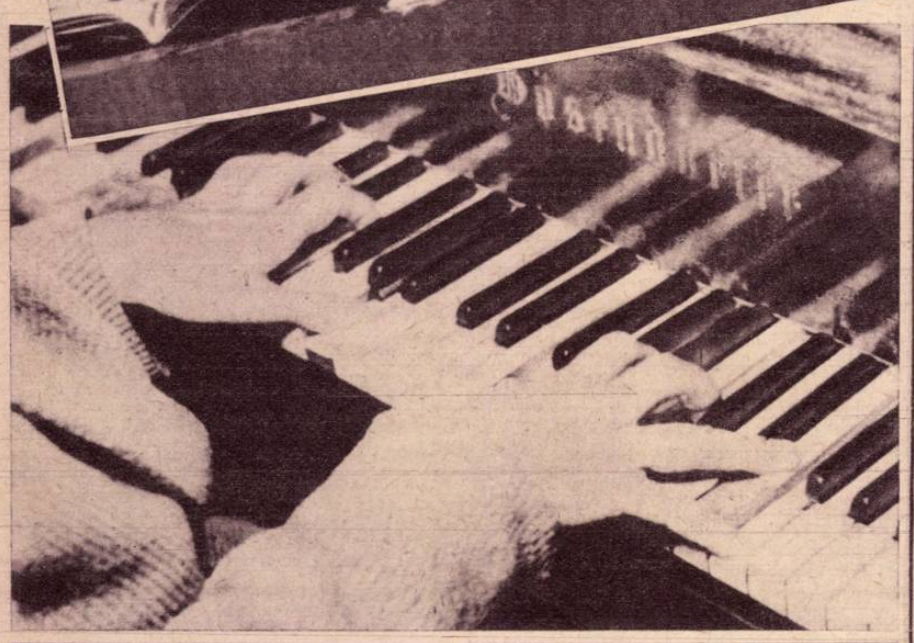

SCOALA DE ACTORI

LA Conservatorul de Stat al Republicii Populare Române, e o animaţie neobişnuită pentru zilele de vacanţă.

Pe culuare, în clase, pe scări, grupuri de tineri şi tinere discută, râd, răsfoiesc notiţe, schimbă impresii....

E dimineaţa, devreme, şi toţi sunt în aşteptarea orei la care au fost fixate cursurile de pregătire artistică.

Ce sunt aceste cursuri şi care este scopul lor?

Organizate prin grija Comitetului U.N.S.R. al Conservatorului, aceste cursuri urmăresc pregătirea elementelor tinere, care doresc să se prezinte la examenul de admitere în Academia de Teatru.

Această academie, urmează a fi organizată încă în cursul acestui an, pe baza legii pentru reforma învăţământului artistic, lege care va apare zilele acestea.

Un program-orar, afişat în hallul clădirii, ne lămureşte asupra cursurilor care se predau.

Artă dramatică, regie (cu subdiviziunile teorie, mimică, actorie) canto, pian, vioară, ideolog e...

Ideologie ?

Probabil că întrebarea aceasta, pe care am pus-o însoţitorului meu, a fost recepţionată de tânărul student care urmărea şi el, în stânga noastră, orariul, şi care s'a oferit cu promptitudine să ne lămurească:

— Da, există şi un curs de pregătire ideologică, la care asistă toţi aceia care urmează diferitele cursuri de pregătire artistică. Acest curs urmăreşte ca sarcină principală, promovarea pe lângă datele informative aferente diferitelor specialităţi, a unei aprofundări principiale, în lumina învăţăturii marxist-leniniste, a problemelor istorice, sociale, economice, culturale şi politice.

Asistăm la cursul de regie predat de studenta Mioara Cremene.

In momentul intrării noastre în sală, profesoara ascultă.

— Ia spune-mi, d-le Papală, pentruce crezi d-ta că au actorii şi regizorii, nevoe de cultură?

Pentruca să se exprime mai clar, să fie înţeleşi mai uşor de colegii lor când au de dat vreo explicaţie....

— Pentru a putea interpreta mai just o idee, intervine un altul.

Şi răspunsurile continuă, potop, din toate părţile clasei.

Când nimeni nu mai are nimica de adăogat, profesoara sintetizează răspunsurile clasei, discută conţinutul lor şi trage concluzia:

— **Prin cultură, capeţi cunoştinţele care te duc la justa interpretare a unui rol. Cunoscând epoca, împrejurările care au creeat opera pe care o interpretezi, o poţi servi cu mult mai bine, decât dacă te orientezi numai după textul piesei.**

Practic vorbind: atuncea când se va pune unuia dintre Dvs. problema interpretării unui rol dintr'o lucrare dramatică, a cărei acţiune se petrece în timpul lui Ludovic al XIV-lea, numai o cunoaştere aprofundată a epocei respective îl va putea ajuta pe actor la o justă interpretare a poziţiei pe care se situiază rolul în cauză.

Lipsit de o cunoaştere serioasă a împrejurărilor care au creeat piesa şi eroul pe care îl întruchipează, actorul nu va putea ajunge în niciun caz la o restituire integrală, către public, a textului pe care îl interpretează; cu alte cuvinte, nu va putea retrăi pentru el şi pentru spectator, atmosfera şi conţinutul de idei al piesei respective.

Pe nesimţite cursurile de pregătire artistică se transformă în colocvii în care principala metodă de lucru este discutarea în comun a tuturor problemelor, schimbul de experienţă şi stabilirea de relaţiuni intime între pregătirea de specialitate şi cultura generală a viitorului student în spiritul învăţăturii marxist-leniniste.

★

Do, re, mi, fa, sol...

Vocalizele care pătrund dincolo de uşa clasei de canto în hallul spaţios al clădirii ne chiamă parcă să ne convingem că şi în domeniul muzical activitatea cursurilor de pregătire se desfăşoară cu aceiaşi intensitate.

Când intrăm în clasă profesorul, un tânăr absolvent al Conservatorului, tov. Constantin Popescu, ascultă tocmai vocalizele pe care le execută eleva Stănescu Georgetta.

O vocal ză, două, trei până când profesorul care acompaniază eleva la pian se declară lămurit asupra posibilităţii candidatei.

In clasa de canto profesorul are misiunea de a constata talentele existente şi de a pregăti cu elevii respectivi bucăţile muzicale cu care aceştia intenţionează să se prezinte la examenul de admitere.

★

O discuţie angajată cu tov. Rodica Botez, secretara cursurilor de pregătire artistică din Conservator, ne mai aduce o serie de lămuriri interesante.

Astfel aflăm că un număr de aproximativ 850 tineri urmează cu regularitate cursurile pregătitoare.

In fiecare Duminică se organizează vizite colective la diferite muzee de artă din Capitală.

In ceeace priveşte pe colegii care predau cursurile, există o permanentă colaborare între ei, iar în fiecare început de săptămână au loc şedinţe speciale în care aceşti colegi fac seria se schimburi de experienţă, vin cu propuneri şi cu sugestii în vederea îmbunătăţirii muncii lor.

★

Vizita noastră în Conservator a luat sfârşit în cabinetul Direcţiunii unde tov. Subdirector Dinu Negreanu ne-a dat ultimile lămuriri asupra colaborării Direcţiunii Conservatorului în organizarea cursurilor de pregătire artistică.

Direcţiunea Conservatorului de Stat a fost de acord dela bun început cu propunerea Comitetului U. N. S. R. al şcolii în chestiunea organizării cursurilor. S'a pus în special accent pe faptul, ca în mijlocul candidaţilor care urmează acest curs preparator să fie elemente cu rădăcini în clasa muncitoare şi în ţărănimea muncitoare, în mijlocul cărora să existe valori artistice legate direct de năzuinţele şi lupta întregului popor pentru o artă de tip nou care să reflecte viaţa reală a democraţiei noastre populare în drum spre socialism.

HORIA NICOARĂ

Sala de lectură a clubului

La masă în curtea regimentului

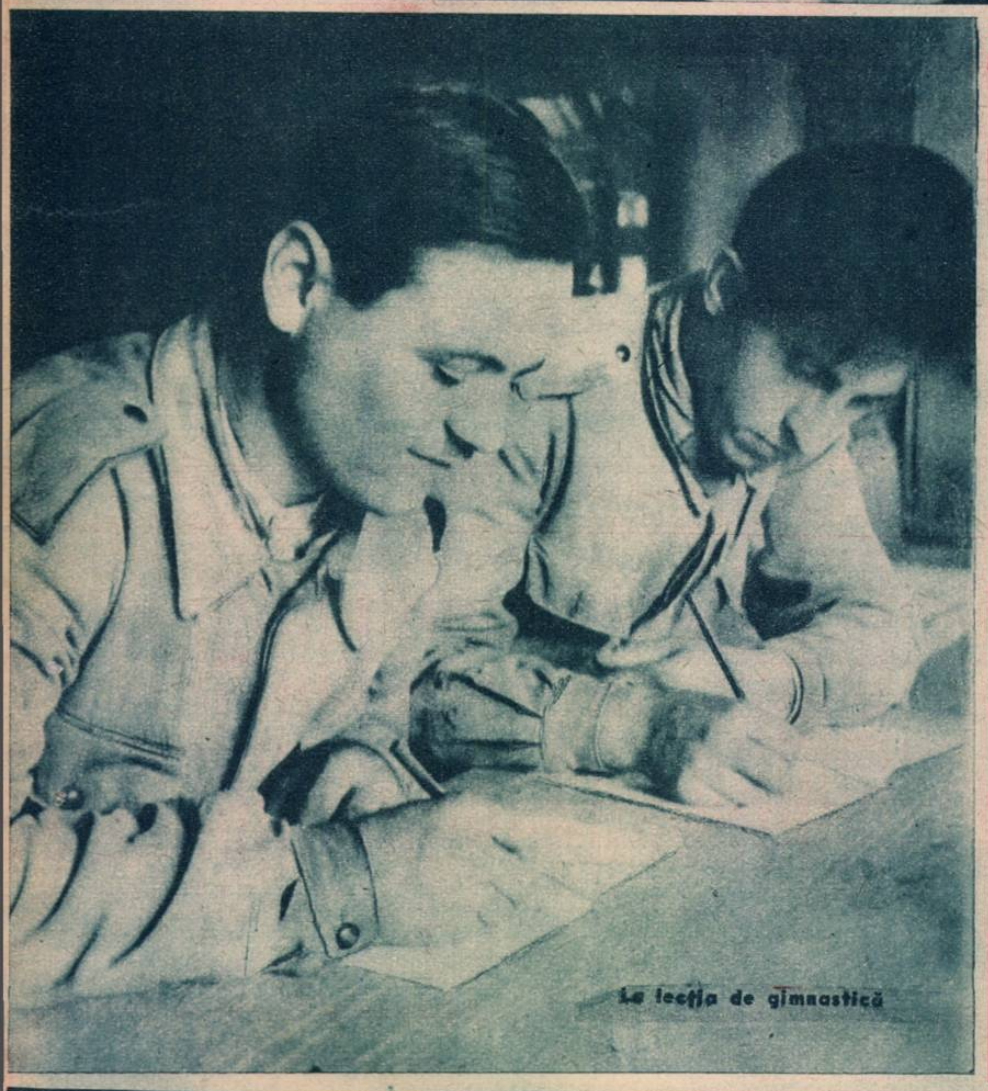

La lecţia de gimnastică

PRINTRE OSTAŞII

AM păstrat vreme de ani de zile o aversiune marcată pentru răsunetul alămurilor şi mai ales pentru goarnele militare. Sunetul cu unduiri metalice îmi crispează nervii şi-mi evocă momente pentru care n'am păstrat nici o simpatie. După terminarea stagiului militar am evitat să mai trec prin cartierul cazărmilor şi dacă mi se întâmpla ca în cale să-mi iasă un fost superior, tăceam tot ce-mi sta în putinţă spre a nu fi silit să-i dau dovada unei elementare bune cuviinţe, anume să-i dau bună ziua.

Aceasta este impresia pe care mi-a lăsat-o armata din trecut. Impresie penibilă, neplăcută, pe care am căutat să mi-o şterg cât mai curând din minte.

A trebuit să-mi revizuiesc însă această impresie. Anii din urmă mi-au adus în cale soldaţi cu priviri limpezi şi nu de animale hăituite ca altădată, soldaţi pe chipul cărora se citea sănătatea, demnitatea, o conştiinţă înălţătoare. Şi când acuma de curând mi s'au abătut paşii prin faţa unei cazărmi, m'am lăsat atras dincolo de poarta păzită de o sentinelă prietenoasă şi zâmbitoare.

N'am mai recunoscut cazarma în care mi-am făcut stagiul militar. Cu tot sfârşitul de toamnă, straturi de flori aruncă o notă de voioşie pretutindeni, clădirile albe sclipitoare au un aspect sărbătoresc, oamenii cari străbat drumurile pietruite după treburi, au o expresie de bunăvoinţă în priviri, pentru mine civilul care am picat netam nesam în mijlocul lor.

— Domnule major!... îmi daţi voie, aici e... cazarmă...?

Domnul major se opreşte, salută zâmbind şi...

— Exact, cazarmă!

— Dar... vedeţi, eu am făcut aici stagiul militar... cu ani mulţi în urmă...

Domnul major râde: a înţeles.

— Nu mă mir în cazul acesta mirarea dumneavoastră. Cazarma pe care aţi crezut că o veţi regăsi nu mai există... a dispărut pentru totdeauna. Aici e o cazarmă în care este adăpostită armata poporului, armata Republicii Populare Române şi lucrul acesta trebue să vă spună totul. Poftiţi cu mine, să facem o vizită pretutindeni, oriunde doriţi dumneavoastră.

S'a nimerit să fie ora mesei. In curtea spaţioasă, mese lungi de lemn acoperite cu pânze de un alb imaculat, în jurul cărora stau la masă soldaţii. Imi trece rapid prin faţa ochilor atmosfera degradantă în care se servea pe vremuri masa soldaţilor, masa aceea jalnică făcută dintr'o fiertură lipsită de orice valoare nutritivă. Astăzi se servesc oamenilor trei feluri de mâncare gustoasă, pâine arhisuficientă, totul în condiţiuni de curăţenie exemplară. Imi explic lesne buna dispoziţie a soldaţilor adunaţi în jurul unei astfel de mese în mijlocul căreia înfloresc într'un pahar doi trandafiri.

După masă oamenii au repaus. Se citesc ziarele, se comentează evenimentele politice şi se urmăresc cu cea mai mare atenţie coloanele cotidianului „Glasul Armatei". In clubul

Au sosit ziarele

Partida de şah

Ostaşii fac muzică

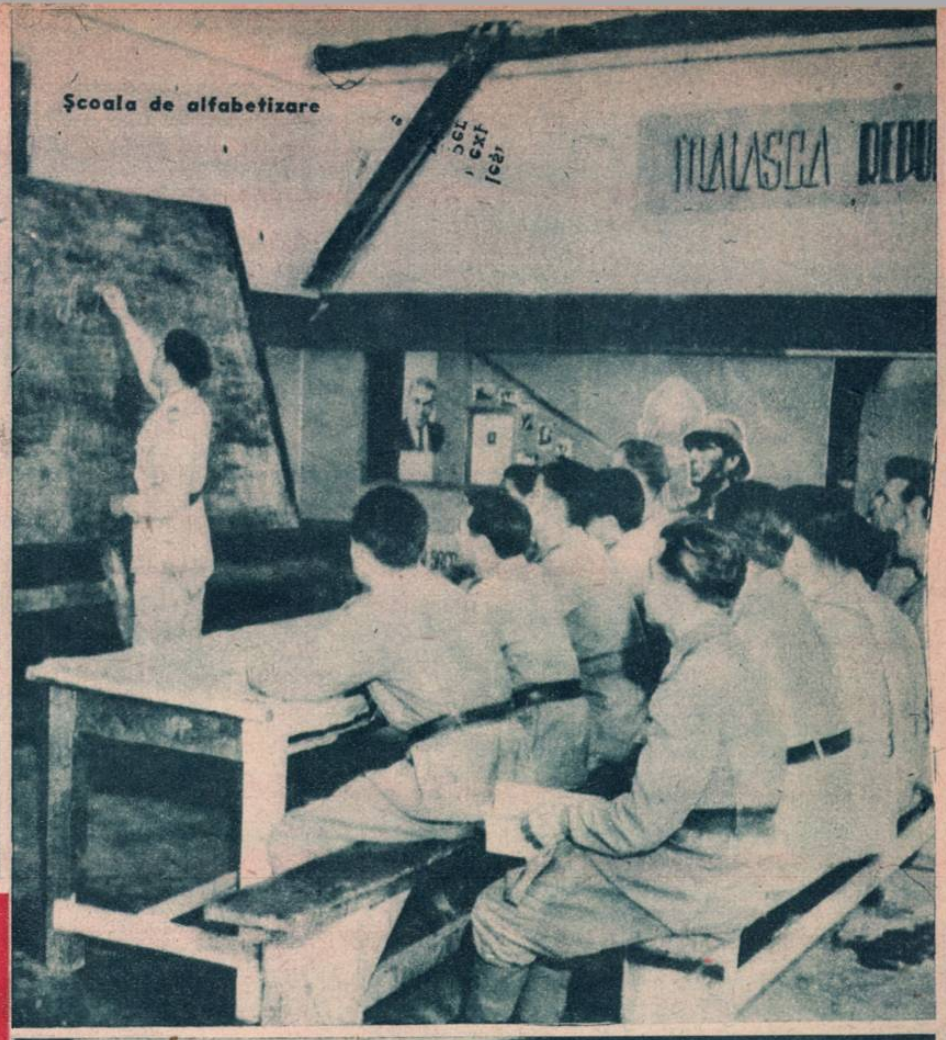
Şcoala de alfabetizare

ARMATEI R. P. R.

soldaţilor, în jurul meselor acoperite cu reviste de tot felul, cu broşuri de ştiinţă, politice şi literare, s'au adunat mai mulţi ostaşi cari continuă o lectură începută probabil în repausul anterior. In sala de muzică, un leat care e şi pianist fredonează o melodie şi, ca prin farmec, au apărut în jurul lui alţi ostaşi cu viori şi cu tot felul de alte instrumente şi pe negândite orhestra începe să funcţioneze atrăgând pe amatorii de muzică de prin toate colţurile cazărmii.

Intr'un colţ mai retras, doi ostaşi lichidează un conflict care pare să fie mai vechiu... în faţa uni table de şah, sub privirile nepărtinitoare ale unui arbitru, tovarăş din acelaşi regiment. In aceeaş sală doi ostaşi veniţi dela ogor se pregătesc de examenul care le va da putinţa să se înapoieze în sat la ei ca absolvenţi ai cursului primar, de unde sosiseră la regiment neştiutori de carte. Din când în când, un prieten mai le dă o mână de ajutor la rezolvarea unei probleme, o indicaţie practică pentru asimilarea mai uşoară a materiei de învăţământ.

Intre timp în curtea cazărmii s'a încins o horă care face să duduie geamurile sobrei instituţii. Sunt oamenii leatului vechiu cari se înapoiază la vetre după împlinirea stagiului militar. Ofiţeri şi subofiţeri sunt amestecaţi printre oameni cari de drag mai vor să poarte cât de multă haina militară. Şi cu toată atmosfera care se vrea bărbătească şi nesentimentală, ici colo poţi găsi în strălucirea vie a ochilor, urma boabei de lacrimă ştearsă cu vicleşie cu dosul mâinii, aşa ca să nu fii văzut de nimeni.

Se bucură oamenii că se reîntorc la vetre, că-şi vor relua locurile pe ogoare şi în uzine, dar îţi dai bine seama că ceva în sufletul lor a rămas legat de cazarma în care au petrecut doi ani, de uniforma aceasta în care fiecare flăcău arăta mai chipeş, mai sigur de sine.

Hotărît, e o altă armată aceasta pe care am găsit-o în vechea mea cazarmă. E armata democratică, armata poporului în care fiecare soldat este conştient de rostul său, în care dela soldat la cel mai înalt grad există o legătură strânsă, preţioasă, care dă armatei R.P.R. o omogenitate impresionantă.

E limpede că soldaţii cari se bucură de un asemenea tratament, că soldaţii astfel educaţi, cetăţeni conştienti şi demni, se prezintă cu totul altfel decât cei din trecut, pe câmpul de instrucţie. Imaginea soldatului timorat de superiorul brutal, soldatului care se simţea în cazarmă ca într'o închisoare, a dispărut pentru totdeauna. La capătul celor doi ani de stagiu, soldatul armatei domocrate se înapoiază în viaţa civilă mai pregătit mulţi dintre ei cu meserii noi temeinic învăţate, orientaţi asupra adevăratelor rosturi, gata oricând de muncă şi luptă pentru o ţară care este a lor şi numai a lor, a oamenilor muncii.

SÂNDU COSTEA

Un cântec vesel în pauză

Horă în curtea cazărmii

Trupa merge la spectacol

CUVINTE ÎNARIPATE prin SPAȚIU

UN CONCURS DE TELEGRAFIE

CETĂȚEANUL care a trecut din întâmplare Duminică dimineața pe strada Stavropoleos a putut vedea cu uimire un număr impresionant de oameni intrând fără încetare pe una din ușile laterale, în localul Poștei Centrale.

Interesându-ne, am fost lămuriți că e vorba de concurenți veniți din toate colțurile țării pentru a participa la primul concurs național de telegrafie ținut în R.P.R.

Însoțind pe unul din acești concurenți în incinta poștei am putut afla o serie de date interesante asupra telegrafiștilor români a căror activitate uimitoare a rămas multă vreme necunoscută marelui public.

Astfel puțini știu, că la concursul internațional ce a avut loc la Como în anul 1927 concurentul român Gheorghe Reit, lucrând la un aparat „Bodo", s'a clasat în primul loc, fiind declarat campion mondial printre cei 392 de participanți.

Se pare însă că și acest record mondial a fost depășit de curând tot de către un telegrafist român.

Astfel, în sala în care urmau să se desfășoare probele de radio în cadrul concursului de telegrafie, am putut sta de vorbă cu unul din așii necontestați ai telegrafiei autohtone, care ne-a declarat:

— Cel mai mare număr de cuvinte pe care am reușit să le percep și să le transcriu direct la mașină în cursul activității mele la secția de radio a fost de 52 pe minut.

— Și acesta este un record ?

— Tot ce pot să vă spun este că la ultimul concurs internațional recordul mondial a fost câștigat cu 46 cuvinte pe minut.

— Dar în definitiv, în ce constă acest serviciu de radio al P.T.T.?

— Să vedeți: în afară de posturile de radio care transmit programele pe care le recepționăm în aparatele obișnuite, fiecare țară are posturi de radio emisie și recepție pentru telegrame, posturi ale căror programe sunt reglementate conform unui orar internațional. Actualmente Republica Populară Română întreține relații telegrafice cu următoarele posturi de radio: radio Roma pentru Italia și America; Berna pentru Elveția; Viena pentru Austria, Danemarca și Olanda; Kattowice pentru Polonia; Beirut pentru Siria și Egipt; Londra pentru Anglia, Grecia, Egipt și Palestina; Tanger pentru America; Budapesta pentru Ungaria; Praga pentru Cehoslovacia, America, Olanda, Belgia și Germania; Stockholm pentru Suedia; Ankara pentru Turcia; Paris pentru Franța, Olanda America și Belgia; și Moscova pentru U.R.S.S.

— Și e intens acest serviciu pentru recepția și transmiterea telegramelor prin radio?

— Pentru a vă face singuri o impresie asupra acestei chestiuni trebuie să știți că în ziua de 25 Septembrie spre exemplu s'au primit 318 telegrame și s'au transmis 287 prin serviciile noastre...

★

In sala Morse concurenții aplecați cu o deosebită atenție asupra aparatelor dau zor: sunt doar în întrecere și fiecare vrea să realizeze cel mai bun randament.

Neputând vorbi astfel cu nici unul dintre participanți ne-am cules informațiile în legătură cu rolul pe care aparatele Morse îl joacă în telegrafie, pe sala de așteptare, dela un concurent care își așteaptă rândul.

— Aparatele Morse sunt cele mai simple și mai puțin costisitoare și ele permit să se lucreze cu orice fir. In general ele asigură legătura între oficiile mici.

In anul 1911 au fost introduse aparatele Hugh al căror randament este superior; iar după 1913 serviciile telegrafice românești au fost înzestrate cu un nou aparat Bodo, care permite să se transmită în acelaș timp spre 16 sectoare.

Dar cea mai recentă este invenția tele-imprimatorului, care are o viteză extraordinară, până la 120 cuvinte pe minut. Aparatul este de mărimea unei mașini de scris și la el poate lucra orice telegrafist după un curs de specializare, care nu durează mai mult de o lună de zile.

După ce am vizitat sălile de concurs, să vedem în ce constă concursul.

Rostul concursului care permite verificarea posibilităților tehnice ale concurenților este acela de a promova cadre noi în conducerea și organizarea serviciilor telegrafice.

Atenția deosebită ce se dă împrospătării continui a cadrelor existente în ramura telegrafiei este marcată și de nenumăratele școli profesionale create din inițiativa Partidului Muncitoresc Român prin grija Direcției Generale P.T.T.

Primul concurs național de telegrafie în Republica Populară Română a arătat clar, prin rezultatele sale surprinzătoare, pașii uriași făcuți înainte și în acest domeniu în țara noastră în care condițiile noi și revoluționare de muncă create întregului popor sunt chezășia cea mai sigură a desvoltării continui a unei vieți sănătoase de stat.

Nicu Ionescu

CEA MAI MARE BIBLIOTECĂ DIN LUME

„CARTEA este poate cea mai minunată, cea mai complexă şi cea mai mare o creaţie din tot ceeace omul a făurit în drumul său către fericire şi către putere în viitor", — spunea cândva Maxim Gorki.

Intr'adevăr cartea este pentru toţi oamenii din toate domeniile de muncă un auxiliar din cele mai preţioase.

Nu este deci de mirare că Uniunea Sovietică dă o atenţie deosebită bibliotecilor.

Astfel la Moscova se află cea mai mare bibliotecă din lume.

Pentru a ne face o ideie cât de sumară asupra imensităţii bibliotecilor sovietice este suficient să amintim, că biblioteca Lenin din Moscova posedă 11 milioane de cărţi, reviste, jurnale.

Suprafaţa sa acoperă 50 de mii de metri pătraţi, iar numărul funcţionarilor care stau la dispoziţia publicului cetitor se ridică la cifra împresionantă de 1370.

Zece săli de lectură pot primi în mod simultan 1300 de persoane care au asigurate locuri confortabile la mesele comune.

In anul 1946 biblioteca Lenin a primit 1.250.000 cititori care au împrumutat mai mult de 5.000.000 de volume.

Catalogul alfabetic general conţine mai mult de 18 milioane de titluri, iar fişele cărţilor ocupă ele singure o sală imensă.

Procedeul de a obţine o carte pentru lectură dela această bibliotecă este următorul: lectorul completează o fişă şi primeşte imediat cartea cerută. Şi în domeniul bibliotecilor sovietice execută lucrările lor cu o promptitudine formidabilă.

In fiecare zi patrimoniul bibliotecii se îmbogăţeşte cu nenumărate cărţi noi, care sosesc imediat după apariţie din toate casele de editură ale Republicilor Socialiste Sovietice.

In vederea măririi sale, biblioteca şi-a stabilit şi ea un plan cincinal. In 1950 graţie lucrărilor în curs de executare, ea va putea primi anual 2.500.000 de vizitatori şi va putea împrumuta 12 milioane de cărţi.

Secţia de restaurare a cărţilor dispune de nenumărate laboratoare speciale pentru studiul „maladiilor" cărţilor şi pentru combaterea acestora.

Atenţia deosebită cu care sunt tratate volumele de către bibliotecari ca şi de către lectori demonstrează odată în plus atitudinea de justă înţelegere pe care oamenii sovietici o au faţă de bunurile lor, faţă de auxiliarele care le înlesnesc munca şi le îmbogăţesc bagajul de cunoştinte tehnice şi culturale.

După „France — U.R.S.S."

Cărţile sunt transportate cu ajutorul acestui vehicul din sala de depozit a bibliotecii spre sala de lectură

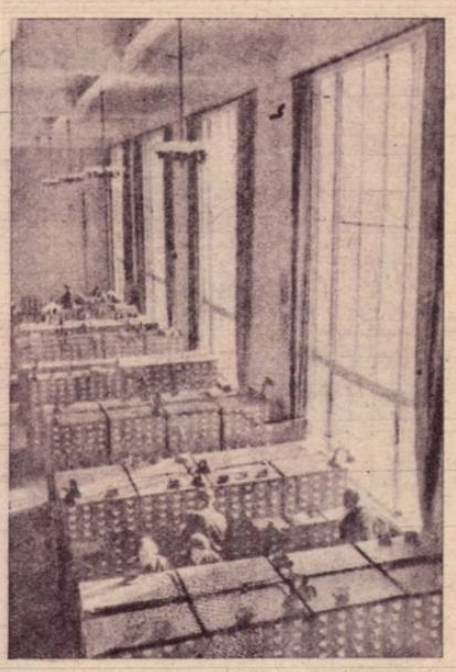

Rafturile în care se găsesc adăpostite cărţile puse cap la cap ar acoperi o distanţă de 180 km.

Sala de lectură ştiinţifică unde se pot găsi reviste ştiinţifice şi tehnice din lumea întreagă

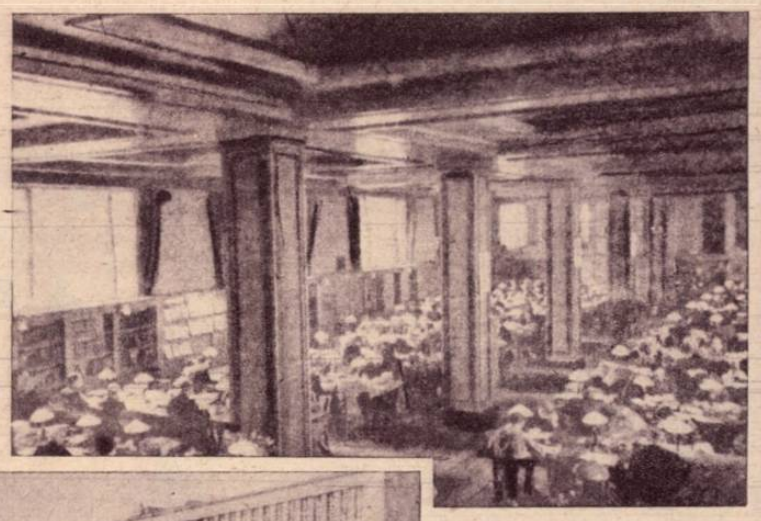

Biblioteca Lenin din Moscova este considerată cea mai mare bibliotecă din lume. In clădirea sa imensă se perindă anual prin faţa meselor de lectură peste un milion de oameni

Savanta Serafina Rybacova studiază un procedeu special pentru conservarea cărţilor, biblioteca având în patrimoniul său manuscrise vechi datând de pe vremea lui Gutenberg

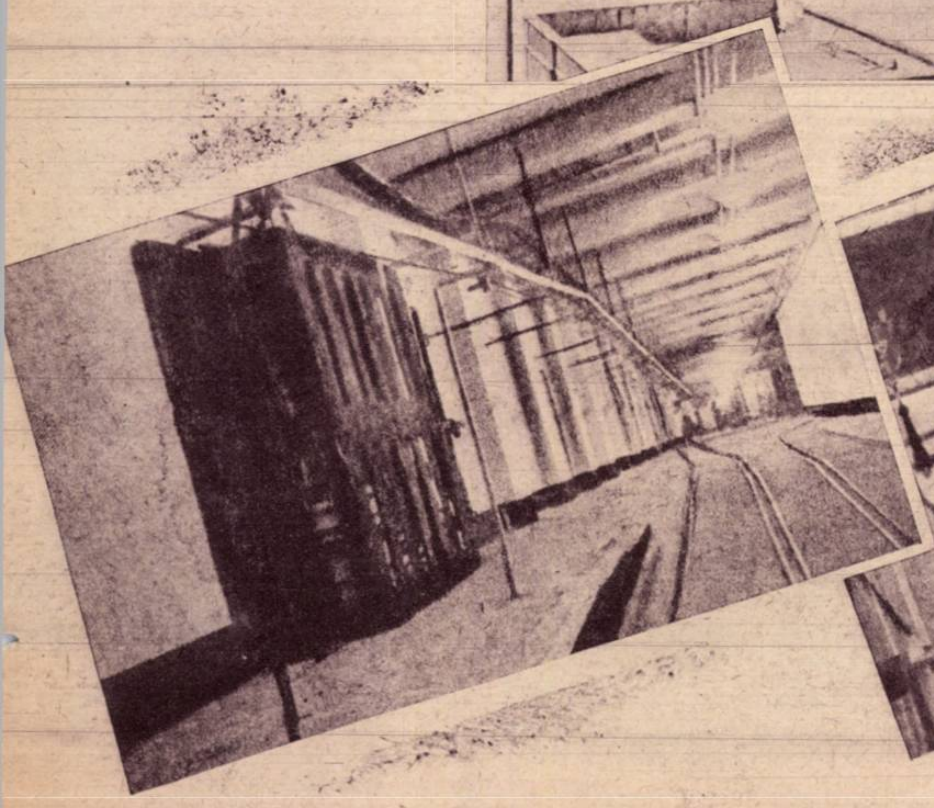

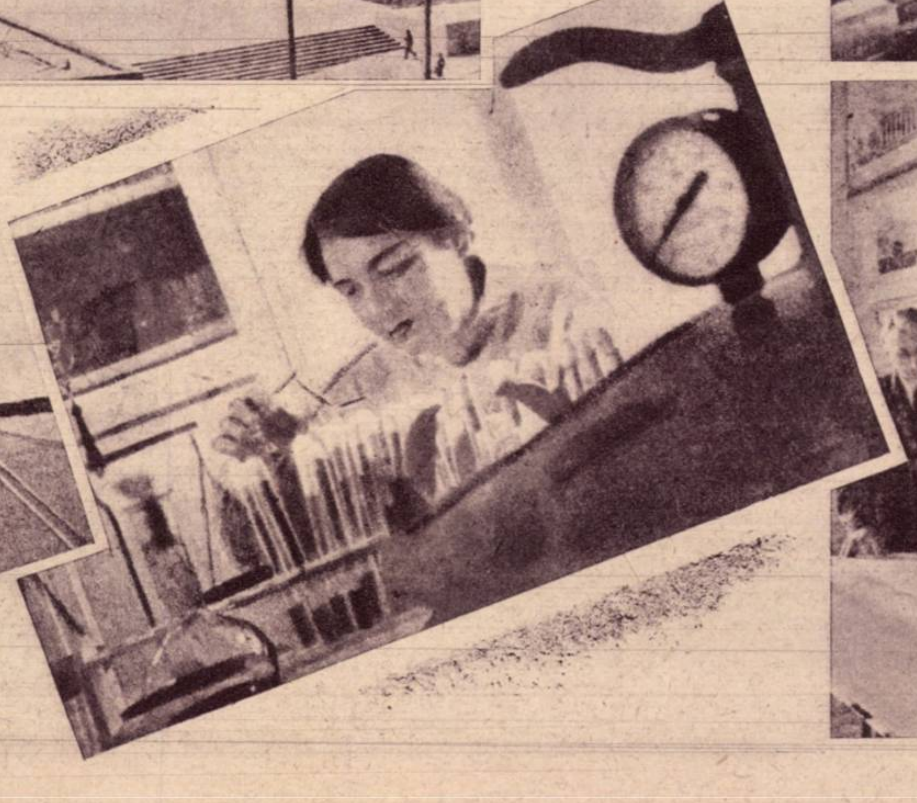

Cu prilejul grevei telefoniștelor din Detroit, poliția a atacat pe demonstrante cu bastoanele de cauciuc și a pătruns cu forța în clădirea societății Michigan Bell Telephon Company

La Hollywood, bastonul de cauciuc a fost ca pretutindeni argumentul su „democrației" americane

O „democr

DE CAUCIU

La Cleveland, în timpul unei manifestații muncitorești, poliția a intervenit cu brutalitate

STATELE Unite ale Americii de Nord s'au complăcut întotdeauna în postura de campioane ale democrației.

Vreme de decenii, blufful acesta a prins. Și printr'o propagandă abilă, făcută prin toate mijloacele, o seamă de oameni au fost determinați să creadă în sinceritatea scopurilor pentru care susțineau că luptă conducătorii republicii de peste Ocean.

Una din pretențiile cele mai de necrezut ale departamentului de stat, condus astăzi de Generalul Marshall, este de a-și justifica politica expansionistă prin... necesitatea de a apăra democrația.

De data aceasta fățarnica atitudine nu mai prinde însă căci massele muncitorești din întreaga lume, ca și cele din America, au pătruns jocul făcut de conducătorii Statelor Unite, al căror scop nu este decât să promoveze interesele trusturilor, interesele Wallstreetului și ale monopoliștilor.

In numele „libertăților" prevăzute în Charta Atlanticului exploatatorii americani oprimă astăzi o seamă de state europene, intervin direct călcând în picioare principiul suveranității naționale în statele Americii latine, în Asia, ca pretutindeni acolo unde serviciile de spionaj americane au acces. Idealul rooseveltian folosește drept cauțiune imperialismului lui Truman, dupăcum remarcă foarte just Pierre Courtade.

Ceea ce este însă straniu e faptul remarcat de Henry Wallace, care, criticând politica actualilor conducători americani, a scos în relief că aceștia susțin că vor să apere și să răspândească libertatea în afara fruntariilor Statelor Unite, în timp ce în interiorul republicii principiile elementare ale libertății și democrației sunt batjocorite și călcate în picioare. Oare nu trebuie ca, înainte de toate, aceste idealuri de libertate și democrație să fie aplicate de către conducătorii americani în America?

Călătorul care pășește prima dată într'o metropolă a Statelor Unite este izbit de activitatea aparent efervescentă, de graba oamenilor dar și de faptul că cetățenii trec unii pe lângă alții aproape fără a se privi în ochi și că foarte rar vezi doi oameni vorbind liniștit unul cu altul.

E o atmosferă caracteristică, creată în urma ultimelor măsuri administrative ale guvernului domnului Truman.

Activitatea comisiei pentru cercetarea lealității cetățenilor americani — e vorba de faimoasa comisie Thomas — a creat o atmosferă de suspiciune, o neîncredere între oameni. Curagiosul care se încumetă să arunce în fața oprimatorilor învinuirea ati-

Iată o ilustrare a democrației ame așa arată o locuință muncitorească în care toate resursele financia destinate bugetului milita

...rem al

Iată un instantaneu al grevei salariaților depe Wallstreet. Și de data aceasta magnații industriei și finanțelor și-au pus în mișcare roboții cu bastoane de cauciuc

Reprezentarea filmului antisovietic „Perdeaua de fier" a determinat o manifestație de protest, care a fost risipită cu ajutorul bastoanelor de cauciuc ale poliției new-yorkeze

...atic „a bastonului

tudinii lor este târît în fața acestei comisiuni și condamnat. In birouri, în fabrici, în uzine domnește aceiași neîncredere.

Legea Mundt amenință pe fiecare cetățean al Statelor Unite, care îndrăznește să judece drept regimul de teroare patronat de Wallstreet. Orice democrat sincer este susceptibil de a fi condamnat, de a rămâne pe drumuri dela o zi la alta, deoarece patronul, prin legile anti-muncitorești Taft-Hartley, și-a asigurat poziția de pe care își poate permite să terorizeze.

Dictatura trusturilor este în floare în Statele Unite ale Americii de Nord.

Este interesant de relevat că planul Marshall, ale cărui efecte nefaste au fost constatate în statele europene care au fost „ajutorate" conform lui, nu are efecte mai bune nici asupra maselor muncitorești americane. Conducătorii trusturilor au izbutit să corupă pe fruntașii organizațiilor americane „Federation of Labour" cari dealtfel au fost totdeauna în slujba patronatului și ceeace este mai grav și pe aceia ai C.I.O-ului, care, până mai de curând, avuseseră o activitate vădit progresistă și conformă cu interesele massei muncitorești.

In statul major al aplicării planului, au intrat Green, reprezentând „Federation of Labour", Carrey și Mewrey, reprezentând C.I.O., pentru a trăda complet interesele celor pe care ar fi trebuit să-i apere. In Europa au fost trimiși pe lângă reprezentanții monopolurilor și reprezentanți ai organizațiilor sindicale americane (aservite monopoliștilor) a căror misiune nedeclarată, dar evidentă, este aceea de a sparge unitatea sindicală în țările marshalizate.

In felul acesta, monopolurile din U.S.A. înțeleg să ducă un război rece împotriva organizațiilor sindicale mondiale ale muncitorimii.

Efectele acestei atitudini sunt evidente. Este suficient să amintim metodele cu cari au fost înfrânte grevele din uzinele Detroit, Ohio, Pittsburg, Philadelphia și să ne amintim de metodele întrebuințate de Jules Moch în Franța sub directa influență a consilierilor americani, când a tras în muncitorimea grevistă dela Clermont Ferrand.

Aceasta este fățarnica democrație a bastonului de cauciuc, cu care Wallstreetul vrea să fericească întreaga lume.

Atunci când funcționarii de pe Wallstreet, subalimentați, având salarii atât de mici, încât nu le puteau ajunge nici pentru strictul necesar, au îndrăznit să se pună în grevă, patronii lor n'au ezitat să facă apel la poliție; și bastoanele de cauciuc au înfrânt veleitățile democratice și cerințele realizării unor juste revendicări muncitorești.

Punerea în aplicare a legilor antimuncitorești pe care le-am amintit mai sus, creiază muncitorilor americani o situație mai precară decât au avut-o vreodată.

La sfârșitul acestui an expiră contractele colective ale muncitorimii americane din diferitele industrii, urmând a fi înlocuite cu noui contracte colective de muncă.

Reprezentanții marilor trusturi, bizuindu-se pe legea Taft-Hartley, au declarat de pe acum că nu vor accepta în nici un caz o majorare a salariilor și că sunt gata să admită un conflict deschis cu organizațiile sindicale.

Printre cei cari au făcut declarații de acest fel sunt reprezentanții marilor corporații United Steal Corporation, Betlehem Steal, General Electric Company, Westing House, Chrysler și alții.

Fără îndoială că patronatul american intenționează să dea o lovitură hotărîtoare sindicatelor muncitorești, sprijinit fiind de guvernul Truman și de trădătorii care au izbutit să pună mâna pe conducerea organizațiilor muncitorești.

Aceștia au înțeles să părăsească în împrejurările critice în care se sbate muncitorimea americană, teatrul luptei, transpunându-și activitatea în Europa occidentală pe care vor s'o fericească.

Dar aspectul așa zisei democrații americane poate fi găsit în toate manifestările de viață ale yankeilor.

In țara în care se vorbește de egalitatea indivizilor în fața legii și de tot soiul de alte libertăți, candidatul progresist la vice-președinția Statelor Unite, senatorul Glenn Taylor, a fost maltratat și trimis în judecată pentru faptul de a fi îndrăznit să intre într'o sală de adunare pe ușa rezervată cetățenilor de culoare.

Negrul care ar îndrăzni să pătrundă într'un hotel rezervat albilor ar simți imediat argumentele democratice ale bastonului de cauciuc pe spinarea sa. Acelaș lucru se întâmplă și muncitorului care se încumetă să-și afirme convingerile cinstit democratice.

Străjuind intrarea în portul New-York, uriașa statuie a libertății ar trebui să-și schimbe făclia pe care o ține simbolic în mâna dreaptă cu un uriaș baston de cauciuc, adevăratul simbol al „democrației" patronată astăzi de Mister Truman și de ceilalți reprezentanți ai trusturilor yankee.

M. VESPREMIE

...ricane:
...în țara
...re sunt
...r

Nici foto-reporterii n'au fost scutiți de tratamentul „delicat" al bastoanelor de cauciuc, în timpul grevei muncitorilor dela uzinele Allis-Chalmers din West-Allis (Wisconssin)

REALITATEA SPORTIVĂ

4 ȚĂRI—75.000 SPECTATORI—5 RECORDURI NAȚIONALE

LA INAUGURAREA STADIONULUI REPUBLICEI

ATLETISMUL a trăit două zile de sărbătoare. Un stadion nou și un concurs mare.

In 83 de zile mii de brigadieri au ridicat prin muncă voluntară stadionul pe care ni l-am dorit atât.

D-l ministru Vasilichi, a fost acela care a înmânat din partea guvernului, documentul de predare a stadionului Organizației Sportului Popular. In discursul pe care l-a rostit a spus: „Punerea în lucru și terminarea acestui stadion arată grija pe care P.M.R. și guvernul țării noastre o au pentru sport. Azi sportul a încetat de a mai fi apanajul unei minorități a celor bogați. In Republica noastră Populară, sportul nostru a cuprins massele. Organizația noastră a devenit o organizație de masse, care cuprinde sute de mii de tineri și tinere". Mai departe arată pe sportivul nou care trebue să aibă și o educație politică și morală „pentru a obține o și mai activă participare la construirea socialismului în țara noastră". Participarea sportivilor străini la aceste concursuri, a spus Domnia sa, dau o contribuție puternică la întărirea frontului păcii și al democrației.

Analizează apoi felul cum trebue făcut sportul, din care trebue să dispară: afacerismul, individualismul burghez și vedetismul. Sarcinele O.S.P. sunt de a desvolta cât mai mult sporturile de massă, ca înnotul, canotajul, turismul, tirul, paraşutismul. Massele vor putea să facă sport, într'un timp foarte scurt, terenurile și materialele vor fi suficiente.

După înmânarea documentului prin care Guvernul dă spre folosința Sportului Popular noul stadion care se va numi „Stadionul Republicei", a luat cuvântul d. Gh. Lichiardopol, secretar General O.S.P., care a mulțumit, spunând că sportivii își iau angajamentul „de a îngriji cu dragoste și de a menține în bună stare acest frumos stadion construit prin muncă voluntară".

Două zile de concurs, cu rezultate excepționale

Probele care s'au desfășurat în cele două zile, în fața a 30.000 de spectatori în prima zi și a 40.000 de spectatori în ziua a doua, au dat rezultate foarte bune, desfășurarea lor entuziasmând spectatorii prin luptele strânse la care au dat loc, sau prin cifrele care s'au înregistrat. Au participat la concurs reprezentanții cehoslovaci, unguri, polonezi și bine înțeles lotul nostru național. Prezența printre concurenți a atleților de talia lui Zatopek, Sicnerova, Lomovski, Gyarmati, Hires, Varszegi, Fiejz, Balsan au făcut ca rezultatele înregistrate pe pista noului stadion din Dealul Spirei să fie nemaiîntâlnite pe o pistă românească.

Ca spectacol, cei din tribune și peluze nu au regretat că au venit, mulți dintre ei o făceau pentru prima oară, și au rămas impresionați și îndrăgostiți de atletism.

Reprezentanții noștri au doborât cinci recorduri naționale: Paraschivescu pe 3 km. și 5 km. marș, 400 m. garduri: Kiss 54:7, o cifră nesperat de bună; 1.500m. V. Pop, record egalat 3:58.2 și Ileana Medrea la disc 36.05 m. Pista nouă a influențat rezultatele care ar fi putut să fie mai bune. In special la sărituri rezultatele au fost sub posibilitățile concurenților.

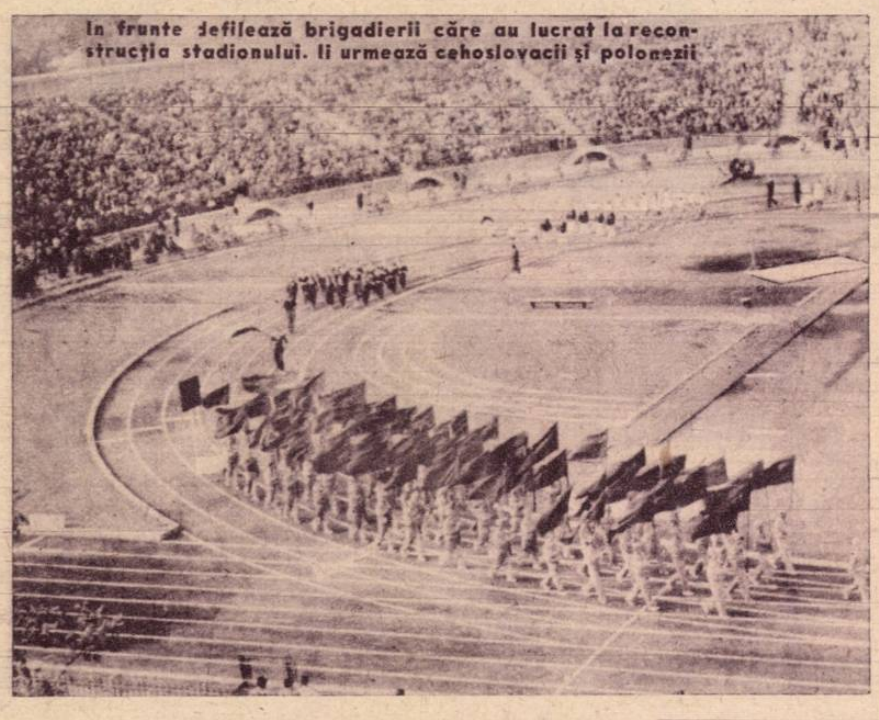

In frunte defilează brigadierii care au lucrat la reconstrucția stadionului. Ii urmează cehoslovacii și polonezii

In cursa de 1500 m. au condus la început românii Pandrea și Tălmaciu. Duelul dintre Garay și Cevona a avut loc în partea a doua a cursei

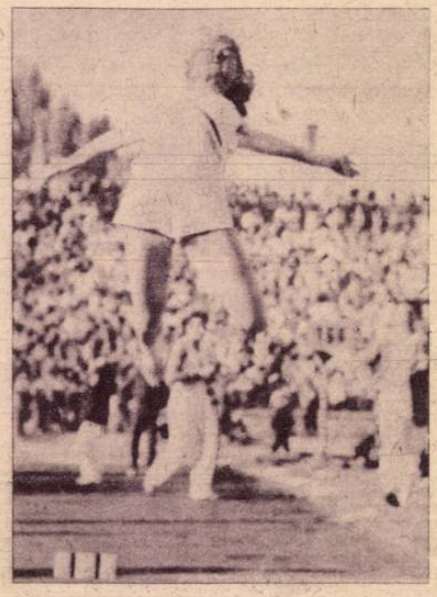

Olga Gyarmati, are și ea detentă, explicând cei 5,99 m. pe care i-a sărit de curând

Adamczik sare peste 7 m. Detenta îi permite o săritură atât de bună

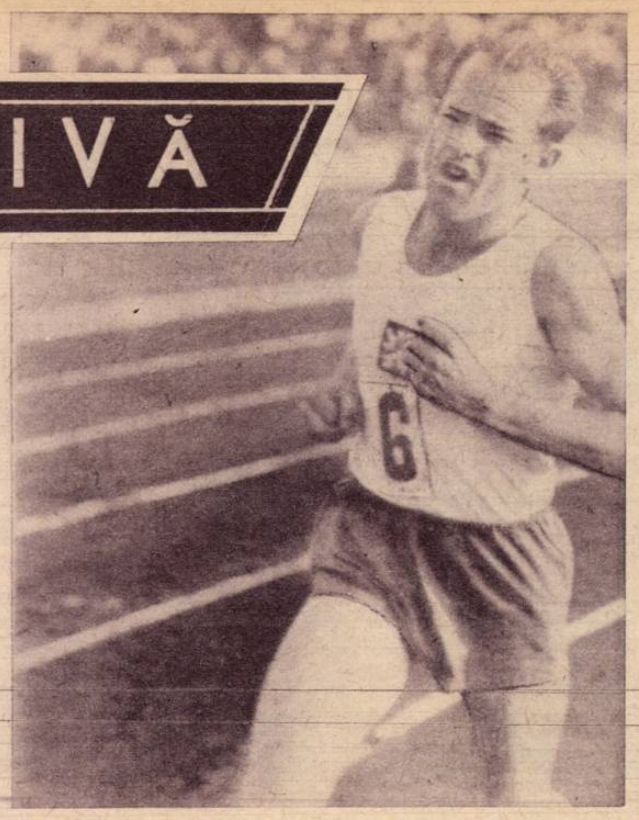

Zatopek merge de unul singur. De aproape pare că depune un efort extraordinar, dar în realitate el aleargă foarte ușor

Atât s'a cronometrat și măsurat

La 100 m. fete Sicnerova a mers 12,6, o cifră care vorbește dela sine. Aleargă degajat și a mers în finală cu patru zecimi mai repede decât a doua clasată Moderowna. Românele Ernst și Receanu au fost eliminate din serii.

1,45 la înălțime

Inălțimea a fost câștigată de Chlumska (Cehoslovacia) cu 1.45 m., urmată de Rohonczi tot 1,45 m. Românele s'au oprit la 1,35 m.

80 m. garduri probă de spectacol. A câștigat excelenta Gyarmaty urmată la patru zecimi de către Lassel

Polonezul Lomowsky aruncă...

Greutatea a căzut la 15.95 m., cu un metru mai mult decât Gurău, urmat în apropiere de Raica.

Tâlmaciu produce emoții lui Herès

A fost ca deobiceiu o luptă dusă din cap în cap cu Pandrea, Tâlmaciu, care au condus, și cu Hires, câștigător glorios.

Fikejz învins...

de Adamczik; nu a putut sări peste 7 m. In schimb câștigătorul cu 7,15 m. a fost într'adevăr o revelație pentru noi, mai ales prin stil.

Lupșa dublu campiom

a câștigat și suta și cursa de 200 m. îndreptățindu-ne să sperăm că va alerga pe curând din nou 10.5 pe sută.

Krul și V. Dumitrescu

au alergat pe 110 m. garduri, cu stil de adevărați campioni, înregistrând 15,6 și 15,8.

Pe 400 m. garduri

câștigătorul Ladislau Kiss, ne-a adus un nou record național, învingând detașat pe Lombos și Morawek.

Vasszegi — 67.27 m. la suliță

așa a anunțat crainicul rezultatele, fiind și cea mai bună cifră înregistrată la aruncări.

Pe 400 m...

Moina a clacat și cursa a fost câștigată de Salynesi în 50. 1. Jecu, despre care se aștepta să scoboare sub 50 sec. a mers 50.8. sec.

La marș

a câștigat Balsan, dar Paraschivescu a bătut două recorduri naționale.

Discul...

s'a oprit la 49, 20 m. când a aruncat Klics (Ungaria). Al doilea clasat tot un ungur, Kuliczy, iar al treilea Raica.

Duelul Garay — Cevona

a fost câștigat de primul, Cevona sufocându-se în clipa în care trebuia să atace.

3,80, Zeno Dragomir

Dar Krejcar a sărit 3, 90 m. Foarte bun Bebe Baciu cu 3, 80.

Dumitru și campion internațional

Cu o aruncare aproape de record el s'a impus în compania lui Bonyhadi și Kuotek.

Cont. în pag. 13

CE FACEȚI DUMINICĂ?

CUM își poate petrece un bucureștean Duminica?

Iată o întrebare pe care mulți dintre noi și-au pus-o, în special în ultimul timp, când zilele toamnei din ce în ce mai răcoroase au pus capăt exodului spre ștranduri sau spre parcurile și pădurile din jurul orașului, unde o vară întreagă Duminicile am fost nelipsiți.

Toamna exuberanțele excursiilor duminicale scad treptat în raport direct cu mercurul termometrelor și lumea își petrece timpul liber, de preferință sub câte un acoperământ care, dacă e drept că nu oferă minunatele desfătări ale unei petreceri în aer liber, oferă în orice caz siguranța unei temperaturi... mai călduroase.

Teatrele, cinematografele, bibliotecile, ateneele populare ne așteaptă.

Ateneele Populare?

Fiecare dintre noi a auzit desigur de aceste atenee. Dar câți oare cunosc amploarea extraordinară pe care aceste case populare de cultură au căpătat-o?

Să intrăm împreună cititorule, în Dumineca aceasta de toamnă, în sala ateneului popular „Gheorghe Șincai" de pe Calea Șerban Vodă.

E ora 5 după amiază.

Sala, plină până la refuz, oferă ea însăși un

minunat spectacol prin participarea acea imensă de oameni ai muncii pe care ei înșiși au organizat-o și din care tot ei sunt aceia care trag învățăminte.

„Noi cerem colaborarea voastră a tuturor celor ce participați la șezătorile ateneului pentru ca aceste șezători să fie cât mai legate de viața reală a democrației noastre populare, să vă regăsiți în ele problemele voastre de fiecare zi" a declarat tov. Prof. I. Rădulescu, președintele Ateneului, deschizând șezătoarea.

A urmat conferința „Congresul dela Wroclaw" susținută de dl. Dr. Ștefănescu.

Atenția cu care sala urmărește conferința în care e vorba de acea impresionantă manifestare a solidarității intelectualilor progresiști din lumea întreagă pentru pace, arată o înțelegere justă din partea oamenilor muncii a acordului pe care și intelectualitatea progresistă îl aduce în marea luptă a taberei democratice și anti-imperialiste împotriva războiului.

Incepe programul artistic.

De după cortina trasă apare, așezat într'o ordine desăvârșită, corul Casei Corpului Didactic, care execută sub conducerea tov Stancu diferite melodii din viața muncitorilor dela orașe și sate.

Urmează câteva recitări de poezii, interpretate de fetițe între 5 și 10 anișori.

„Suntem zidtorii de mâine".

sună unul din versurile recitate de o fetiță a cărei atitudine dârză pe scenă stârnește ropote de aplauze.

Pe clapele pianului, mâinile tov. Z. Ferdinand joacă melodioase variații pe teme de Chopin.

„Marșul lui Octombrie" de Vladimir Maiacovschi vibrează apoi din glasul unei micuțe recitatoare până în inimele spectatorilor care trăesc intens minunata istorie a revoluției socialiste prinsă în momentele ei cele mai sugestive de marele poet sovietic.

Dar surpriza șezătorii o constitue fără îndoială cele două ansambluri de jocuri naționale conduse de doamnele De Maio și Xenia Niculescu, pentru a nu mai vorbi de echipa copiilor dela Tăbăcăria Națională, condusă de doamna Ipate.

In lumina vie a reflectoarelor de scenă copilele în pitorești costume naționale se prind de mână și încing o horă în miniatură de toată frumusețea.

Și e atât de gingașă hora lor și atât de mlădioase le sunt mișcările că nu a existat un singur spectator să nu aplaude furtunos acest spectacol al zâmbetelor și al mișcărilor, vii, săltărețe.

La, la, la, la.

Și vocile cu clinchet de cristal ale copiilor pornesc să acompanieze încă un joc, executat cu aceiași măestrie de micuții actori.

Din culise melodii de horă irump mereu pe scenă în ajutorul dansatorilor.

S'a tras cortina.

In fața ei apare tânărul Iuliu cu un acordeon și execută două melodii sovietice.

Intre timp, în dosul cortinei două fetițe în rochițe de voal, vaporoase ca și ele, par gata să sboare pe aripi de vânt la cea mai mică adiere.

Acordeonistul a terminat, cortina s'a dat din nou în lături și cele două fetițe au început un dans de o delicatețe impresionantă pe unduirile binecunoscutei melodii „Copelia" de Delibes.

Rochițele ating podeaua scenei în tremurări de piruete pe care micuțele baletiste le execută cu o precizie care denotă o pregătire îndelungă în aceiași măsură ca și un talent în plină formare.

Fetițele sunt la pământ.

Melodia începe să urce și încet-încet cele două copile se ridică urmărind evoluțiile melodice până se cuprind de mâini, ridicate în aureolă deasupra capetelor pentru a termina într'o apoteoză impunătoare pe vârful picioarelor cu trupurile avântate înainte spre viitor...

★

Sezătoarea s'a terminat.

Oamenii muncii părăsesc sala cu inimile pline de satisfacția pe care le-o dă convingerea că viața copiilor lor, a viitorilor cetățeni ai Republicii Populare Române este așezată pe un drum sănătos pe care grija Partidului Muncitoresc Român îi conduce și îi ocrotește fără încetare spre un viitor bun și luminos, spre socialism.

O Duminică petrecută într'un ateneu popular îți dă acel tonic întăritor care te face să intri în fabrică după o zi de odihnă, la începutul unei noi săptămâni de activitate cu forțe noi și viguroase.

Contribuind în cea mai largă măsură la culturalizarea poporului, ateneele populare se dovedesc a fi auxiliare din cele mai prețioase pentru desvoltarea vieții și culturii în Republica Populară Română.

El. Cristian

Incepit DE TOAMNĂ INTR'O fermă

Secerat mecanic

IN după amiaza aceia, frunzele toamnei începuseră abea să cadă întâia oară peste meleagurile bucureştene, adunând grămezi arămii la rădăcinile copacilor,

M'am urcat în tramvaiul 3 şi după ce am ajuns în capul liniei, la Hipodrom, priviam gânditor neştiind încotro să apuc.

Cândva un prieten îmi vorbise de fermele care se găsesc în regiunea Băneasa şi cum tot nu aveam ceva mai bun de făcut m'am urcat în autobuzul S.T.B. No. 0.

Amicul meu îmi spusese: „Mergi vreo doi kilometri apoi cobori şi ai ajuns la fermă".

După ce am parcurs cei doi kilometri prevăzuţi de calculul aproape exact al amicului, am coborît.

Mă uit în dreapta, mă uit în stânga, nici o fermă.

Pădurici dese acopereau terenul oferind excursionistului nehotărît binevenite prilejuri de reîlecţie.

In rezumat, am pornit-o la plimbare printre copaci, frunze moarte şi crengi încolăcite.

Am mers pur şi simplu la întâmplare.

Cufundat în gânduri, uitasem cu desăvârşire de scopul iniţial al sosirii mele în regiune, când o arătare albă şi imensă îmi apăru în faţă la capătul a cel puţin 30 de minute.

Se repară uneltele

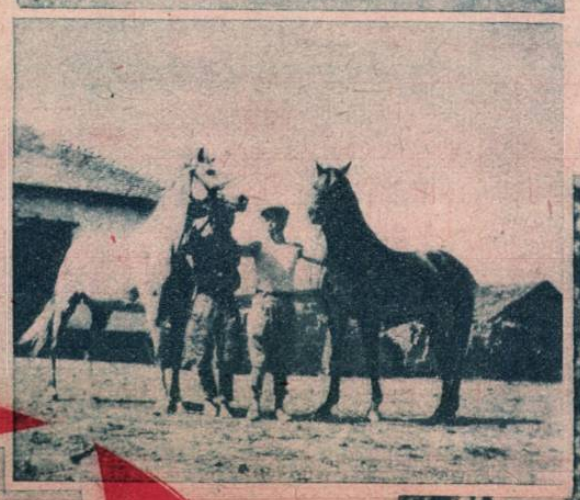

Mă aflam în faţa fermei de Stat Băneasa, după cum o indicau literele roşii fixate pe frontispiciul porţii.

Lămuririle amicului în cauză mă îndrumaseră la nu mai puţin de doi kilometri de fermă (adică exact distanţa parcursă cu autobuzul 0.) şi numai o întâmplare m'a ajutat să ajung totuşi la fermă.

LA FERMĂ

După ce pătrunzi prin poarta impunătoare a fermei te afli în faţa unei serii nesfârşite de alei largi, adevărate bulevarde, străjuite de arbori falnici şi dacă nu ar fi portarul acela cărunt şi binevoitor care să te îndrumeze, ai rămâne desigur cu totul dezorientat.

După ce îmi declin calitatea de ziarist şi adaug scopul vizitei mele, acela de a face un reportaj din viaţa fermei, mi se dă un însoţitor şi sunt condus pe una din nenumăratele alei pe care le-am descris mai înainte.

După câteva minute de mers voinicesc zărim spre dreapta câteva corpuri de casă acoperite cu ţiglă. Sunt birourile, locuinţele, grajdurile, remiza de maşini, atelierul de fierărie, etc.

In faţa birourilor un grup de muncitori agricoli, strânşi în jurul administratorului Giurcă Dumitru, ascultă directivele venite dela centru şi discută probleme legate cu activitatea pe care o depun.

— Nici o risipă!, răsună lozinca pe care Partidul Muncitoresc Român a lansat-o pretutindeni în câmpul muncii pentru asigurarea unei producţii cât mai mari şi de cea mai bună calitate.

Şi muncitorii agricoli dela ferma Băneasa au pornit colaborare tovărăşească, prin schimb de experienţă, inovaţii în muncă şi studii ştiinţifice amănunţite a vieţii de fermă, pentru a răspunde astfel lozincilor mobilizatoare ale Partidului oamenilor muncii.

C A I I

— Aici sunt grajdurile cailor, ne lămureşte însoţitorul nostru

Două exemplare de casă

Un armăsar al staţiei de remontă

Culesul fructelor

Se încarcă recolta

Se repară tractorul

observând traectoria privirilor noastre îndreptate spre o clădire înaltă şi luminoasă.

Ne apropiem de zidurile albe, cu aspect de laborator. Pătrundem înăuntru pe un coridor.

De o parte şi de alta se află mai multe încăperi separate în care sunt ţinuţi caii, unii dintre ei bine cunoscuţi hipiştilor de pe câmpurile de curse.

— Ne aflăm în grajdul pur-sângilor, ne informează însoţitorul, şi continuă: aceasta este „Eleganţa" mama lui „Epuraş".

Apoi rând pe rând am văzut pe „Segnor", „Grig", „Paulina", „Fina", care are tată pe „Boer Bibi" şi mamă pe „Fănişoara", „Pantera", cea mai bătrână iapă (1927)...

— Am ajuns la „Periş", faimosul „Periş". E cel mai nervos şi îl ţinem tot timpul legat. E fiul lui „Firdaussi" şi al lui „Pur Relation"

In câteva încăperi alăturate sunt mânjii înţărcaţi de curând.

Pretutindeni domneşte o curăţenie exemplară care stă chezăşie parcă atenţiei cu care oamenii muncii îngrijesc bunurile ce-i aparţin. Şi ea mai este o mărturie evidentă a unei atenţii deosebite pe care omul muncii o acordă şi animalelor.

După ce trecem prin faţa padocurilor, terenuri special amenajate unde caii sunt lăsaţi liberi în orele prevăzute de program, ajungem în faţa grajdului pentru caii de muncă, apoi în faţa remizei de maşini, a atelierului de fierărie, a unui siloz în curs de reparaţie...

Lăsăm în urmă toate acestea pentru a ajunge, atraşi de o hărmălaie de nedescris, în domeniul păsărilor de curte, al curcilor, gâştelor, găinilor, raţelor, etc., îngrijite de harnica Paraschiva.

SPRE VIE

In drum spre vie am trecut pe lângă două sere pentru trufandale, una încălzită cu lemne, iar alta cu un calorifer special amenajat.

De o parte şi de alta a drumului se întind terenurile cultivate cu sfeclă furajeră, cele cu trifoi (cosite a treia oară) şi altele.

In depărtare se profilează livezile pline de fructe. La intrarea în livadă zărim un moş robotind sprinten prin vie. Nu pare deloc copleşit de vârstă. Face treabă şi vorbeşte sfătos, ca toţi de vârsta lui.

E Boziuc Feodor, cel mai bătrân muncitor agricol din fermă. Are 67 de ani. El se ocupă de acea parte din vie care produce numai struguri Hamburg. Il prindem la vorbă între două treburi şi aflăm astfel câte ceva din viaţa fermei.

O recoltă record

Aici în ferma Băneasa, ca în toate fermele de Stat, muncile se fac raţional, iar muncitorilor li se dă un tratament foarte bun.

Cei 60 de muncitori permanenţi sunt salarizaţi potrivit contractului colectiv al salariaţilor agricoli. Pe lângă ei mai lucrează vreo 20 de sezonieri, cari primesc un salar superior cu o clasă celor permanenţi.

Când muncile sunt zorite, primesc şi ore suplimentare, ceeace revine la încă o jumătate de salar lunar. In plus au tainul. Li se vând în preţ de cost produsele de care au nevoe. Pe lângă salar, tain, cazare, cantină, îngrijire medicală, salariaţii agricoli depe fermele de Stat au la dispoziţie şcoli în care se formează cadrele necesare ridicării agriculturii în Republica Populară Română.

Anul acesta, în fermele de Stat s'au produs: fasole cu păstaia lungă de aproape un metru, mere, pere şi roşii, în greutate de 600—700 gr. bucata, dovlecei de 25 kgr. unul, cânepă înaltă de patru metri, sămânţă selecţionată de grâu, soia, mazăre, năut, vinete de câte 2 kgr. bucata şi altele.

In sectorul zootehnic, numai de rasă; în cel apicol extinderea instalaţiilor moderne şi de un singur tip, pentru ca stupii să poată fi transportaţi dintr'un loc într'altul şi puşi la îndemâna fiecărei gospodării, iar în sectorul agricol să se producă în deosebi semi.ţe selecţionate.

A.F.S.M-ul, prin utilizarea celor mai moderne mijloace de producţie, nu urmăreşte numai o exploatare comercială, ci şi ridicarea standardului de viaţă al ţărănimii muncitoare.

Pentru a se realiza un maximum de productivitate, s'au creeat în diferite centre staţii de maşini, care servesc nu numai fermele de stat ci şi gospodăriile din apropiere.

La mecanizarea agriculturii contribue condiţiile noui, creiate prin naţionalizarea principalelor mijloace de producţie şi planificarea producţiei industriale. O contribuţie însemnată va fi şi aceea a importurilor de maşini şi unelte agricole din Uniunea Sovietelor.

Cuvintele muncitorului agricol Feodor Boziuc raportate şi la datele statistice pe care le-am aflat în biroul fermei, demonstrează o creştere simţitoare a conştiinţei muncitorilor agricoli care, pe ogoare sau în ferme, depun toate eforturile pentru producerea de bunuri cât mai multe în vederea împlinirii nevoilor tovarăşilor lor de muncă din uzine, şcoli şi laboratoare.

ILIE STUPARU

REALITATEA SPORTIVĂ

„Uite Zubek"... *(Urmare din pag. 10)*

Dit Treybal a ocupat locul doi căci primul îl câştigase Zubek, adversara pe care nu o întâlnise la Budapesta.

Soeter la 1,90

a cucerit campionatul internaţional şi a trecut de Tonko care s'a oprit la 1,85.

Zatopek

Cursa de 10.000 m., a fost cursa în care cehoslovacul a alergat aşa cum numai el ştie. S'a strâmbat, a mers ca pe 1500 m. şi a sprintat ultima sută în 11.4. A fost purtat pe braţe, a primit flori şi a devenit prietenul sportivilor români.

De pe Stadionul Republicei la km. 19 şi înapoi

s'a alergat murathonul pe care l-a câştigat Teodosiu.

T. VORNICU

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERI

In dorinţa de a fi cât mai pe placul cititorilor, revista noastră a obţinut la principalele cinematografe din Capitală şi din ţară, bilete cu 50% reducere. Ca atare în cinematografele mai jos enumerate, vor putea intra la spectacole două persoane pe un singur bilet. Cititorii noştri vor detaşa biletul special din revistă, şi-l vor prezenta la cassa cinematografului respectiv.

LISTA CINEMATOGRAFELOR ŞI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREŞTI:
Cinema Apollo: *Copii cpt. Grand*
„ Volta: *Marite*
„ Izbânda: *Caut o nevastă*
„ Volga: *Invăţătoarea din Şatrîi*
„ American: *Iubirea nu moare*

BRAŞOV:
Cinema Aro: *Tadjikestan*
„ Reduta: *Balada Siberiei*
„ Rodina: „ „

CRAIOVA:
Cinema Scala: *Concert Beethoven*
„ Select: *Căi Albastre*
„ Rio: *Arinka*

GALAŢI:
Cinema Central: *Iubirea mea*

IAŞI:
Cinema Sidoly: *Concert Beethoven*
„ Phönix: *Foc la Graniţă*

R. VÂLCEA:
Cinema Adreani: *Poveste muzicală*

BACĂU:
Cinema Forum: *Mica Şcolăriţă*
„ Fantasio: *Flăcăul din oraşul nostru*

TIMIŞOARA:
Cinema Capitol: *Doi Camarazi*

P. NEAMŢ:
Cinema Popular: *Marite*

BÂRLAD:
Cinema Francez: *Atacul Caravanei*

TG. JIU:
Cinema Căldăruşe: *Campionul boxului*

TULCEA:
Cinema Popular: *Chestiunea Rusă*

FOCŞANI:
Cinema Scala: *Nimeni nu ştie nimic*

C. ARGEŞ:
Cinema Aro: *Nimeni nu ştie nimie*

R. DE VEDE:
Cinema Carpaţi: *Campionul boxului*

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE

VALABIL NUMAI IN SĂPTĂMÂNA DELA
1 X — 7 X 1948

DETAŞAŢI ACEST CUPON ŞI PREZENTAŢI-L LA CASSĂ

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

OCOLUL PĂMÂNTULUI ÎNTR'UN CAREU

ORIZONTAL: 1) Ţinut muntos şi păduros în România. 2) Oază în Sahara. — Canal în Olanda. — Comună în Belgia. 3) Oraş şi port în Olanda — Nicolae Popescu. 4) Port în Arabia, la întrarea Mării Roşii. — Asirian. 5) Articol german. — Naţională sau în Cişmigiu. — Lac în Sudan (Africa). 6) Pronume. Comună rurală în judeţul Olt. — Dop de butoi. 7) Cartier în Constantinopole. — Fluviu al Toscanei, udă Florenţa şi Piza, apoi se varsă în Mediterană. 8) Lac în U. R. S. S. — Vorbit. 9) Mare lac în mijlocul Sudanului. — Oraş în Abisinia, pe Assam. — Oraş în Africa, pe Niger. 10) Mare lanţ de munţi în Europa centrală. — Oraş în Franţa, vechea capitală a ducatului Auvergne. 11) Oraş în România. — Capitala Egiptului, pe Nil. 12) Oraş în Norvegia. — Păsări din ordinul picioroangelor.

VERTICAL: 1) Arhipelag la extremitatea Americii de Sud. — Ţinut locuit cândva de Tătari. 2) Capitala Braziliei, port la Atlantic. 3) Râu în Bulgaria. — Eterna hlamidă a Alpilor. — Fluviu în Franţa. 4) Tun cu ţeava goală! — Oraş în Asia Mică, vechi, sediu al califilor abasizi. 5) Fluviu în Franţa (Manche). — Drug de fier. — Orăşel în Prusia Orientală. 6) Literă cirilică. — Leacul cojocului. — Sacagiu. 7) Locuitor în Danemarca. — Interjecţie. 8) Judeţ în România, pe lângă Dunăre. — Const. Stroescu. 9) Nume de fată. — Muntele lui Noe, în Armenia. 10) Poftim! — Grăieşte o cioară. — Cămaşă înflorată. 11) Râu care iese din Elveţia şi se varsă în Dunăre, după ce a udat Insbruck-ul. — Localitate în jud. Ialomiţa (victorie a lui Matei Basarab asupra lui Vasile Lupu). 12) Râu în Grecia de Nord, (Râul alb) , vechiul *Achelous*.

STOICA A. ADAM
Com. Giarmata-Timiş Torontal

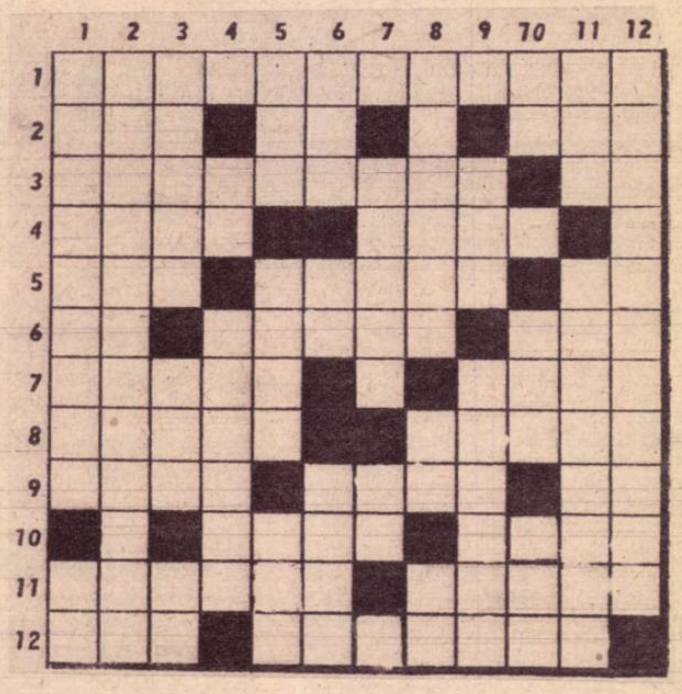

LA PESCUIT

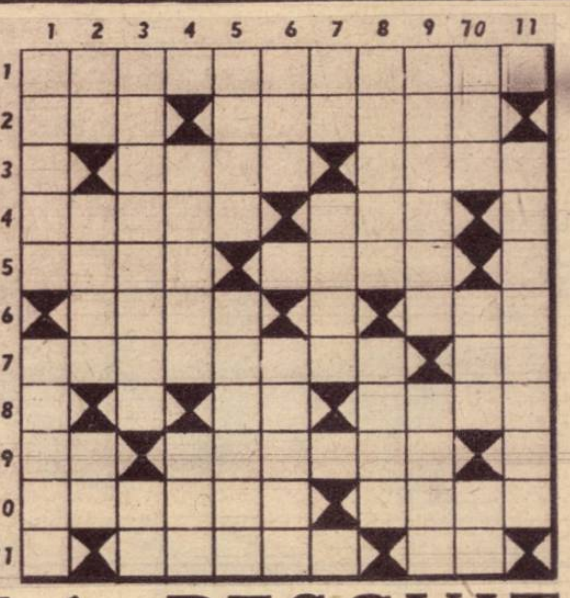

ORIZONTAL: 1) Ins cu pasiune... în temă. 2) Locuinţă... pentru peşti. — Icre de morun, sărate şi presate. 3) Aşa au devenit unii peşti, datorită vânării excesive. — Vas cu două catarge, ce poate servi la pescuit. 4) Totalitatea uneltelor pescarului. — Indemn boii la dreapta. 5) Undiţa, plasa, năvodul, pentru peşti. — Pe el se stă la pescuitul cu undiţa. 6) Grafic ce ajută la diverse calcule. Scurmă pământul. 7) Verbul pescarului ce tae peştii. Indoit devine undiţă. 8) Sunt. — Diminutiv dela Aurel. 9) Notă muzicală. — Peşte răpitor, de apă dulce *(Esox lucius)*. 10) Vorbitor.—Mâncare cu gust astringent. 11) Peşte de apă dulce. — Apă în Franţa.

VERTICAL: 1) Unealtă de pescuit.—Peşte mare, cu carne roşiatică, foarte bună, dar greu digerabilă. 2) Serveşte... peşte! — Peşte de apă dulce renumit prin longevitatea sa. — Alifie (Mold.). 3) Peşte delicios (sărat, afumat sau proaspăt) ce trăieşte în Marea Neagră sau Dunăre *(Clupea antica)*. — Caută-l în carul cu fân! 4) Melancolie, ce prin afereză, dă numele unui peşte de râuri cu solzi mari *(Squalis dobula)*. — Verb care se conjugă... la pescuit, pe malul apei. 5) Asigură înmulţirea peştilor. — Intemeietor. 6) Armăsari de mare (Hypocamp). — Plecară. 7) Primele două... capitole ale unui roman de Mihail Sadoveanu. — Luntre îngustă, ce serveşte la pescuit. 8) Ca peştele în apă. — Ambarcaţiune biblică. 9) Icre sărate.—Bunică... veche. 10) Inmulţeşte.— Delicios decapod *(Astacus fluviatilis)*. — Soare egiptean. 11) Peşte de baltă şi heleştee, cu carne gustoasă.

Lt. ENACHE V. IOAN
Tecuci

CUVINTE INLĂNŢUITE

Inscrieţi pe cele trei coloane A, C şi B cuvinte de câte 5 litere având următoarele semnificaţii:

Coloana A:

1) Muzicanţii cuvintelor, cântăreţii simţirilor înaripate. 2) Piatră scumpă de culoare roşie. 3) Lucrare de mare valoare, muzicală, literară, ştiinţifică, arhitectonică, etc. 4) Cea mai uriaşă figură a socialismului revoluţionar. 5) Perioadă istorică determinată de evenimente legate între ele. 6) Muncă obositoare. 7) Reprezentanţii poporului, determinaţi de alegeri. 8) Obiect fabricat, care nu îndeplineşte condiţiunile reglementare 9) Patria lui Ulisse, eroul faimos al Odiseei.

Coloana C:

1) Invenţia lui Gutenberg, pusă azi în slujba celor mulţi. 2) Cel puţin, măcar. Reducere făcută la vânzarea unei mărfi. 4) Mare ţară asiatică, teatrul unor mari frământări sociale determinate de combinaţiile engleze de culise. 5) Motiv. 6) Arbore totdeauna verde, simbolul gloriei. 7) Vânt fierbinte şi aprig ce suflă în Sahara şi în pustiurile Arabiei. 8) Folositoare. 9) Locuinţa familiei.

Coloana B:

1) Aci îşi ţine anul acesta sesiunea adunarea generală Organizaţia Naţiunilor Unite. 2) Una din capitalele în care îşi ţese iţele Liga Arabă. 3) Basma de cap înflorată. 4) Odinioară, scriitori de cancelarie, logofeţi; azi şcolari, studenţi (în Ardeal). 5) Prea mult întrebuinţată. 6) Sfârşitul unui roman sau al unei bucăţi muzicale. 7) Verbul care condiţionează şi justifică orice câştig într'un stat bazat pe economia socialistă. 8) Domn al Moldovei, fiul lui Petru Rareş, se turci la Constantinopol, după o scurtă domnie (1546—1551). 9) Se spune despre cel mai mic salariu care asigură existenţa.

Dacă deslegarea este corectă, pe prima coloană verticală (însemnată) veţi găsi „groparii regimului capitalist", iar pe ultima coloană verticală „sistemul economic pe care aceştia îl înalţă pe ruinile capitalismului".

I. DUNĂREANU

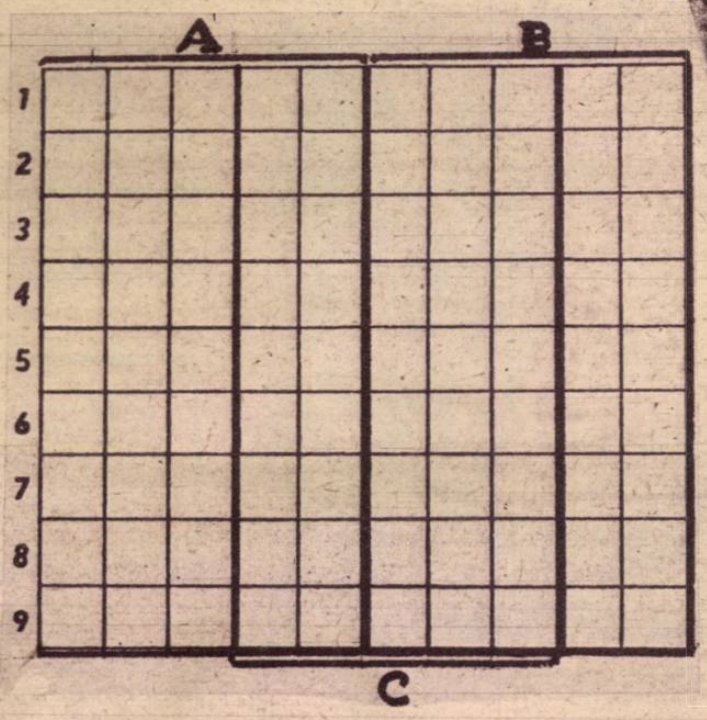

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

DIN LUMEA CELOR MICI

ORIZONTAL: 1) Aşa cum sunt ştrengăriile celor mici. 2) Ca o fetiţă încântătoare. 3) Are coadă, dar n'o mişcă şi nici nu merge. Aşa cum trebue să fie un cămin de copii, din punctul de vedere al atmosferei. 4) Metal la vârful penițelor de aur. — Bumbac indispensabil la îngrijirea copilului. 5) Comit o acţiune. — Societate de navigaţie pe Dunăre. — Impărăţia stelelor. 6) Inchidere hermetică. — Nichel. 7) Zeu ocrotitor al căminului la romani. — Construcţie, bina. 8) Cămăşuţa fetiţei dela ţară. — Prinţul lui Borodin. 9) Tutuială. — Vopsitori cu bidineaua sau cu... cositor. 10) Timid ca un copil. — Vânzător de in 11) Alimentul lui... bébé. — Ceeace urcă Dinuţ în patru labe.

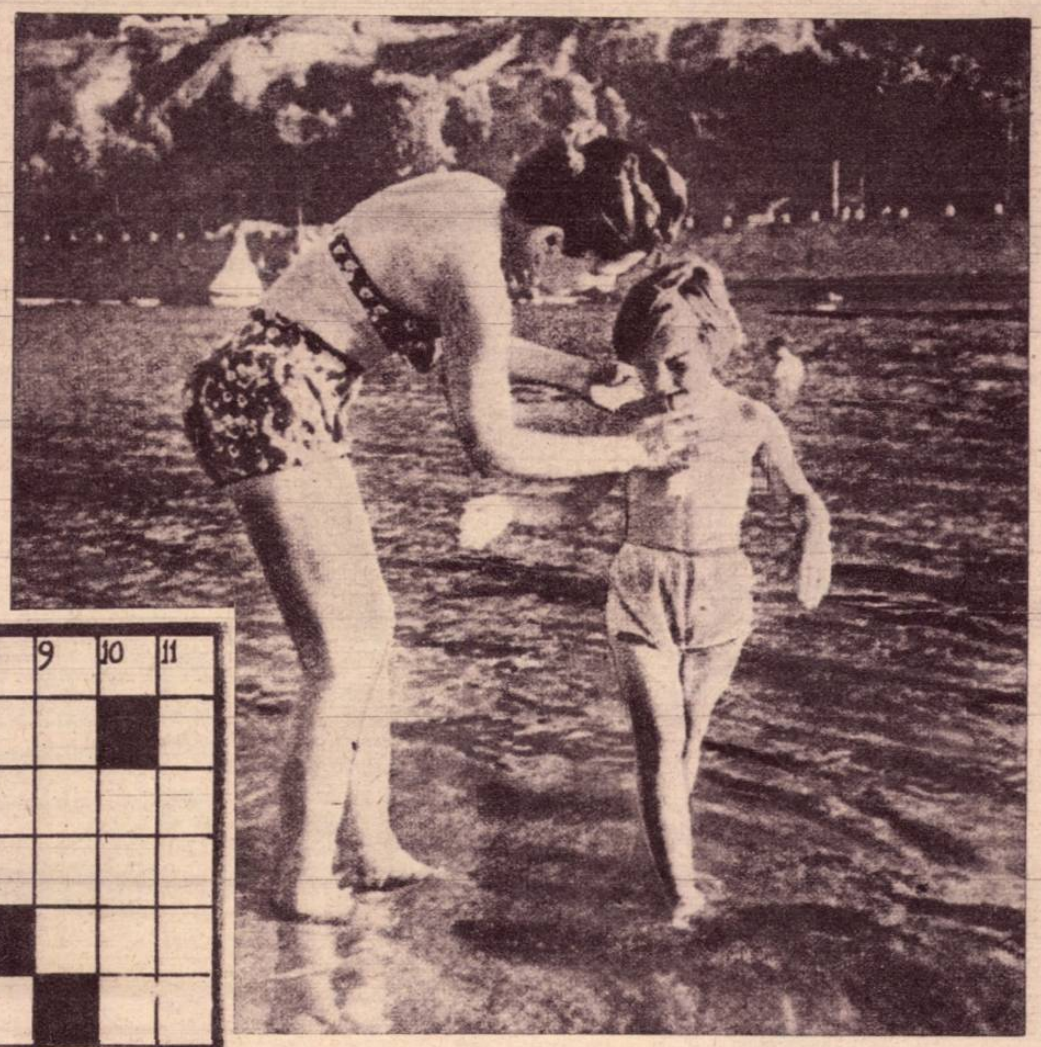

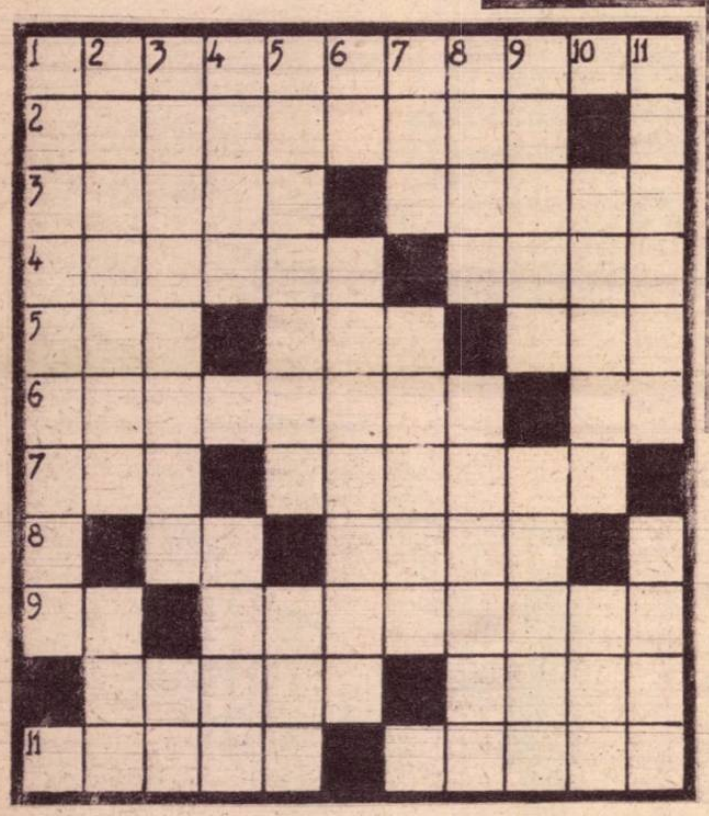

VERTICAL: 1) Tenul unui copilaş. 2) Parfumată. — Deţinătoare de broască. 3) Jucători de popice. — Filip Popescu. 4) Ucigaş de copii. — Plecat. 5) Oraş în Thessalia. — Scriitor american din prima jumătate a secolului trecut. 6) Cu ce se începe alfabetul. — Aşa cum este un copil întotdeauna îmbufnat. 7) Nume feminin. — Aşa cum sunt copiii cuminţi. 8) Un copil... la şcoală. — Amoros. 9) Lipsit de mijloace materiale. — A greşi. 10) Aşa cum este un băiat care ascultă lecţia. — ...dar bine! 11) A fortifica. — A face ochii mari şi... interogativi.

COR. NIS

POŞTA CITITORILOR

Lt. Enache V. Ioan-Tecuci. S'a primit şi s'a dat în lucru. Credem că în momentul în care citiţi aceste rânduri, în aceeaş pagină veţi putea vedea şi opera dvs. publicată. Remarcăm progres şi seriozitate în tratarea temelor. Evitaţi însă, cu orice preţ, erorile de încrucişare (Ne referim la acel *sra*, pe care l-am eliminat fără prea multe eforturi...).

Aşteptăm şi alte lucrări bune.

Cornel I. Creţu-Denta. Ne bucură intenţia dvs. de a trimite colaborări a căror cercetare să nu constituie pentru redacţia noastră o inutilă pierdere de timp. Deşi mai aveţi mult de învăţat în ale rebusismului, totuşi nu putem să nu remarcăm munca dvs. perseverentă pe acest tărâm. Din colaborările trimise, publicăm deocamdată una. Alte trei (anagrama şi două monoverbe) vor vedea lumina tiparului în numerele viitoare.

St. Georgescu-Iaşi. Nu merge din cauza erorilor de încrucişare, deşi semnificaţiile denotă talent. Asta fiindcă, înainte de a fi definite, cuvintele trebuiesc încrucişate şi fiindcă cele încrucişate trebuie să fie *cuvinte* (adică: noţiuni existente), iar nu împerecheri de litere fără sens. Faceţi exerciţii de încrucişare şi veţi deveni un bun crucişolog.

Damian Burdea. Singura condiţiune esenţială într'adevăr este să fie... publicabile. Restul sunt condiţiuni secundare. Aşa dar, rămânem în aşteptare.

Redd.

PIONEREL E DREPTĂŢII

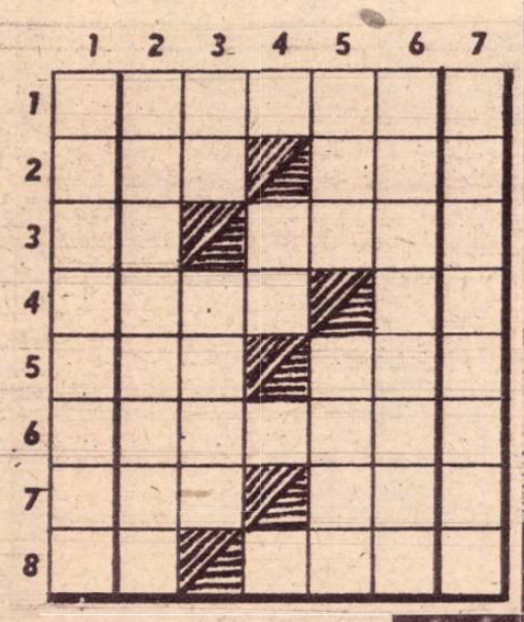

ORIZONTAL: 1) Filosof grec, din Cyrena (sec. V-a Cr.). 2) Ambasador cu afinităţi muzicale. — Strig pe Ana! 3) La mijloc de temă. Negru. 4) Nume masculin. — Incepe muzica... 5) Oficiul naţional de turism. — Moneda dela capătul pământului. 6) Un tătar între doi amici! 7) Ordinea coremoniilor unui cult. — Excepţional (fig.) 8) Termen la jocul de table. — Hârtii, cu autoritate.

VERTICAL: 2) Visător din Evul Mediu. 3) El, francezul. — Intregul organism social. 4) Fluviul... uimirii. 5) Peşte foarte slab. — Loc de recreare într'un oraş. 6) Rănit de săgeata de foc a lui Eros.

In cazul când deslegarea careulul s'a făcut în mod corect, verticalele 1 şi 7, citite în continuare, vor da o funcţiune a femeilor muncitoare din R.P.R. pentru apărarea justiţiei celor mulţi (pl.)

CORNEL I. CREŢU
Denta

RI · HUMOR · DIN TOATĂ LUMEA

— Nu, nu-i nevoie să vă agitaţi! Eu sunt vecinul şi vreau să vă rog să nu uitaţi aparatul de radio.

LIBERTATEA AMERICANĂ

— ?- mai îndoieşti oare de „forţa" democraţiei noastre?

UN OM NEHOTĂRÎT

Mitică stă pe gânduri

— Nu ştiu, să mă duc, sau să nu mă duc la nunta asta?

— Pentru ce atâta bătae de cap, intervine un prieten. Ce, crezi că dacă nu te duci tu nu se mai face nunta?

— Păi, drept să-ţi spun, cred că nu: ştii, eu sunt mirele.....

trimisă de MIRCEA ANDREESCU
Timişoara

COPIII...

— Mămico, un coleg de-al meu mi-a spus că mai trăeşte stră-stră-stră- stră-bunicul lui!

— E un mincinos,

— Nu, e un bâlbâit;

trimisă de VALENTINA DUMBRĂVEANU, Tg. Mureş.

CURAJ

— M'am certat cu un campion de box.

— Formidabil! Trebue să ai un curaj...

— Da de unde! Am telefon!.

trimisă de ALEX. DORNA, Loco,

GLUMA...

Truman, furios pe glumele ce se răspândeau pe socoteala lui, a cerut într'o bună zi poliţiei americane să descopere pe autorul lor şi să-l aducă în faţa sa.

A doua zi, poliţiştii au apărut cu un cetăţean, presupus autor al glumelor.

Când l-a văzut, Truman s'a năpustit asupra lui:

— Spune-mi: gluma cu voiajul meu în Florida, ai făcut-o tu ?

— Da...

— Dar gluma cu ciorapii, tot tu ai făcut-o?

— Da, eu...

Furios, Truman ţipă:

— Dar eu sunt preşedintele Statelor Unite!

— Nu. Gluma asta n'am făcut-o eu, se desvinovăţi cu mare grabă cetăţeanul.

trimisă de Bibi Ionescu — Loco

100 DE LEI
PENTRU O
ANECDOTĂ BUNĂ

— Cititorii ne pot trimite numai câte 2 anecdote, însoţite de cuponul detaşat din revistă pe care vor completa numele şi adresa.

CUPON Nr. 2
PAGINA HUMORULUI

Numele .....

.....

Str. .....

.....

Nr.....

Oraşul .....

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI
14 OCT 1948

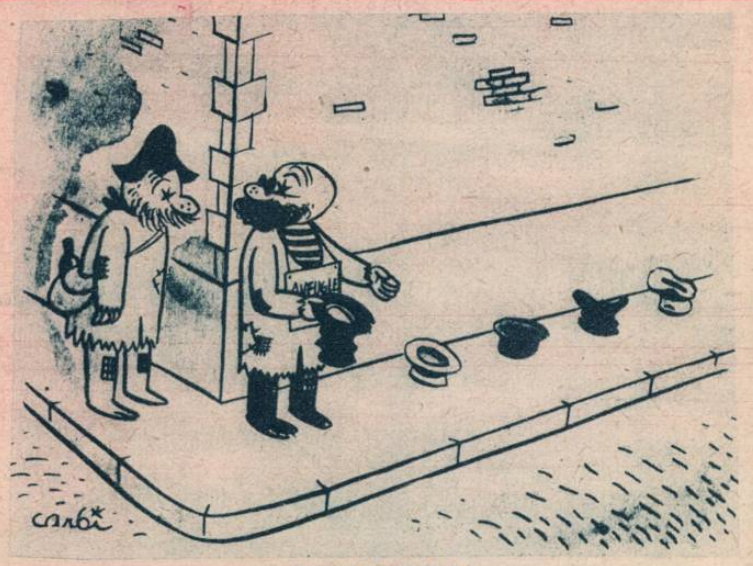

SIMŢ PRACTIC

— După cum vezi, am mai deschis câteva sucursale.

INTRE SPECULANŢI

— ...îi spuneam tocmai soţiei mele: în ce priveşte grăsimea suntem asiguraţi pe doi ani de zile.

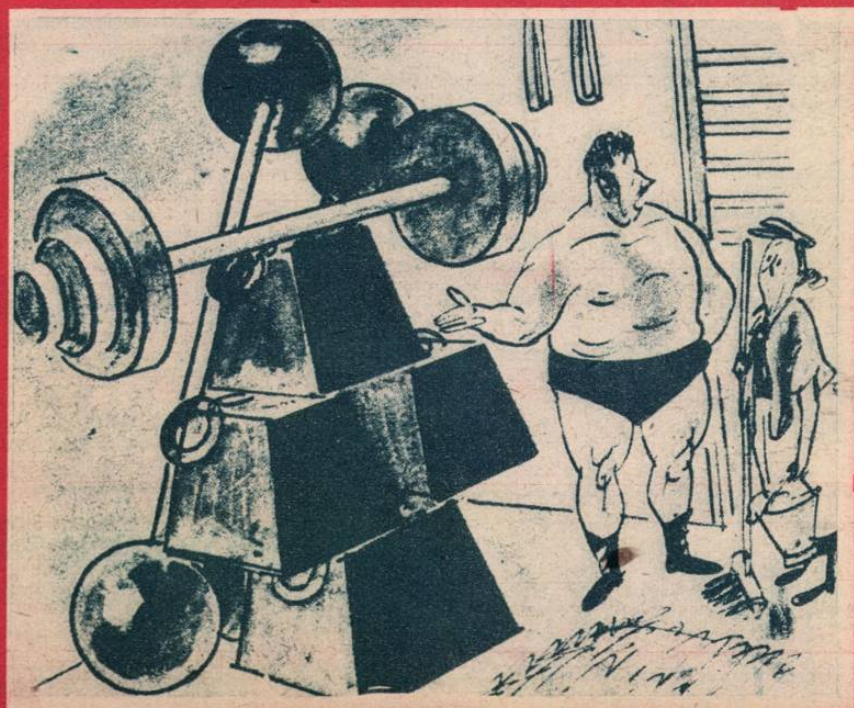

COPII TERIBILI

— A venit logodnicul tău... ştii care, ăla care nu-ţi aduce niciodată nimic.

FĂRĂ DURERI

— Ei vezi? Nu ţi-am spus eu că n'o să te doară?!

TREABĂ SIMPLĂ

— Nu este nevoie să le ştergi în fiecare zi de praf. Dar ţin foarte mult să le aranjezi totdeauna aşa.

PROBLEMA ŞAHISTĂ

—\Ce simţi când vezi minunatele picturi depe plafon?

— Simt butonul dela gulerul cămăşii... mă apasă teribil.

SOCIETATEA NAŢIONALĂ DE EDITURĂ ŞI ARTE GRAFICE „DACIA TRAIANĂ" Str. CONST. MILLE Nr. 5—7—9

REALITATEA ILUSTRATĂ RI

Nr. 35
DUMINICĂ 10 OCT. 1948
LEI 25

IZVOARE DE VIAȚĂ

Citiți în pag. 6-a un interesant articol cu privire la însemnătatea vitaminelor.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

COMENTAR EXTERN

Pentru tabăra imperialistă săptămâna trecută a fost o săptămână grea, în care adevărurile spuse fără înconjur au sguduit din temelii tot eşafodajul de neadevăruri, au deşărmat aducând la lumina zilei tot păienjenişul de manevre de desbinare şi provocare.

Luând cuvântul în comitetul politic al Adunării generale al O. N. U.-ului, d. Andrei Ianuarevici Vîşinski a făcut un aspru rechizitoriu împotriva aţâţătorilor la război, demascând toată lipsa de sinceritate a Statelor Unite în ceeace priveşte chestiunea energiei atomice. Intr'adevăr, domnia-sa a arătat că în decurs de 30 luni, americanii au făcut tot posibilul să tergiverseze problema interzicerii armelor atomice, iar atunci când a fost vorba de instituirea unui control internaţional asupra producerii energiei atomice, au fost de acord cu el... cu singura condiţie ca să fie un control american. Oricât ar părea de ciudată comportarea diplomaţilor americani într'o chestiune de atât de covârşitoare însemnătate, totuşi ea are o notă de operetă desuetă. Oridecâte ori a fost vorba de luarea unor măsuri efective, oridecâte ori propunerile sovietice făceau să se puie degetul pe rană, americanii veniau la rându-le cu propunerea instituirii unei „comisiuni", care nu avea în intenţia ei altă menire (fapt suficient dovedit prin evenimentele ultimelor 30 de luni) decât de a încurca lucrurile. Crezând că prin aceasta sunt abili, americanii se dovediau pur şi simplu naivi.

Analizând în lumina faptelor situaţia, d. Vîşinski a demascat odată mai mult eroarea diplomaţiei americane, spunând: **„Este rău să se creadă — şi aceasta este o eroare gravă din partea celora cari cred astfel — că există numai un singur stat care deţine monopolul energiei atomice şi al bombei atomice. Aceasta poate rezulta dintr'un calcul foarte greşit şi periculos".** Şi mai departe, vorbitorul a caracterizat politica de şantaj astfel: **„Pune genunchii pe pieptul adversarului şi strânge-l de gât"**, dar a precizat: **„Cu noi însă o asemenea metodă nu va avea efect. Avem un piept puternic şi nu există nici un genunchiu care să ne poată ţintui la pământ, iar gâtul nostru este şi el puternic".**

Discursul d-lui Vîşinski marchează un punct crucial în evoluţia politicii internaţionale, fixând cu claritate poziţiile. Pentru oamenii de bună credinţă din lumea întreagă, atitudinea fermă a Uniunii Sovietice ca apărătoare a păcii şi libertăţii popoarelor, trebue să fie o chemare şi „cine are urechi de auzit, să audă!"

★

O seamă întreagă de fapte vin să confirme dreptul rechizitoriu făcut în faţa comisiunii politice a O. N. U.-ului de reprezentantul Uniunii Sovietice. Washington-ul încearcă să învie epoca de tristă memorie, când cinismul teuton proclamase tratatele internaţionale „simple petice de hârtie". Angajamentele internaţionale sunt călcate sistematic de statele imperialiste, care se sbat să salvgardeze interesele monopoliştilor respectivi. Problema germană continuă să frământe cercurile diplomatice. Consecvente pe linia desbinării statului german, pe care ar dori să-l transforme în platformă de agresiune, Anglia şi Statele Unite au convocat la Bonn (zona de ocupaţie britanică) o adunare a „groparilor unităţii germane" — cum i-a caracterizat foarte bine revista „Timpuri Noi" pe membrii-marionete ai „consiliului parlamentar" din Germania vestică. Dar se pare că nici aserviţii intereselor monopoliste anglo-americane nu au cinismul de a întinde prea mult coarda, căci puşi în faţa situaţiei de a lua hotărîri, încearcă să răstălmăcească adevăratele intenţii, explicând conaţionalilor lor prin gura separatistului bavarez Anton Pfeiffer, că „misiunea a fost primită din mâini străine", că proectul de constituţie al trizoniei nu ar avea decât un caracter „provizoriu". In genere se remarcă faptul că „delegaţii" germani evită sistematic termenul de „Stat", în toate lucrările lor.

Dar toate aceste penibile sfieli ale celor cari trădează conştient adevăratele interese ale poporului german, pe care manevrele Washingtonului şi Londrei caută să-l antreneze din nou pe panta fascistă, care i-a fost fatală, nu schimbă cu nimic cinicele intenţii ale patronilor din Wallstreet.

Walter Lippmann, un ziarist american ale cărui legături cu cercurile conducătoare yankee sunt cunoscute, a lăsat în repetate rânduri să se întrevadă frământările diplomaţiei dolarului. Intr'unul din numerele ziarului parizian „Figaro" de săptămâna trecută, un articol al acestui gazetar a apărut sub bizarul titlu „Obiectivul Statelor Unite : să isgonească orice putere străină din Europa".

De bună seamă articolul cuprinde toate elucubraţiile obişnuite ale presei reacţionare. Ceeace este interesant, este că concluziile lui Lippmann au stranii coincidenţe cu teoriile

Hitler, care se rezumau la formula îndepărtării Sovietelor dela participarea la treburile europene.

. participare care ar fi stingherit perspectivele imperialiste ale naziştilor şi ale ridicolului Chamberlain. Absurdul acestei teorii este permanent valabil, dar d. Lippmann se autodemască scriind:

Dacă e să fim sinceri cu noi înşi-ne, după părerea mea, nu putem spera că masele europene vor accepta propria noastră ideologie ca fiind singura cale a salvării lor. Nici în Europa occidentală şi nici chiar în Marea Britanie nu putem dovedi că ordinea politică şi socială care este bună pentru noi, ar fi şi cea mai bună pentru ei. Mi se pare deci, că noi complicăm inutil lucrurile, căutând să-i convingem pe europeni, că trebue să aleagă între comunism şi americanism.

Iată dar cum stau cu adevărat lucrurile! Iată cum toată falsitatea propagandei oficiale americane este demascată, desvăluindu-se adevăratele scopuri cutropitoare ale imperialismului american. Şi atunci, la ce bun mai încearcă mister Lippmann şi întregul stat major al monopoliştilor să întrebuinţeze aceeaş temă ca nadă pentru masele europene? Uită oare că baia de sânge şi toate ororile agresiunii fasciste au fost motivate cu aceeaş stupidă formulă?

AL. CALISTRAT

(Continuare în pag. 13)

Ca pretutindeni unde Statele Unite „ajută", inflaţia este în creştere. Mizeria în marile oraşe japoneze este nespusă. Bursa neagră este în floare. Poliţia este incapabilă să stăvilească jaful speculanţilor, cu tot simulacrul de control care este făcut zilnic, mai ales pe piaţa alimentară

★

Comuniştii din zona vestică a Germaniei au protestat vehement împotriva încercărilor Angliei, Statelor Unite şi Franţei de a face din Trizonia un stat - satelit aservit intereselor lor. Max Reiman, fruntaş al partidului comunist din zona vestică, ţinând un discurs la o întrunire din Bonn.

★

Problema Berlinului preocupă în continuare toate cercurile politice mondiale. Din imaginea pe care o reproducem mai jos, se poate vedea limpede care este situaţia zonelor de sub controlul sovietic, american şi englez la Berlin

ACTUALITĂŢI INTERNE IN IMAGINI

10 ani dela apariţia cursului scurt al Istoriei Partidului Comunist (b) al U.R.S.S.

Dreapta: D-na Ana Pauker, secretară a Partidului Muncitoresc Român, ministru al Afacerilor Străine, a vorbit în faţa unei numeroase asistenţe, în sala Ateneului Român - cu ocazia împlinirii a 10 ani dela apariţia Cursului Scurt al Istoriei Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice.

Stânga: D-nii miniştri Lotar Rădăceanu, Gh. Gheorghiu Dej şi Gheorghe Vasilichi şi tov. deputat Iosif Chişinevschi asistând la conferinţa d-nei Ana Pauker.

Stânga jos: D-nul Prim Ministru dr. Petru Groza, Excelenţa Sa Dl. Dr. C. I. Parhon şi D-na şi Dl. Ambasador Kaftaradze, asistând la conferinţa d-nei Ana Pauker.

Dreapta jos: Asistenţa în sala Ateneului Român.

CONGRESUL FILIALEI A. R. L. U. S. — BUCUREŞTI

Duminică 3 Octombrie s'a deschis primul Congres al filialei A.R.L.U.S. Bucureşti. Prin laborioasa activitate pe care a depus-o până în prezent filiala A. R. L. U. S. — Bucureşti s'a putut prezenta la primul său congres în R. P. R. cu realizări din cele mai semnificative, din care vom cita: 300.000 membri, peste 900 cercuri în fabrici, laboratoare, întreprinderi, şcoli şi universităţi precum şi o asistenţă record la conferinţele şi festivalurile organizate (Numai în luna Septembrie, peste 15.000 de persoane au participat la conferinţele ţinute la Casa Prieteniei Româno-Sovietice)

Asistenţa la Congresul A. R. L. U. S.

Luni dimineaţa a avut loc într'un cadru festiv, deschiderea cursului responsabililor cu pregătirea cadrelor judeţene, curs organizat de Ministerul Afacerilor Interne. Lecţia inaugurală a tratat despre „Constituţia Republicii Populare Române".

EXAMENELE DE BACALAUREAT

La liceele din Capitală au început examenele de bacalaureat. Viitorii candidaţi la examenele de admitere ale diferitelor facultăţi vor găsi condiţii noui şi revoluţionare de studiu următor reformei învăţământului, iniţiată de Partidul Muncitoresc Român şi realizată prin grija Ministerului Învăţământului Public.

Tovarășa BOB DE G

S'AU legănat holdele bogate, în bătaia vântului de vară... Au răsunat câmpiile de glumele și râsetele secerătorilor... Au duduit batozele și vântul a dus până departe, pleava. Iar bobul, bobul mic de grâu, s'a adunat în grămezi din ce în ce mai mari, depe câmpii și-a umplut carele, vagoanele, hambarele... Să fie acolo, rezervă, pentru pâinea zilnică a miilor de muncitori, țărani și orășeni, cari trudesc pentru o mai bună orânduire, pentru un trai mai îmbelșugat în țara aceasta.

. . . . . .

Recolta bogată care a umplut hambarele și silozurile țării în anul acesta a fost rezultatul iureșului cu care au dat năvală pe ogoare, țăranii muncitori, cari nu au lăsat neînsămânțat nici un colțișor de brazdă și cari la îndemnul Partidului oamenilor muncii și al guvernului au depus toate muncile așa cum trebuia, pentru ca pământurile țării să dea rodul cel mai bogat.

Și numai puțin timp după ce recolta cea nouă a fost strânsă, morile mici și mari depe tot întinsul țării, morile care sunt acum ale poporului, au început să sdrobească bobul cel mic de grâu și făina albă ca fulgul de nea a început să curgă val.

. . . . . .

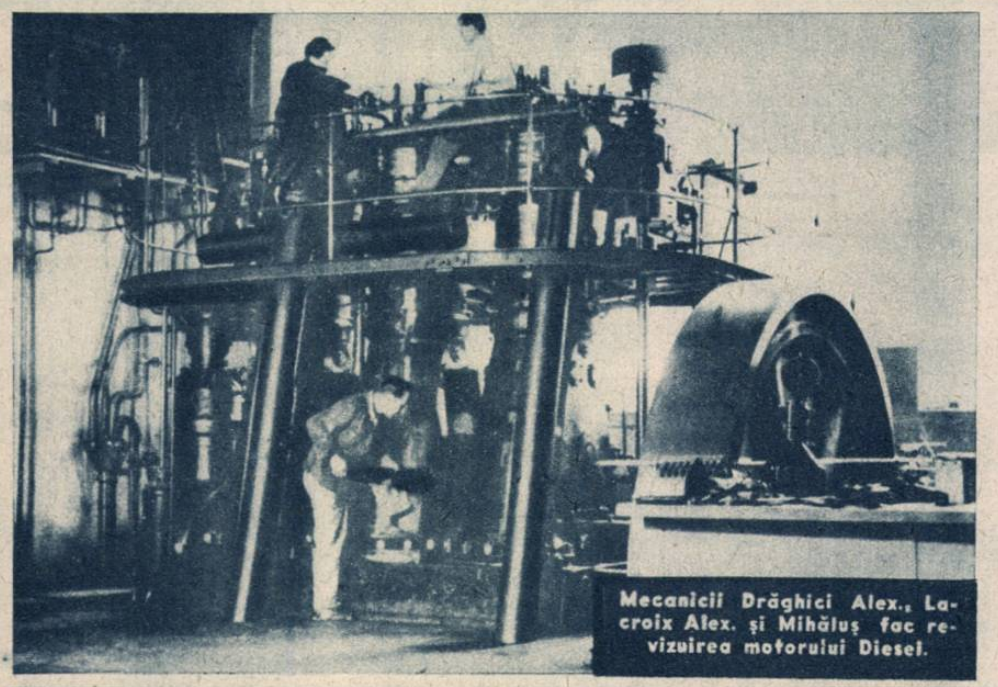

Mecanicii Drăghici Alex., Lacroix Alex. și Mihăluș fac revizuirea motorului Diesel.

Tovarășul director Lucăcescu, împreună cu tovarășii Ilie Movilă și Ion Barbu, la experimentarea noului mantale de trior.

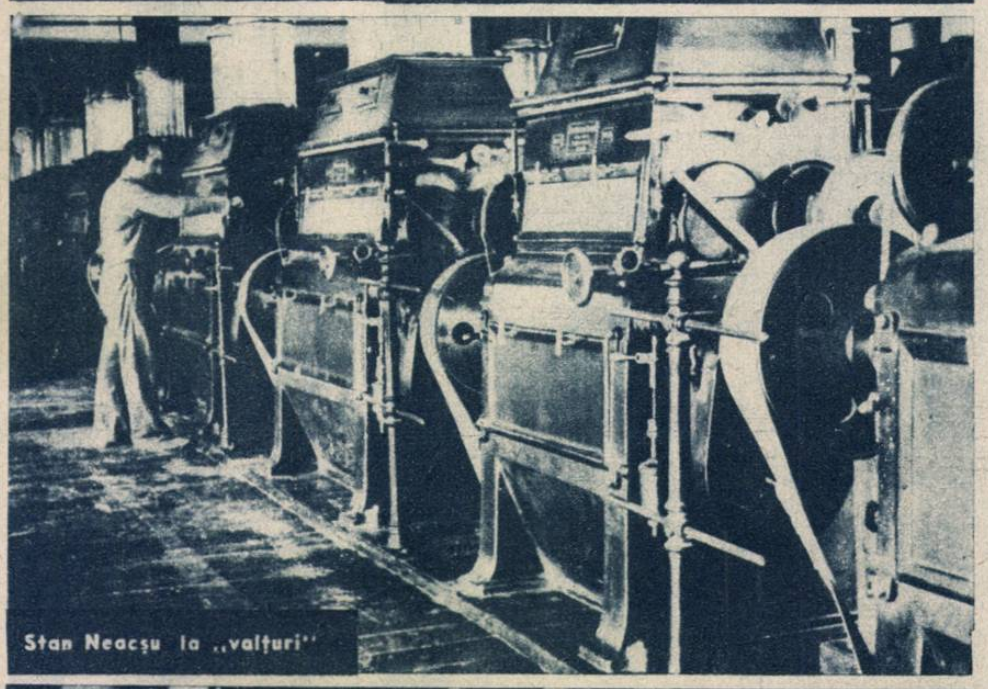

Stan Neacșu la „valțuri"

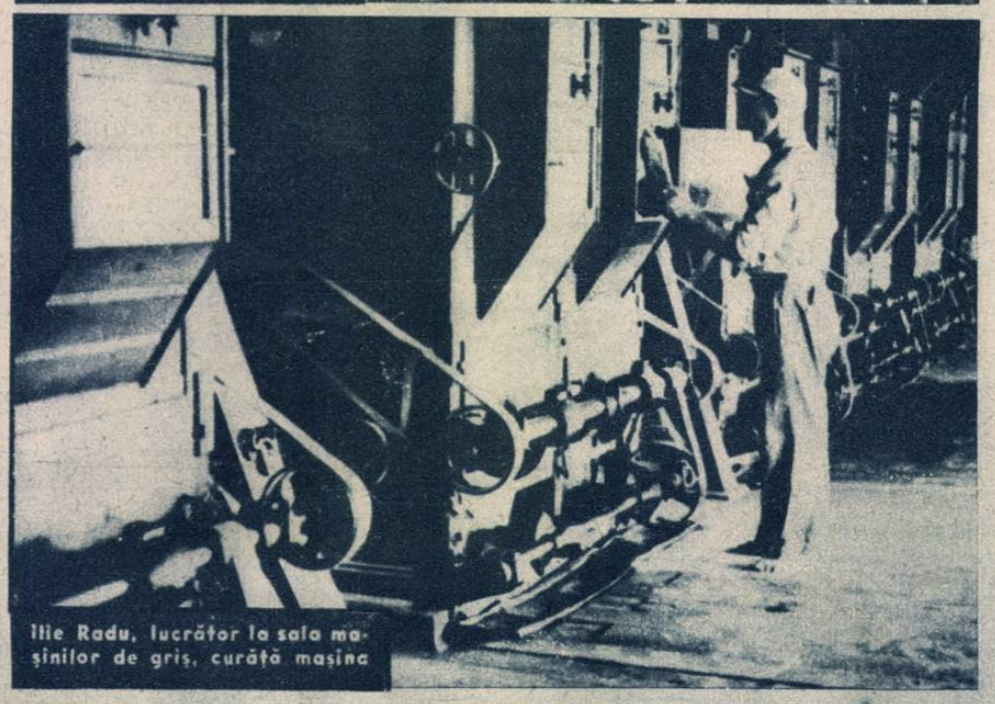

Ilie Radu, lucrător la sala mașinilor de griș, curăță mașina

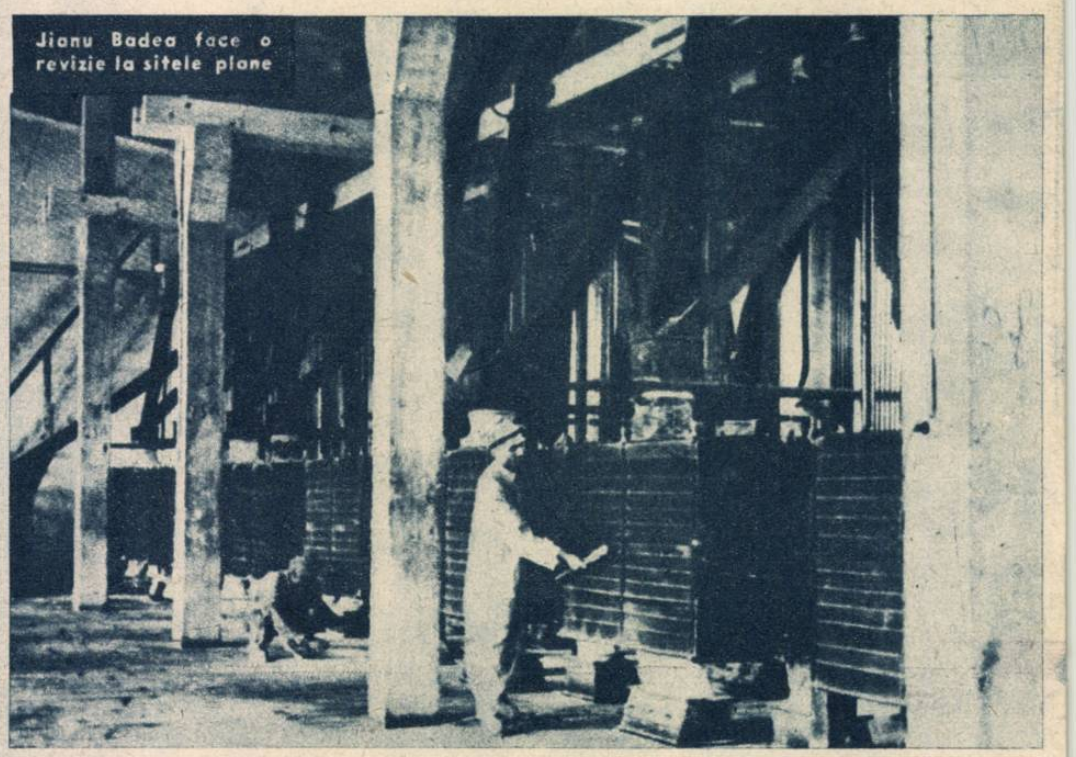

Jianu Badea face o revizie la sitele plane

Moara „13 Decembrie", fostă Asan, pe care ne-am propus să o vizităm, pentru a arăta și cititorilor noștri toată truda oamenilor și mașinile care prefac un bob de grâu în câțiva fulgi albi de făină, este un corp de clădiri de cărămidă roșie, depe șoseaua Ștefan cel Mare. Moara lucrează fără întrerupere, zi și noapte; deaceea, până la ore târzii se pot vedea luminile aprinse, iar înlăuntrul morii, oamenii, care se schimbă tot la opt ore, muncesc alături de mașinile acelea mari, al cărui uruit nu mai încetează.

O oră târzie de noapte... Pe linia de garaj a tras un vagon. Schimbul de noapte și-a făcut îndată apariția. In stânga morii, cu o înălțime de 40 metri, cu aspect de turn medieval, cu vârfuri crenelate, se profilează în noapte silozul morii, care are o capacitate de 500 vagoane. O țeavă începe să înghită boabele de grâu, care se rostogolesc unele peste altele, și o bandă de transport îl toarnă în „șnek", un fel de șurub fără sfârșit, care îl poartă spre „elevator". Elevatorul este un jghiab, prevăzut cu niște cupe, care ridică grâul și-l varsă în cele 28 de celule sau *timoace*.

Pe scările înguste care urcă sus în siloz, pașii lui Stan Culiță duduie cu repeziciune. Stan Culiță este țăran, din comuna Mârghia, județul Argeș și lucrează în moară de 27 ani. El cunoaște moara pe degete și scările astea înguste, care nu se mai sfârșesc, le urcă, cum ar urca o creastă de munte. Când a ajuns sus, pune mâna repede pe becul prevăzut cu un șnur de câțiva zeci de metri și se apleacă să observe dacă *timocul* este gol. Timocul se deschide în jos, ca o prăpastie amețitoare, care curând se va umple, până acolo, în vârf, cu boabe de grâu. Un timoc poate înghiți 18 vagoaue de grâu.

. . . . . .

Alături, în moară, mașinile duduie și curelele de transmisiune nu mai contenesc cu fâșâitul lor ascuțit. Când

...unui GRÂU

ne-am prezentat la direcțiunea morii, pentru a anunța scopul vizitei noastre, tovarășul Gheorghe Radu, maestru morar, ne-a fost dat drept ghid. Gheorghe Radu lucrează de 26 ani în moară și cunoaște la perfecție toate rosturile ei. Dacă totuși până astăzi n'a ajuns șef morar, aceasta se datorește vechilor lui maiștri nemți, cari nu aveau nici un interes, pentru ca să promoveze la conducere, elemente capabile, dintre lucrătorii morari.

Să urmărim acum, conduși de morarul Gheorghe Radu, mersul bobului de grâu, prin moara cea mare, care îl transformă în făină...

Dela siloz, grâul trece printr'un burlan, suspendat la câțiva zeci de metri, la moară, mai precis la cele 4 rezervoare, niște puțuri, cari au o capacitate de circa 22 de vagoane.

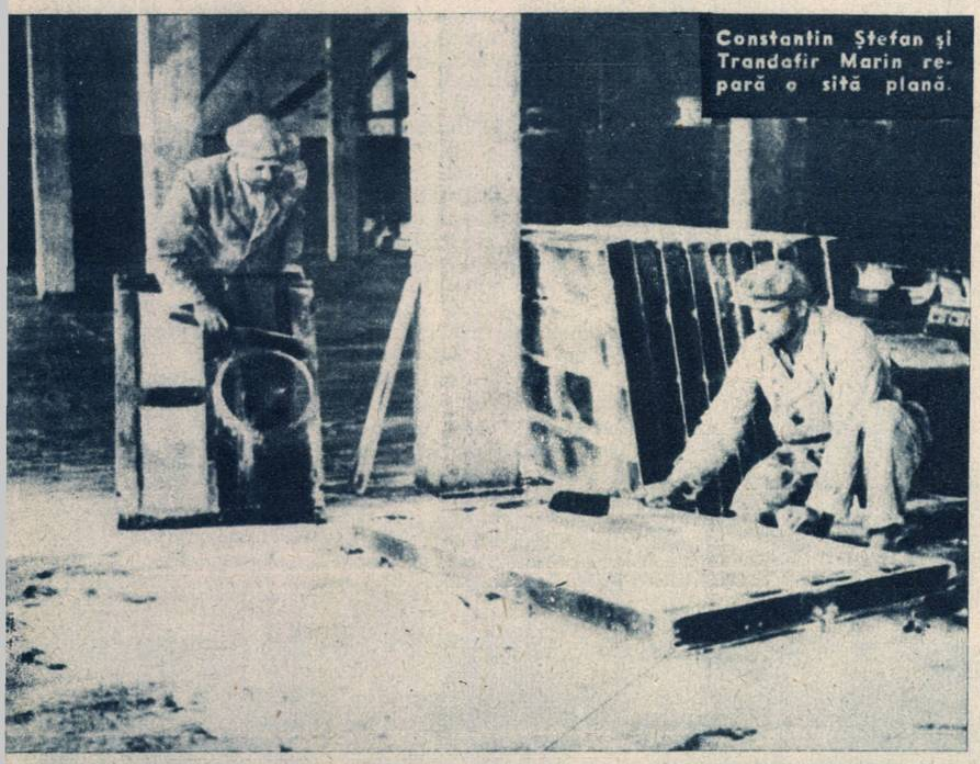

Constantin Ștefan și Trandafir Marin repară o sită plană.

fieroase care s'ar găsi în grâu: cuie, nituri, și altele. Dela „magnet", grâul coboară prin alte țevi la „trioare". Triorul este un cilindru prevăzut pe partea interioară cu niște orificii. Prin învârtirea cilindrului, boabele de neghină se fixează în aceste orificii și boabele de grâu, astfel curățate de impurități, trec mai departe. Alături de trior este o altă mașină, numită selector, care alege din neghina care a fost colectată separat, boabele de grâu care s'au mai strecurat prin ea.

Vorbind despre trioarele dela moara „13 Decembrie" fostă Asan, trebue să ne oprim asupra unei inovații, realizată aici de tovarășul Lucacescu, director al morii după naționalizare.

Inovația tovarășului director Lucacescu constă în găsirea unui sistem de fabricare a „mantalelor de trioare" la noi în țară. Aceste mantale se importau până de curând din străinătate, iar fabricarea lor la noi și extinderea trioarelor la toate morile din țară și chiar la morile țărănești, va aduce o reală îmbunătățire a calității făinei întrebuințate la fabricarea pâinii.

Pe tovarășul director Lucacescu l-am găsit, împreună cu tovarășii Ilie Movilă, Mihai Obadă și Nicolae Petrescu, realizatorii inovației, în fața unui trior.

— După planul pe care l-am conceput, pentru înlocuirea vechilor mantale de trioare, care erau uzate și cu care nu se mai putea face față nevoilor morii, executarea matriței s'a făcut cu multă precizie în atelierele noastre, de către tovarășul Ilie Movilă, ajutat de tov. Mihai Obadă și Nicolae Petrescu, iar la fabrica „Vasile Roaită" fostă „Voina" s'a realizat primul exemplar de manta de trior, spune tovarășul Lucacescu.

— Trebue să amintesc aici, spune acesta, în continuare, însuflețirea cu care tovarășii dela fabrica „Vasile Roaită" s'au pus la dispoziția noastră, pentru realizarea acestei inovații, trudind cu râvnă și luptând cu toate greutățile inerente unui început de fabricare necunoscut până atunci tovarășilor dela fabrica „Vasile Roaită". Acest lucru ne arată încă odată mai mult că, muncitorimea de pretutindeni, sub conducerea Partidului nostru, luptă astăzi cu perseverență pentru realizarea socialismului.

Intreb pe tovarășul Lucacescu ce rezultate imediat practice are această manta de trior, la care acesta răspunde:

— La experimentarea pe care am făcut-o cu cea de a doua manta de trior pe care am realizat-o, am introdus în moară grâu cu un conținut de 15% corpuri străine, iar la eșirea dela trior am stabilit 1,60% măzăriche bob mare, care nu poate fi reținut de celulele triorului. In urma acestei inovații toate cantitățile de grâu intrate în moară vor putea fi măcinate în ordinea însilozării lor, iar făina care se va realiza va fi o făină curată, lipsită de impurități.

Să urmărim acum mai departe, mersul bobului de grâu în moară.. Eșit dela trioare, grâul trece la descojire, mașini care se învârtesc cu o turație de 500 ture pe minut și unde bobul este descojit. Dela descojitoare, grâul merge la aparatele de udat, de unde este depozitat la timoace, niște rezerve unde rămâne 24 ore.

De aici, începe măcinișul propriu zis. Prin niște burlane mari, grâul coboară la sala de „valțuri", mașini care sunt prevăzute cu niște tăvălugi dințați, care zdrobesc boabele. Din tăvălug în tăvălug, până la al șaptelea valț, grâul este sdrobit în făină din ce în ce mai fină, între timp trecând pela „sitele plane", mașini prevăzute cu niște site de mătase foarte fină, care au o mișcare plană și care sortează grișul mai întâi și apoi făina. Pentru făina mai fină, după ce boabele trec prin valțuri, ele mai vin și la o mașină prevăzută cu piatră de moară.

Făina este apoi încărcată în saci și transportată cu ajutorul unei macarale electrice la magazie. Aici, oameni troieniți de pulberea albă se frământă în mijlocul stivelor enorme de saci.

— Faceți macazul! Faceți macazul pe linia cealaltă, strigă unul din oameni.

Intocmai ca pe liniile unui tramvai, un vagonet suspendat se plimbă pe liniile care se întretaie acolo sus, spre acoperișul magaziei.

— Camioanele stau afară, gata să primească încărcătura de saci, care va lua drumul diferitelor brutării și fabrici de pâine din Capitală.

Pentru pâinea muncitorilor de pretutindeni, trudesc morarii dela „13 Decembrie"

Ada Bârseanu

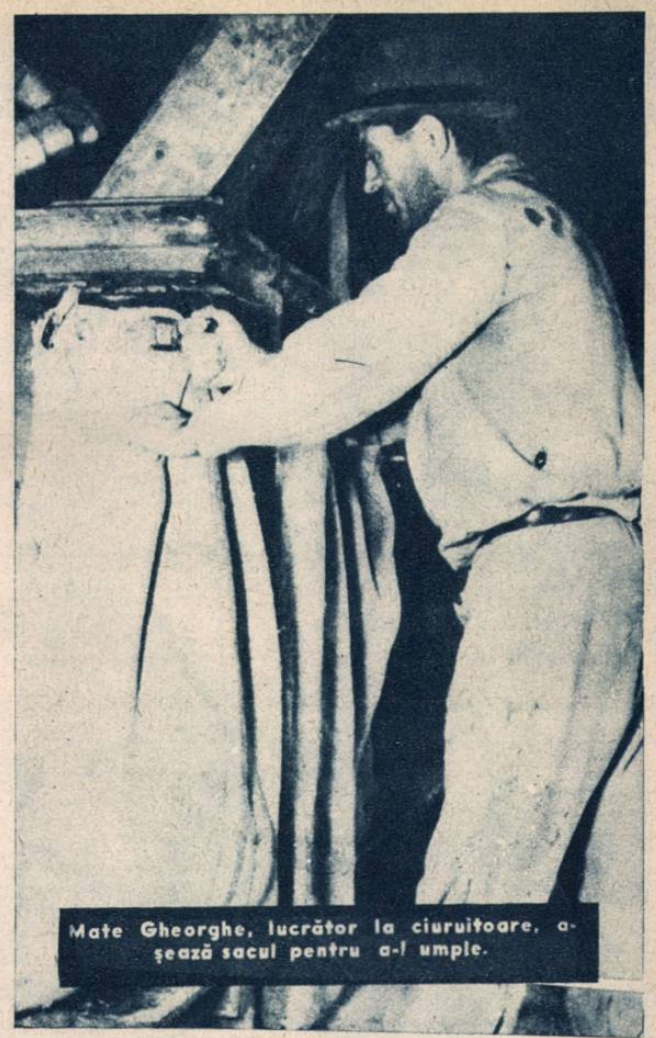

Mate Gheorghe, lucrător la ciuruitoare, așează sacul pentru a-l umple.

Macaraua electrica transporta sacii la magazie.

„Șnekul" care duce tărâța la siloz, traversează o pasarelă, la o înălțime de 30 metri

De aici, grâul merge la cântarul automat, care cântărește deodată 100 kilograme și după fiecare sută de kg., declașându-se automat, varsă conținutul într'un alt „șnek", un jghiab prevăzut cu o spirală, care-l duce la elevator. Elevatorul ridică grâul la „tararul aspirator", o mașină care aspiră toate corpurile ușoare din grâu: mălură, praf, zoană. Dela acest aspirator, grâul coboară la un al doilea tarar, care se găsește la un cat mai jos, apoi urcă din nou, dela catul de unde a coborât și merge tot prin niște burlane, la „magnet", o mașină care extrage toate corpurile

Sacii de făină pleacă la brutării

IZVOARE DE VIAŢĂ

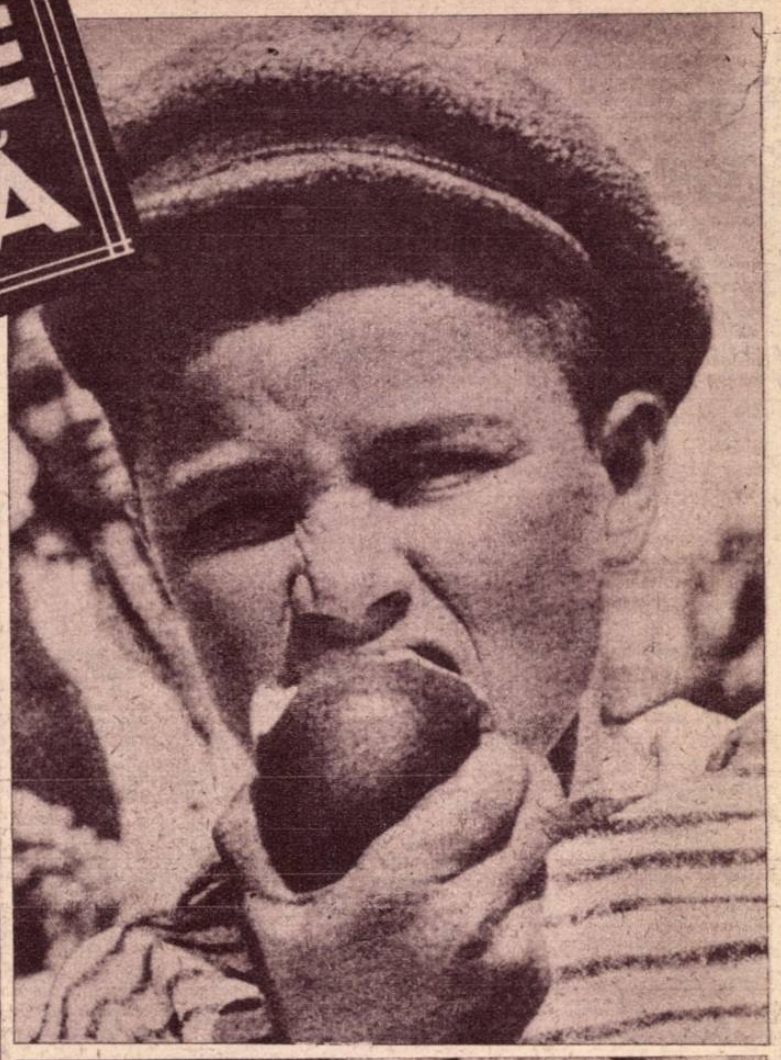

DACĂ cu toţii ne-am da seama de covârşitoarea importanţă pe care o prezintă o alimentaţie raţională şi bine echilibrată, desigur că starea sănătăţii noastre ar fi mult mai înfloritoare.

O bună parte din bolile de nutriţie, de piele, de oase, diferite stări de nervi, mai uşoare sau mai grave, anemii, etc. se datoresc faptului că nu ştim a ne alimenta cum trebue,

Organismul omului este astfel constituit, încât el are nevoie de o alimentaţie mixtă. Nici carnivor, nici vegetarian exclusiv. In hrana noastră trebue să aflăm şi carne şi ouă şi legume şi lapte şi cereale şi fructe şi zarzavaturi; pentrucă în fiecare din aceste alimente, în compoziţia lor, se găsesc nişte substanţe numite vitamine de care nu ne putem lipsi, dacă dorim să nu ne îmbolnăvim. Nu însă în toate alimentele înşirate mai sus găsim aceleaşi vitamine sau toate la un loc. Tomatele conţin un soiu de vitamină, merele altul, untul alte vitamine, etc. şi tocmai de aceia se iveşte necesitatea regimului alimentar mixt, spre a introduce în organism cât mai multe vitamine, cât mai variate, spre a opune o rezistenţă cât mai complectă, faţă de stările de boală ce s'ar putea ivi prin lipsa dela locul lor a unora sau mai multor vitamine.

Ce se întâmplă, când noi nu ne hrănim cu ardei, varză, pătlăgele roşii, spanac, gulii, pătrunjel, cartofi, sfeclă, lămâi şi dispreţuim aceste legume în favoarea antricoatelor şi mititeilor exclusiv. Se întâmplă un lucru foarte simplu, dar foarte neplăcut: ne îmbolnăvim de scorbut. Slăbim, ne dor încheeturile, căpătăm scurgeri de sânge, şubrezenia gingiilor şi dinţii încep să ne cadă rând pe rând, oasele se înmoaie şi toate aceste neplăceri — ca să le spunem numai aşa — se datoresc lipsei vitaminei C.

Când omul se îmbolnăveşte de scorbut, medicul îi prescrie diferite tratamente care să-i echilibreze organismul, introducându-i tocmai acea pârdalnică vitamină C pe care nu a consumat-o în legumele şi zarzavaturile pomenite. Intre o salată bună de roşii şi o injecţie intra muşchiulară cu acid ascorbic, ce preferaţi?

Se vor găsi unii să pretindă totuşi că ei au mâncat nu numai grătar, dar şi varză cu carne sau sarmale cu varză şi tot s'au îmbolnăvit de scorbut. Da, se poate, dar dacă varza şi celelalte legume ar fi fost consumate numai fierte înăbuşit şi cu apă mai puţină, s'ar fi pierdut numai 15% din vitamine, nu 60%.

Consumate crude, în sezonul lor, legumele au maximum de conţinut în vitamine. Exemplu: roşiile în luna August. Vasele de cupru distrug vitamina C. cele mai indicate sunt vasele de nichel şi aluminium.

Nevoia zilnică de vitamina C este de 15—20 mg. Mai pomenim că această vitamină rezistă la fiert în mediul acid, adică în varză acră sau în bulion.

Pe scurt, cam asta ar fi de spus asupra vitaminei C. Să analizăm însă, — mai pe scurt — şi alte vitamine:

Vit. A. Sursele de vitamină A. se găsesc în: untura şi ficatul de peşte în general, gălbenuşul de ou, lapte, morcov şi spanac. Nevoia de vit. A. în 24 de ore este de 1,8 mg. la femeie şi 2,5 mg. la bărbat. Lipsa acestei vitamine scade rezistenţa normală a organismului, în deosebi faţă de infecţiunile globului ocular. In Japonia, se întâlneşte hemeralopia — boala determinată de lipsa (carenţa) vit. A — în stare endemică numai în interiorul ţării, nu şi pe Coastă. Agravată, se instalează pe cornee starea de exroftalmie care determină uscarea corneei apariţia puroiului şi orbirea.

Pe lângă turburările de vedere care pot fi un indiciu de avitaminoză A, această avitaminoză poate fi consecinţa unor regimuri dietetice—adică atunci când în urma unor boli ca: disinterie, tifos, gastroenterite, etc — eşti oprit să consumi alimentele cu sursă de vit. A. Deasemeni prin carenţa de vit. A. este afectat şi aparatul uro-genital, când se produc calculi — litiază renală.

Vit. B. 1. Numită şi aneurina, substanţă complexă ce s'a putut prepara din drojdie de bere, care este sursa principală. O mai găsim în coajă de cereale şi embrionul acestora. In aceleaşi surse mai găsim însă şi vit. B. 2 şi E. Vit. B. 1 o mai găsim în: ficat, rinichi, ouă şi lapte. Nevoia de vit. B. 1 variază după starea de sănătate a individului. Un organism normal echilibrat are nevoie în 24 ore de 0,6 mg. vit. B. 1. Lipsa acestei vitamine produce turburări grave ale nervilor, cari duc la paralizii şi boli ca beri-beri. La diabetici, se poate da mai puţină Insulină dacă administrăm vit. B. 1. — sau drojdie de bere — deasemeni este aficace în furunculoză

Vit. B. 2. Acest grup — este un grup — îl formează 3 categorii de vitamine şi anume: Factori de creştere, factori antianemici şi antipelagroşi. Aceşti factori sunt necesari să-i introducem simultan în organism. Se găsesc în ficat, rinichi, lapte, gălbenuş de ou, drojdie de bere, spanac, mazăre, caise. In organism se petrec o serie de fenomene determinate de factorii de creştere reprezentaţi prin Lactoflavină de care are nevoie corpul în cantitate de 1 mg. în 24 ore. Ca factor antianemic avem Hemogenul. Cât despre factorul antipelagros sau factorul P. P. acesta este reprezentat prin acidul Nicotinic —se mai numeşte şi factorul G.— n'are nici o legătură cu tutunul. Il găsim în ficat, muşchi, drojdie de bere, sfeclă, gulii, fasole, mazăre, grâu încolţit. Lipsa factorului P. P. produce pelagra ce ce manifestă prin 4 feluri de simptome: 1 — fenomene cutanate, 2 — fenomene cutanate şi gastrice, 3 — fenomene în legătură cn sângele — anemii grave şi 4 — fenomene psihice — nervoase, paralizii, turburări mintale, sinucideri curioase, nebunie.

Vit. D. — Calciferol — o găsim în alimente bogate în grăsimi ca: untură de peşte, unt, lapte şi derivate. gălbenuş de ou, drojdie de bere, ciuperci; Nevoia de vit. C. pentru adult este de 5—15 *gama*. La copil ceva mai mult, la gravide până la 25 de gama. Lipsa de vit. D, dă turburări de osificaţie — oasele pierd calciul şi fosforul — se diformează, produce rahitismul. Totuşi, nu trebue abuzat cu administrarea preparatelor terapeutice — mai ales la copii normali — căci se pot produce calcifieri ale vaselor capilare, uneori din creer.

Vit. E — Sau a Fecundităţii sau a antisterilităţii. O găsim în cereale, pâine integrală. In comerţ, în soluţie uleioasă ce se extrage din grâu şi porumb. Nu se poate evalua nevoia în 24 ore a vit. E.

Vit. K — Antihemoragică, o găsim în ficat, carne, sânge, corpul bacteriilor. Prin carenţa ei, rezultă anemia şi imposibilitatea coagulării sângelui.

Vit. P — Citrina. Când lipseşte, capilarele se rup sau lasă a fi străbătute cu uşurinţă de albuminile din sânge, fapte ce determină stări grave de boală.

Fireşte că studiul vitaminelor este mai complex decât cele arătate pe scurt în articolul nostru — se cunosc un număr de 30 de vitamine — dar dacă am reuşit a atrage atenţia asupra acestei importante probleme, arătând principiile câtorva vitamine, răul ce-l produc lipsa lor din organism şi posibilitatea preparării pe cale sintetică, rostul acestor rânduri este împlinit.

Dr. O. C.

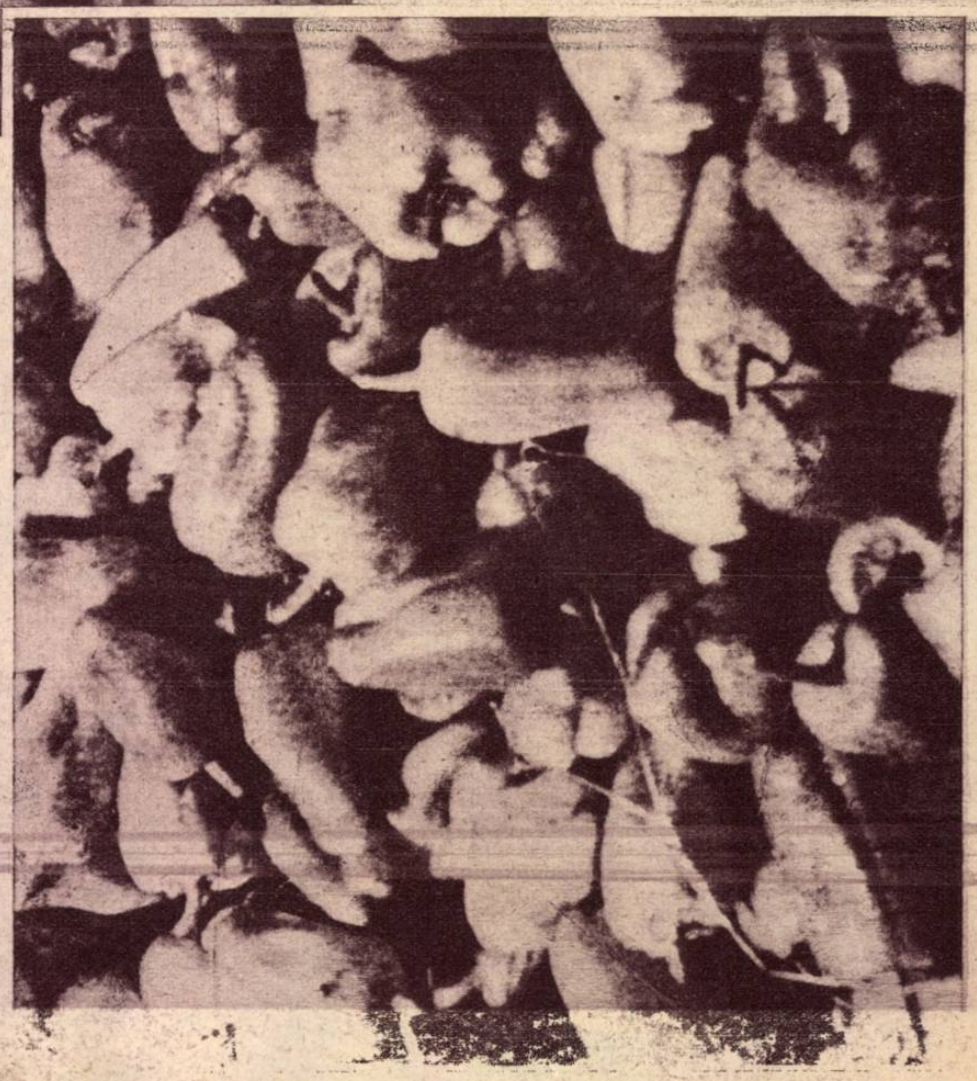

SPRE cele 4 ZĂRI ale TĂRII

„SPRE cele patru zări de țară...“

Nu e vorba numai de o realizare, din cele mai semnificative, a muncitorimii ceferiste, ci e vorba mai mult, de o etapă însemnată în drumul pentru creearea unei arte noui și sănătoase, care să reflecte și să participe în viața reală a democrației noastre populare, în marș victorios spre socialism.

O mână de oameni plini de inițiativă, un elan tineresc care înlătură în iureșul său năvalnic, toate obstacolele, dar mai ales condițiile revoluționare de desvoltare create oamenilor muncii prin lupta neînfricată a Partidului Muncitoresc Român, au colaborat laolaltă în organizarea ansamblului C. F. R.

★

In sala teatrului C. F. R. Giulești, e animație mare.

Sala este ocupată până la refuz, dar spectatorii continuă să sosească fără încetare și se aduc mereu scaune suplimentare.

Spectacolul pe care urmează să-l vedem este dat pentru muncitorii S. T. B.-iști și acea imensă participare a setebiștilor vorbește dela sine despre colaborarea strânsă ce se manifestă pretutindeni în țara noastră, între oamenii din câmpul muncii.

Mai este un bun sfert de oră până la ora anunțată pentru începutul spectacolului, astfel încât vom profita de acest timp pentru a pătrunde în culise.

Baletiștii sunt adunați în jurul maestrului Petre Bodeuț, care le dă ultimele indicații înainte de intrarea în scenă.

— Viguroși... Să fiți cât mai viguroși... Și când dansați, dansați ca și cum ați încinge o horă la voi în sat, Duminicile, după muncă... Să fie aevea, să aibe cu toții în față dansul românesc așa cum este el...

Intr'un colț, reușim să-l imobilizăm pe tov. Buruc, preparatorul dansurilor și dela el putem afla câteva date foarte interesante asupra felului în care se duce munca în ansamblul artistic al ceferiștilor.

Indrumați din punct de vedere tehnic de tov. Petre Bodeuț, pentru dansuri și Al. Șahighian, pentru teatru, muncitorii aduc în manifestările lor artistice contribuțiile cele mai efective prin insuflarea unui spirit nou artei lor, pe care o pun în slujba maselor populare, ca unii ce au rădăcini puternice în muncitorime și în țărănimea muncitoare, în popor.

Astfel tov Gheța, directorul Teatrului, ne declară la un moment dat, că tovarășii din ansamblul artistic studiază cu o deosebită seriozitate, în seminarii, sub directa îndrumare a organizației de partid, toate rezoluțiile și criticile P. M. R. în legătură cu problemele de artă și cultură și că din aceste rezoluții trag învățături serioase, îmbunătățindu-și munca lor și ascuțindu-și mereu vigilența împotriva dușmanului de clasă.

Când reintrăm în sală, soneria tocmai sbârnâia strident anunțând începutul spectacolului.

Faldurile cortinei se dau în lături, descoperind o scenă imensă pe care ansamblul artistic al ceferiștilor începe să-și desfășoare programul.

Din vocile dârze ale coriștilor, se răspândesc în sală, mobilizează gânduri și năzuințî, versurile...

Veniți laolaltă tovarăși, să ștergem trecutul amar...
Unirea ne este puterea, iar dragostea n'are hotar.

Și versurile acestea, alături de lozincile mobilizatoare în muncă lansate de P. M. R. pornesc de aici, ca de pretutindeni din mijlocul oamenilor muncii, spre cele patru zări de țară, unde avântul și hotărîrea muncitorilor clădesc zi de zi viitor fericit, republicii noastre populare.

HORIA NICOARĂ

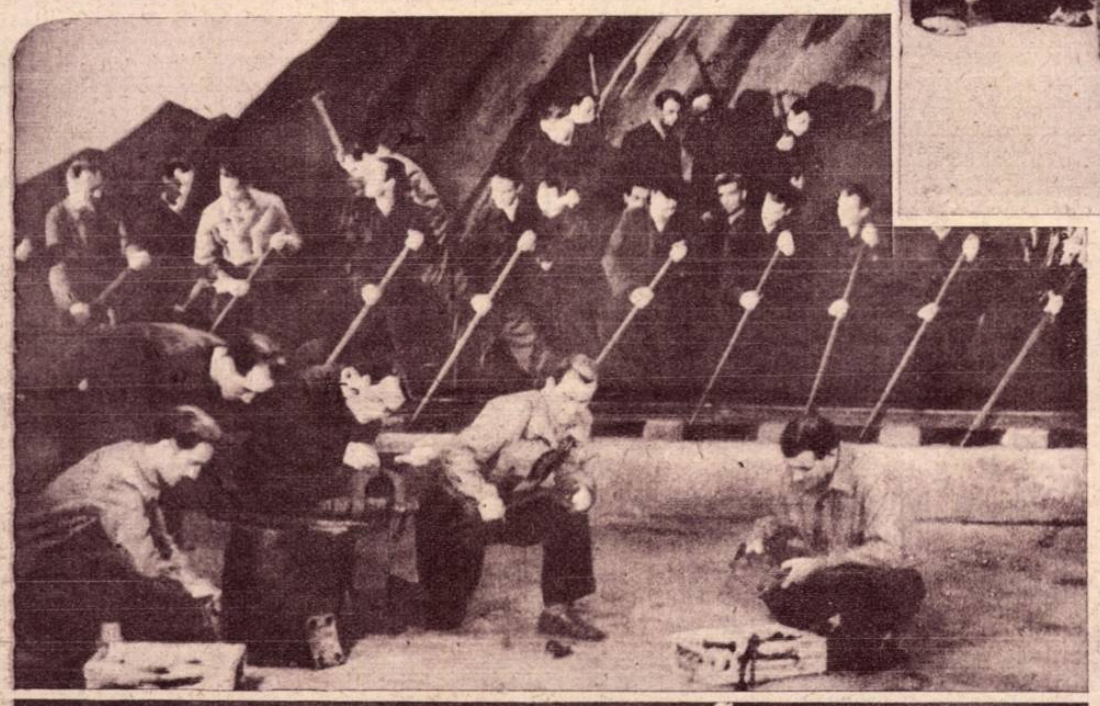

ŢARA ŞI A

CÂTEVA acorduri molatece de chitară şi o serie imagini încântătoare, reprezentând peisagii mi nate, oameni frumoşi cari se plimbă surâzători p faţa obiectivului cinematografic... Filipinele...

Am crezut vreme destul de îndelungată, că i ginile acestea sunt realmente dintr'o ţară în c oamenii nu au altă preocupare decât să pescuia să culeagă flori şi să cânte lăsând şi pe „inocen turişti americani să ia parte la bucuriile lor.

Interesele ţărilor cu domenii coloniale dictau să rep zinte întotdeauna ţările supuse exploatării lor, ca niște curi idilice, în care băştinaşii nu aveau decât de câşti depe urma prezenţei colonizatorilor, şi în vederea aces scop mobilizaseră literatura şi filmul.

Pentru statele imperialiste insulele Filipine au consti totdeauna un puternic punct de atracţie. Solul excepţio de roditor, bogăţiile naturale ale acestor insule au dat loniştilor cotropitori posibilităţi vaste de câştig, posibili care au fost cu atât mai mari, cu cât exploatarea se fă mai sângeros, mai fără scrupule faţă de populaţia băştin

Primii cari au exploatat Filipinele au fost spaniolii căror cruzime atunci când au fost colonizatori este cunoscută. Pe măsură ce Spania îşi pierdea însă puterea litară ea a fost înlocuită de alte state imperialiste care ridicau. In cele din urmă, după sbuciumări adesea sân roase, arhipelagul Filipinelor a ajuns sub dominaţia Sta lor Unite ale Americii, dominaţie care n'a fost cu ni mai blajină.

Incă dinainte de cel de al doilea război mondial, Stat Unite şi-au amenajat în Filipine puternice baze aeriene navale şi totodată au organizat exploatarea bogăţiilor turale ale arhipelagului în condiţiuni cu totul speci Mâna de lucru extrem de ieftină era furnizată de localn malaezieni, cărora li se aplica un regim de o asprime n menoasă. Ca pretutindeni, plata era mai mult simboli deoarece fie că oamenii munceau pe plantaţiile de bumb de cafea sau de trestie de zahăr, ei primeau foarte rar plata muncii în bani. Magazinele care existau în apropie centrelor mai importante, dădeau oamenilor băuturi alc lice pe datorie şi tot felul de mărfuri inutile şi de bioasă calitate — toate made în U. S. A. — iar atunci c urma ca muncitorii băştinaşi să-şi primească plata ace magazine, în înţelegere cu administraţiile respective, le preau „datoriile". Toate decurgeau sub aparenţa celei riguroase legalităţi, deşi în realitate era vorba de un organizat al unor oameni fără apărare.

Vreme de ani de zile, aproape opt milioane de filipin au fost victimile lăcomiei colonizatorilor americani. Nu o mică parte a populaţiei din arhipelagul Filipinelor reuşit să se sustragă exploatării crunte, refugiindu-se adâncul junglei, în inima munţilor. Este vorba de tribu primitive care şi astăzi sunt foarte puţin cunoscute.

Spre a-şi putea realiza ţelurile, administraţia colon americană a utilizat pe latifundiarii indigeni, cărora l asigurat o serie de avantaje materiale, înstrăinându-i şi mult de marea masă a populaţiei filipineze. Şi astăzi în sistemul este acelaş, chiar şi după simulacrul de indep denţă de care se bucură în momentul de faţă Filipine Dealtfel, brutalitatea exploatării masselor localnice de că latifundiarii filipinezi în acord cu administraţia america a pricinuit mişcările de masse care însângerează în mom tul de faţă aceste meleaguri ale poeziei şi ale mizeriei.

Scriitorul Ehrenburg scria nu de mult, că simulacrul independenţă acordat de americani filipinezilor nu are de

1. O vedere pitorească din munţii cari străbat insulele Filipine.
2. In cele câteva oraşe mai răsărite, colonizatorii şi-au construit palate confortabile, în timp ce populaţia locală trăeşte în mizerie.
3. Una din marile fabrici de zahăr din Filipine.
4. Se recoltează bogatele lanuri de trestie de zahăr.
5. Jungla este străbătută de şosele întreţinute în destul de bune condiţiuni.

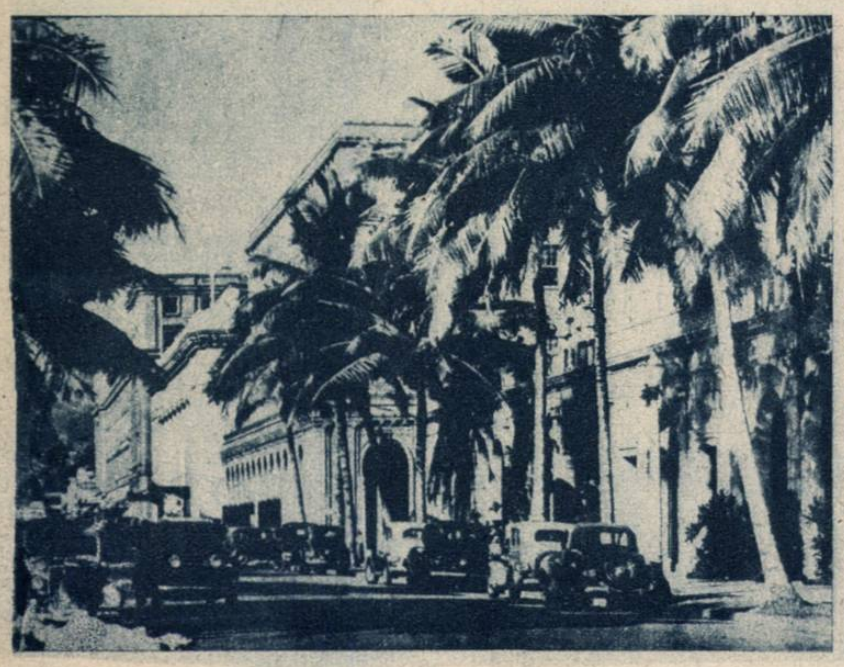

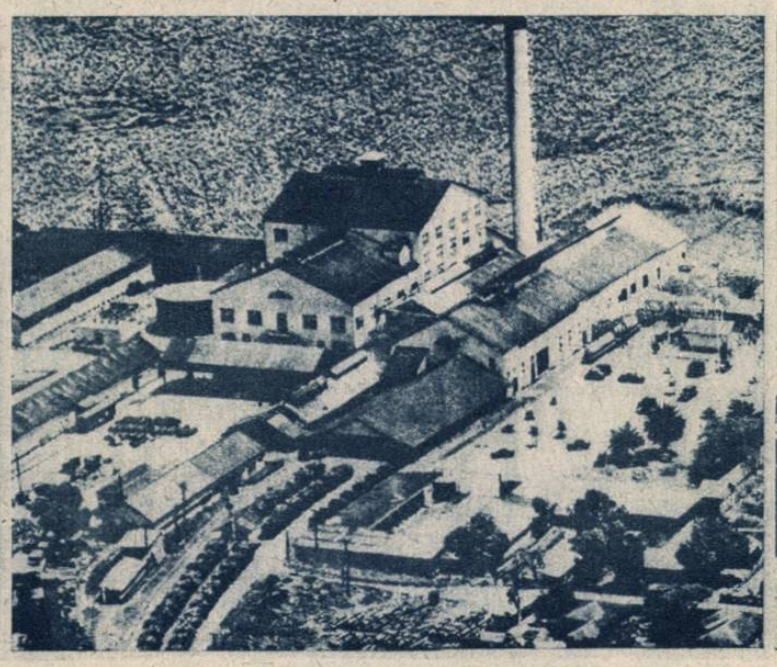

ROȘIILE MIZERIEI

Așa arată locuința unui administrator de plantație... Colibele muncitorilor agricoli nu sunt fotografiate niciodată

O colonie de funcționari americani ai plantațiilor

o singură explicație și anume... zahărul. Și iată de ce: bogățiile cele mai mari ale insulelor Filipine sunt plantațiile de trestie de zahăr și industria anexă. Ori la un moment dat importul din Filipine spre Statele Unite era foarte intens, deoarece zahărul filipinez era cu mult mai eftin și calitativ mai bun decât cel fabricat în Statele Unite. Importul se făcea fără nici o taxă vamală, Filipinele aparținând administrativ de Statele Unite.

Acordând Filipinelor independența, implicit toate mărfurile provenind de acolo sunt supuse taxelor vamale aferente, iar dominația efectivă a Statelor Unite nu este cu nimic stingherită prin prezența guvernului de marionete al lui Quirino în fruntea treburilor publice.

Atunci când trupele nipone au invadat arhipelagul Filipinelor, bățtinașii s'au încadrat în organizația de rezistență Hukbalahap, care este pusă sub conducerea lui Luis Taruk, ducând o luptă dârză și extrem de grea împotriva invadatorilor niponi. Statele Unite au fost încântate atunci să știe că inamicul este hărțuit și de forțele din interior și nu au precupețit nici un fel de făgăduială spre a anima zelul rezistenței filipineze. In momentul în care invadatorii au fost însă înfrânți, au fost uitate și frumoasele promisiuni, ca împroprietărirea țăranilor, o justă împărțire a recoltelor și așa mai departe, ci s'a continuat sistemul de cruntă exploatare dinainte de război.

De data aceasta însă administratorii americani și latifundiarii filipinezi nu au mai avut de a face cu o masă amorfă, ci cu o forță organizată, care și-a verificat puterea în timpul războiului. Armata Statelor Unite a venit să sprijine administrația colonială locală, somând pe foștii luptători din hukbalahap să depuie armele pe care le mai dețineau încă. Somația a rămas fără nici un rezultat deoarece oamenii au preferat să ia odată mai mult calea junglei, angajându-se în lupta pentru independență, dusă în aceiași măsură împotriva americanilor ca și împotriva latifundiarilor feudali.

Împotriva foștilor luptători din rezistență s'a pornit o urmărire cruntă, care nu a dat însă rezultatele scontate. S'a concentrat aviație, artilerie de câmp și forțe motorizate, dar lupta în junglă este mai ușoară pentru filipinezi deeât pentru soldații americani. In fruntea mișcării de eliberare se află din nou Luis Taruk, pentru a cărui capturare autoritățile lui Quirino au pus un preț destul de ridicat.

Acțiunea guvernului lui Elpedro Quirino—în măsura în care poate fi măcar vorba de o acțiune independentă — este patronată de autoritățile coloniale americane, care camuflate sub diferite titulaturi nu au părăsit nici o clipă arhipelagul filipinez. Dealtfel, interesele strategice ale Statelor Unite sunt cu mult prea mari în aceste locuri, spre a se putea lua măcar pe departe în serios declarațiile Washingtonului că respectă independența noului stat. Pornind dela bazele din Filipine, forțele navale și aeriene americane au sub controlul lor întreaga Malaezie, coasta sud-estică a Asiei, Anamul și Vietnamul, precum și Indiile Neerlandeze unde capitalurile americane sunt serios angajate.

Toate aceste interese de ordin militar ca și cele de ordin economic, fac ca Washingtonul să treacă cu cinism peste revendicările juste ale massei muncitorești și țărănești filipineze. Fiindcă pe potentații Wall-streetului nu-i interesează dacă o populație viguroasă își vede sistematic minată sănătatea prin încurajarea alcoolismului, prin subalimentare, prin condițiile de trai mizere la care sunt constrânși cei ajunși sub jugul colonial american.

Ceeace interesează sunt numai realizarea tendințelor expansioniste, îmbogățirea lor prin distrugerea unei populații simple și muncitoare. Dar această populație s'a trezit și rezistența pe care o opune de data aceasta invadatorului yankeu are toți sorții să fie încununată de succes.

M. VESPREMIE

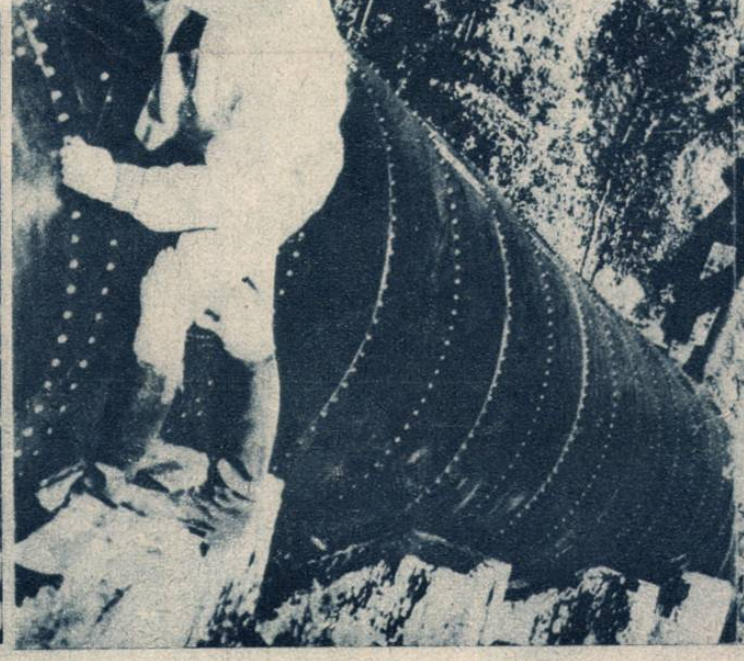

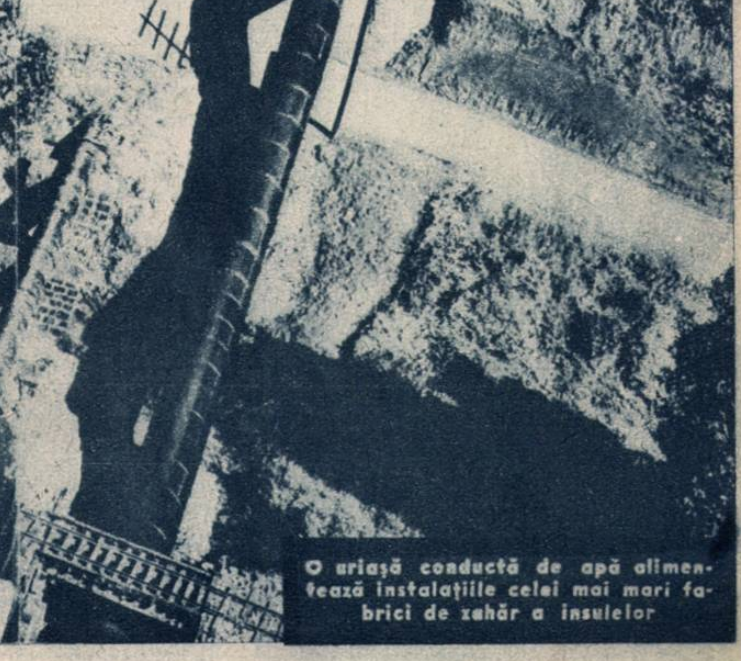

O uriașă conductă de apă alimentează instalațiile celei mai mari fabrici de zahăr a insulelor

REALITATEA SPORTIVA

Extrema dreaptă a CFR-ului Lungu care a fost foarte activ în matchul de Duminecă, va centra cu toată opoziția fundașului.

În săptămâna ce a trecut, mai bine zis la sfârșitul ei, toate sporturile au avut manifestațiile lor, care au depășit însă cadrul unui concurs obișnuit. Este vorba de Campionatul de Atletism al juniorilor, de „Circuitul de toamnă" la motociclism, de Campionatele Naționale de Yole Olimpice, Campionatul de șah la care s'au adăugat matchurile de football din Divizia A.

JUNIORII PE STADIONUL TINERETULUI

In cele două zile de concurs, tineretul venit din toate centrele sportive ale țării a luptat cu însuflețire dealungul atâtor probe, arătând lucruri bune și slabe. Performanțele realizate au fost apropiate recordurilor, care puteau chiar să cadă dacă timpul rece și pista oarecum moale nu ar fi împiedecat pe Ternovici să meargă cu o zecime mai mult decât recordul pe 400 m. Chiar la probele unde eram destul de slabi cu timpuri, numărul mare al participanților, cum a fost la fond, dă mari speranțe pentru viitor.

Tinerii din câteva centre provinciale au arătat că s'au pregătit temeinic cum este cazul celor dela Spartak din Timișoara, care dealtfel au și câștigat campionatul la o diferență apreciabilă de puncte față de a doua clasată. Dar s'a urmărit pentru aceasta mai ales punctele, unii dintre concurenți luând parte la prea multe probe, ceeace va duce la epuizarea juniorilor. Nu trebue uitat că ei sunt încă la o vârstă în care eforturile prea mari le sunt fatale.

Un fapt care însă a produs o mare tristețe în rândurile celor care apreciază atletismul ca adevărat sport de masse, a fost prezența deabea a câteva sute de spectatori în cele două zile de concurs.

Se vede prin aceasta că prezența celor 80.000 de spectatori la Stadionul Republicei se datorește spectacolului pe pe care îl oferea venirea lui Zatopek și a celorlalți.

Nu există la noi încă înțelegerea pentru acest sport și nici suflul care să atragă pe spectatori, care să vadă în atletism întrecerea adevărat sportivă.

Am mai constatat la aceste concursuri, că în unele centre atletismul este neglijat, sau dacă este practicat nu se pune accentul pe masse, pe participarea tineretului. Vârfurile sunt acelea cărora li se dă importanță. Chiar tinerii care au venit nu au o educație morală care să le permită se înfrunte la fel înfrângerea și victoria.

Analizând rezultatele remarcăm pe cea a lui Partoș la 100 m. 11.4 a lui Mihailovici la 1.500 m.: 4.16.06, a lui Ternovici la 400 m. 52.3, a lui Raica II la greutate 12.28 m. și în fine la 3.000 m. Farca 9.32.8. In clasamentul general Spartak Timișoara are 106 puncte, Sindicatul Constructori Stadiul Român 42 puncte, BEAC Cluj 36 puncte.

REZULTATE NEAȘTEPTATE IN DIVIZIA NAȚIONALĂ

Aruncând o privire asupra rezultatelor dela matchurile de Duminică se constată că unele echipe care păreau că vor învinge cu siguranță, nu au putut trece de adversar sau au trebuit să se mulțumească cu un rezultat de egalitate.

IATĂ REZULTATELE ETAPEI A VII-a

București: CFRB-Jiul 5:2 (1:2).
București: Petrolul CFR-Cluj 3:4 (1-2).
Tg.-Mureș: Rata-CFR Tim. 2:0 (1:0).
Arad: ITA-CSCA 3:3 (1:2).
Timișoara: Politehnica-Motalochimic 2:2 (2:2).
Oradea: ICO-Dinamo 2;1 (2:0).
Cluj: Universitatea-Zorile Roșii 4:2 (2:1).

BETROLUL A PIERDUT DIN NOU

De data aceasta CFR Cluj, cu o linie de atac eficace, a depășit pe bucureșteni care actualmente se află la periferia clasamentului. Cu toate acestea „petroliștii" au jucat bine, tehnic, dar au fost depășiți de jocul tactic al clujenilor. Aceștia au avut schimburi de posturi în linia de atac, depă ind apărarea petroliștilor care a jucat mai sla b ca de obiceiu. Chiar Traian Ionescu are pe conștiință două goaluri pe care ar fi putut să le apere dacă era mai atent.

CFR BUCUREȘTI IȘI REVINE

După ce au fost conduși și chiar dominați de minerii de pe Valea Jiului, feroviarii bucureșteni au câștigat în trei minute un match care părea definitiv pierdut. Ambele echipe au avut epoci de dominare, dar atacul Jiului, condus nu prea strălucit de Paraschiva, a ratat foarte multe goaluri la poarta lui Justin. In schimb celalt portar, Nemeș, a fost unul din autorii înfrângerii, golurile lui Mihăilescu și Filotti.

CSCA LA EGALITATE CU ITA LA ARAD

Echipa armatei jucând foarte bine a dominat pe campionii naționali, care au egalat deabea în minutul 88. Chiar dacă ar fi fost învinși, echipa dela Arad nu ar fi avut nici o scuză, militarii le-au fost superiori.

CFR TIMIȘOARA LA PRIMA INFRÂNGERE...

Și înfrângerea s'a produs la Tg. Mureș de unde CFR-ul nu s'a putut întoarce cu cele două puncte. R.A.T.A. a reeditat performanța din trecut și a păstrat cele două puncte.

TOT O ECHIPĂ DIN TIMIȘOARA NU A PUTUT INVINGE

Aceasta a fost „Poli" care cu o apărare slabă a trebuit să încline steagul în fața atacului bucureștean. Toate cele patru puncte au fost înscrise în prima repriză, rezultatul rămânând egal până la sfârșit.

Pe 400 m. garduri a câștigat Hadârcă la luptă mare cu Fenești.

Cursa de 3000 m. la Campionatele Naționale de juniori.

DINAMO INVINS LA ORADEA

Jocul a fost foarte tare, și ca tehnică și tactică, dar I. C. O. a dominat mai mult. Revenirea dela sfârșit a bucureștenilor a fost fără rezultat.

UNIVERSITATEA A CÂȘTIGAT ACASĂ...

depășind „Zorile Roșii", mai ales prin jocul foarte eficace al aripei stângi unde Copil și Coracu au fost tot timpul peste adversar.

MOTOCICLISM

„Circuitul de toamnă" a dat loc la dispute înverșunate, ai căror eroi au fost Valter Agathon, Niculici și la automobile unde Calcianu l-a învins pe Petre Cristea.

Rezultatele la categoriile inferioare au fost cele așteptate unde au învins Ștefan Nicu și N. Niculici.

CICLISM

Concursul de ciclism de Duminică a dat învingători pe Ocneanu la viteză și pe Marin Niculescu la semi-fond.

IN STRAINATATE

Ungaria a învins Austria cu 2-1 (2-1), iar echipa Vienei a terminat la egalitate cu cea a Budapestei.

La atletism Italia a învins Cehoslovacia cu 115—104. In proba de 10.000 m. timpul realizat de Zatopek este inferior celui pe care l-a realizat la București.

T. VORNICU

Niculici, câștigătorul probelor de 250 și 350 cm. în cursele de motociclete din „Circuitul de toamnă".

UN GIGANT DIN INDUSTRIA OȚELULUI

← Prelucrarea oțelului în cuptoarele Martin.

Fabricarea oțelului necesită operațiuni foarte complicate. În cuptoare uriașe sunt încălzite barele de oțel.

De acolo, ele iau drumul preselor.

Un furnal înalt reconstruit.

Uzinele Dserjinski din Dujeprodserjinsk (Ucraina) au fost înainte de război, unele din cele mai bune și mai puternice uzine din sudul URSS-ului.

Ocupanții hitleriști au distrus principalele uzine din sudul Uniunii Sovietice, soartă de care au scăpat și uzinele din Dujeprodserjinsk.

Când lucrătorii uzinei se întoarseră în orașul eliberat în Octombrie 1943, găsiră în locul uzinei lor o imensă adunătură de dărâmături, furnalele și cuptoarele Martin erau răspândite pretutindeni, halele dărâmate, clădirile înconjurătoare arse până la temelii.

Reconstrucția care începu imediat după izgonirea cutropitorilor din oraș, era legată de greutăți care păreau de neînlăturat: nu exista lumină electrică, nu era apă, și nici un fel de mijloace de transport.

Colectivul de muncă hotărî să înlăture din calea sa toate aceste obstacole.

După un an erau de acuma în funcțiune două furnale înalte, patru cuptoare Martin și câteva din halele mai mici în care se făcea prelucrarea materialelor.

Ritmul reconstrucției se desfășura din ce în ce mai repede.

Astăzi respiră din nou acest gigant renăscut al industriei grele din sudul țării socialismului.

Până la sfârșitul planului cincinal, producția nu numai că va atinge nivelul de dinainte de război, dar îl va și depăși simțitor astfel încât vor fi livrate peste plan, sute de mii de tone de oțel și fontă.

Pentru aceasta, vechea uzină nu va fi numai reconstruită după modelul vechiu, ci construcția va suferi ameliorări simțitoare, iar partea tehnică va fi deasemeni perfecționată.

In același timp se ridică în locul ruinelor lăsate de naziști, locuințe noui și moderne pentru muncitori, instituții de cultură și săli de sport.

Până la sfârșitul planului cincinal acest mare centru industrial al Niprului, va fi reconstruit, mai frumos și mai modern, decât a fost.

Majoritatea locuințelor vor avea încălzire centrală, iar parcuri și grădini vor da un pitoresc inedit acestei cetăți a industriei grele.

Reclădirea uzinelor din Dujeprodserjinsk și acțiunea pentru mărirea producției alcătuesc laolaltă, bătălia gigantică a oțelului.

Oamenii muncii depun toate eforturile pentru realizarea în patru ani a planului cincinal.

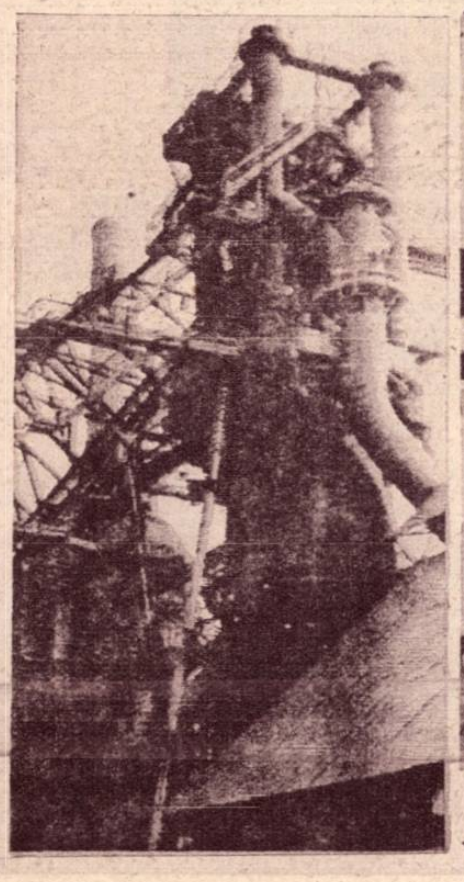

UZINA cu melodii

CÂTE oare din excursiile noastre, nu ar fi pierdut ceva din farmecul lor, dacă vreun binevoitor participant nu ar fi îngrijit fie de un acordeon, fie de un patefon care să acompanieze campestrele noastre escapade?

Un patefon!

In aparență, e vorba de un simplu ac, atașat la o diagramă de cea mai simplă construcție, un disc acționat de un arc la fel de simplu și o cutie dreptunghiulară.

Cam acesta ar fi, aparent, toată povestea patefonului..,

Și totuși nu e așa...

Povestea melodiilor pe care le ascultați la pâlpâirile clar-obscure ale focului în serile târzii de toamnă, ca și în amurgurile molatice de vară, începe, cândva, cu luni sau cu ani în urmă, în studiourile de imprimare ale fabricilor de patefoane, în aparatele complicate de decupaj, în mijlocul unei activități intense, pe care cei mai mulți dintre noi, nici nu o bănuesc.

Să pătrundem de aceea, cititorule, care te-ai desfătat de nenumărate ori la unduirile melodioase și calde ale patefonului, în mijlocul acelei activități intense de care am vorbit mai sus, pentru a-i găsi acolo, în umbra aparatelor de imprimare, pe toți aceia care contribue la realizarea discurilor.

Dorina Drăghici și Nicu Stoenescu, acompaniați de orchestră, la microfon

La începutul drumului nostru se află birourile societății de patefoane Columbia.

Intrăm deci în cabinetul tov. Director General Gheorghe Ivanovici Kadanțev, pentru a obține permisiunea de vizitare a fabricii, apoi, înarmați cu permisiunea ce ne-a fost oferită cu o deosebită amabilitate, și însoțiți fiind de tov. Banciu, din partea Direcției, pornim spre Șoseaua Viilor pentru a vizita studiourile de imprimare.

De fapt procesul de fabricație al plăcii începe în cabinetul tov. Director General Kadanțev, unde se întrunesc tov. director muzical Reich, consilierii muzicali, compozitorul melodiei, și ceilalți colaboratori, pentru a discuta și a hotărî melodia ce urmează a fi imprimată, precum și orchestra și soliștii necesari.

In ziua fixată imprimării, orhestra și soliștii se prezintă la studioul de imprimare, și face o primă probă la microfon.

După probă, se fixează amplasamentul definitiv al orhestrei și soliștilor, un bec roșu atârnat în dreptul unei ferestruici care separă cabina de imprimare de studiou se aprinde și... începe imprimarea.

Acordurile orchestrei și vocile soliștilor trec prin microfon spre un amplificator de unde sunt transmise spre o doză, acționată de o mașină specială de decupaj.

Diafragma dozei, acționată de vibrațiile din amplificator, sapă șanțuri pe un disc de ceară.

In fața dozei, tov. Emil Tokayer privește cu încordare evoluțiile acului pe disc.

Și e în atenția tov. Tokayer atâta dragoste pentru munca pe care o îndeplinește, încât ne apare firesc să aflăm că el este autorul unei importante inovații.

Astfel, el este acela care a reușit să adapteze aparatele de imprimat pe acetet (un material special care se importa din străinătate) pentru imprimat pe ceară.

Discul de ceară odată imprimat, trece la argintare, după care urmează baia de galvanoplastie.

Din tot acest proces de fabricație se obține o matriță de metal, ale cărei peripeții în vederea reproducerii pe miile de plăci, le vom urmări la sediul fabricii „Columbia" de pe șoseaua Panduri.

★

Când intrăm în localul fabricei de pe șoseaua Panduri, munca e în toiu.

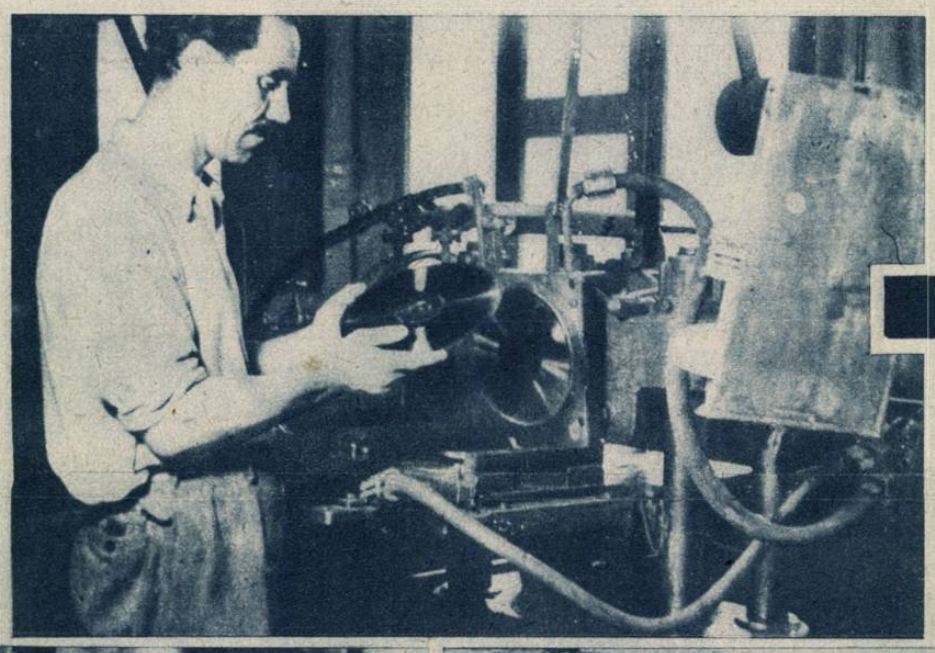

Tov. Lupu Petre scoate o placă din presă

O presă

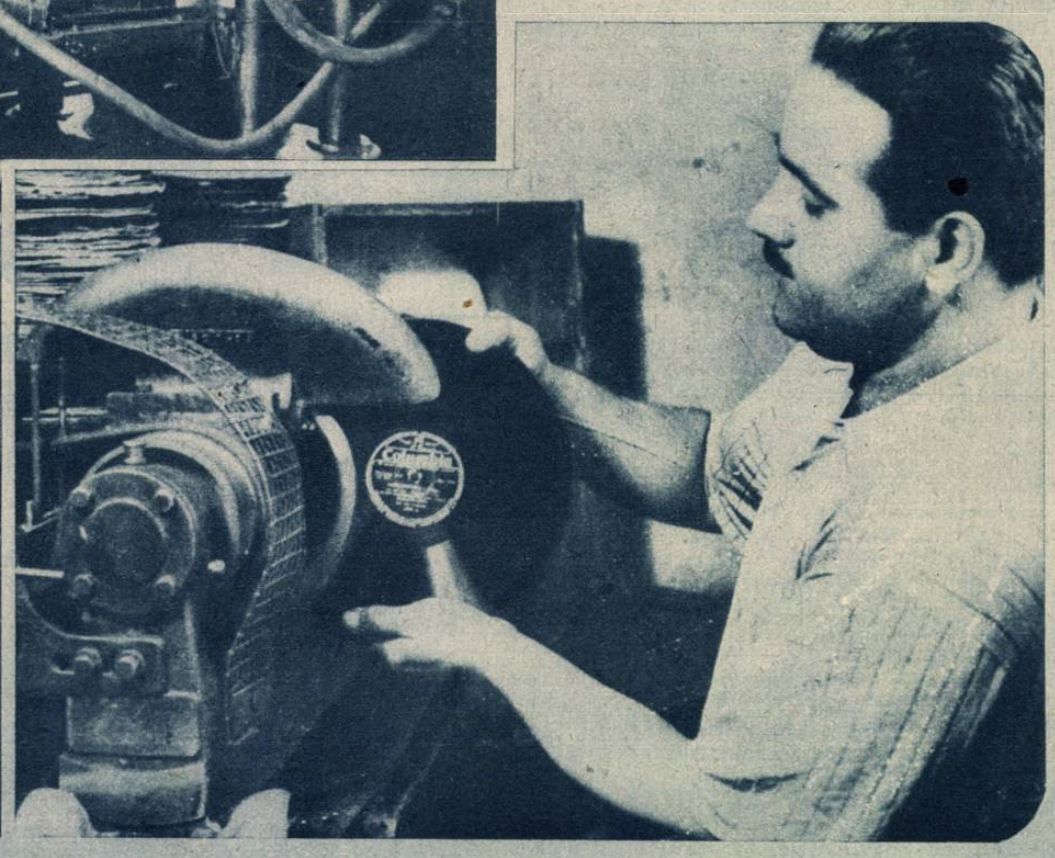

„Toaleta" sau „polizarea" plăcii, efectuată de tov. Anton Dragomir

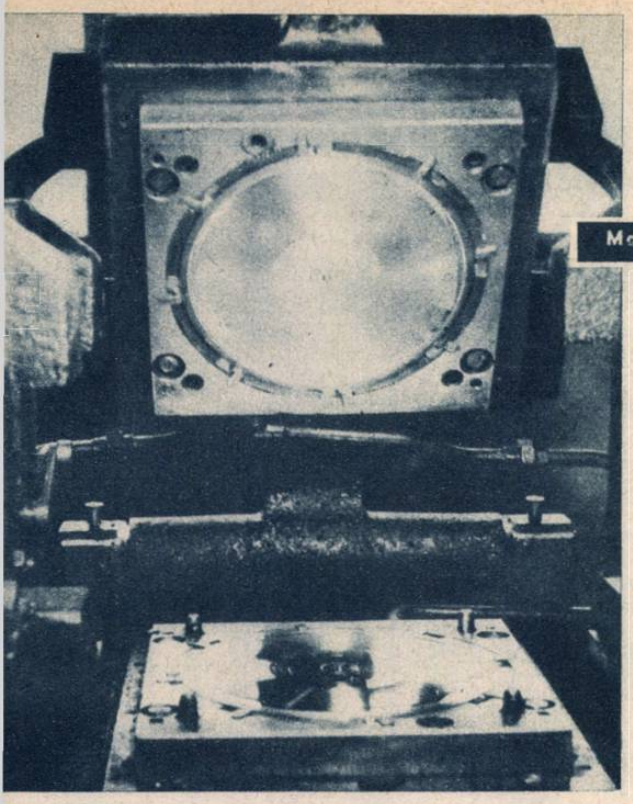

Matriţele de oţel fixate pe presă

Cele patru prese în funcţiune produc fără încetare plăci noi imprimate...

Pe câte o măsuţă de oţel aşezată în dreptul fiecărei prese, se găsesc „biscuiţii" (materialul din care se fabrică placa) puşi la încălzit.

Odată încălziţi „biscuiţii" sunt introduşi în presă, între cele două matriţe de metal şi operaţiunea reproducerii începe.

Un curent de aburi fierbinţi introduşi între matriţe întinde „biscuitul" şi îl aşează pe şanţuri, pe care este presat apoi cu o forţă extraordinară.

După aceasta, este introdus în presă un curent de apă rece, care contractă materia moale şi... placa e gata, nou nouţă, frumos etichetată, dar cu marginile nu tocmai estetic rotunjite.

In consecinţă urmează „toaleta" sau „polizarea" ei.

Cu alte cuvinte, placa este introdusă într'un polizor şi şlefuită pe margini.

Astfel dichisită, ea porneşte la verificare (unde e încercată pentru întâia oară la un patefon) iar după ce trece şi de această ultimă etapă, e transportată la magazie şi pusă în comerţ.

O placă de patefon!

Câte gânduri şi năzuinţi nu închide oare ea între şanţurile acelea frumos şi rotund aliniate, câte imbolduri pozitive nu pornesc oare din melodiile acelea frumoase, pe care le ascultăm cu toţii în împrejurări din cele mai diferite.

Să ne amintim numai de minunatele marşuri şi cântece ale muncitorilor dela oraşe şi sate, care, datorită popularizării lor cu ajutorul plăcilor de patefon, difuzate prin radio, megafoane sau patefoane, duc departe, în fiece unghiu al ţării, glasul uzinelor şi al oamenilor, glasul mobilizator în muncă al Partidului Muncitoresc Român.

Dar în afară de aceasta, plăcile de patefon mai sunt şi auxiliare preţioase ale ştiinţei.

Astfel, în Uniunea Sovietelor, sunt utilizate foarte des imprimările de sfaturi agricole şi medicale pe plăci în vederea difuzării lor în masse cât mai largi, pentru popularizarea procedeelor ştiinţifice de cultivare a pământului, precum şi asigurarea unei profilaxii medicale elementare.

Desvoltarea vieţii Republicii Populare Române va deschide desigur drumuri noui şi revoluţionare şi plăcilor de patefon, a căror utilizare pe scară mare în ducerea pretutindeni a cuvântului tehnicienilor, inovatorilor şi oamenilor de ştiinţă, se va dovedi a fi un preţios auxiliar oamenilor din câmpul muncii.

Tov. Emil Tokayer supraveghează, la „doză" o imprimare

Plăcile au ajuns în comerţ...

COMENTAR EXTERN

(Urmare din pag. 2)

★

Desigur însă că patronii depe Wall-street ai domnului Lippmann nu sunt totdeauna de acord cu cugetările omului lor, căci ultima săptămână ne-a adus vestea unor masive *vizite* făcute de avioane americane de mare tonaj în Marea Britanie. Englezii, cu toată „prietenia" lor pentru yankei, s'au arătat însă foarte neplăcut surprinşi de aceste vizite, au cerut explicaţii, iar revista catolică „Truth" a insinuat chiar, că Washingtonul hărăzeşte Angliei rolul de vas port-avioane.

De bună seamă că guvernul britanic a căutat să liniştească opinia publică dând tot felul de desminţiri şi explicaţii, arătând că este vorba de o vizită limitată la numai cinci săptămâni, pentru a fi desminţit însă de fapte: vizitei avioanelor i-au succedat „vizitele" unor nave aducând materiale pentru aerodromuri, personal auxiliar, 3.000 piloţi, într'un cuvânt tot ceeace ar putea convinge pe englezi, că este vorba realmente de o vizită... dar de ceva mai lungă durată.

D. Attlee a oftat desigur cugetând: e tare greu să fii aliatul Washington-ului! Şi ca o cruntă ironie, singurii cari s'au prefăcut că cred explicaţiile guvernului laburist au fost oamenii dela reacţionarul „Daily Mail". Un ajutor de care desigur d. Attlee s'ar fi lipsit cu dragă inimă.

★

Problema coloniilor italiene — care în cazul respectării angajamentelor internaţionale de către anglo-franco-americani ar fi fost astăzi rezolvată — continuă să agite corpurile diplomatice. Italia se sbate disperată în strânsoarea gâtuitoare a prietenilor anglo-americani şi încearcă prin umilitoare şi servile atitudini să mai salveze ce ar fi de salvat. In disperare de cauză d. de Gasperi l-a însărcinat pe signor Tarchiani, reprezentantul Italiei la Washington, să-l roage pe subsecretarul de stat Lovett, să fie de acord cu tutela Italiei asupra fostelor ei colonii. In schimb d. de Gasperi *oferia* prin purtătorul de cuvânt, ca Italia să participe activ la pactul militar dela Bruxelles. D. Lovett l-a privit desigur foarte mirat pe signor Tarchiani şi poate că şi colţurile buzelor i s'au ridicat într'un rictus ironic: d. de Gasperi visa că mai poate oferi ceva! Şi atunci Lovett cu glasul tăios al businessman-ului yankeu l-a pus pur şi simplu la punct pe inoportunul solicitator: Washingtonul nu acceptă din partea lui de Gasperi promisiuni şi nici oferte. Italia *trebue* să participe la pactul dela Bruxelles, căci deaceea i s'a dat „ajutor" prin planul Marshall iar în ceeace priveşte soarta fostelor ei colonii, Statele Unite au alte interese personale, aşa că nu poate lua în consideraţie penibilele văicăreli ale lui de Gasperi.

Probabil însă că d. Lovett a mai spus şi alte lucruri tot atât de „amicale", căci d. Tarchiani a plecat dela departamentul de stat — cum am spune noi — cu coada între picioare iar d. de Gasperi se fereşte ca de foc să pomenească ceva despre acest demers.

Dar dacă discuţiile cu d. Lovett nu prea l-au emoţionat pe d. de Gasperi, care desigur ştia la ce se poate aştepta, nu acelaşi lucru s'a întâmplat cu mister Bevin, bunul prieten britanic al Washingtonului, care l-a trimis în grabă la departamentul de stat pe d, Gladwyn Jebb, temându-se de o surpriză. Fiindcă d. Bevin nu poate uita că americanii au un principiu: afacerile sunt afaceri! Şi d. Bevin a simţit această „nobilă" maximă yankee în repetate rânduri pe propria d-sale piele „laburistă".

AL. CALISTRAT

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERE

In dorinţa de a fi cât mai pe placul cititorilor, revista noastră a obţinut la principalele cinematografe din Capitală şi din ţară, bilete cu 50% reducere. Ca atare în cinematografele mai jos enumerate, vor putea intra la spectacole două persoane pe un singur bilet. Cititorii noştri vor detaşa biletul special din revistă, şi-l vor prezenta la cassa cinematografului respectiv.

LISTA CINEMATOGRAFELOR ŞI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREŞTI:
Cinema Ritz: *Căsătorie în umbră*
„ Trianon: *Căsătorie în umbră*
„ Izbânda: „
„ American: „
„ Volga: *Invăţătoarea*
„ Fantasio: *Balada Siberiei*
„ Volta: *Cântăreţul dreptăţii*
„ Apollo: *Floarea de piatră*
„ Odeon: *Căsătorie în umbră*

CRAIOVA:
Cinema Apollo: *Balada Siberiei*
„ Scala: „ „
„ Select: *Flăcăul din oraşul nostru*
„ Rio: *Inima noastră*

CONSTANŢA:
Cinema Progres: *Balada Siberiei*

BRAŞOV:
Cinema Aro: *Mica Şcolăriţă*
„ Reduta: *Suvorov*
„ Rodina: *Balada Siberiei*

FOCŞANI:
Cinema Scala: *Miklucho Maklay*

GALAŢI:
Cinema Odeon: *Balada Siberiei*

IAŞI:
Cinema Sidoly: *Balada Siberiei*
„ Phönix: *Copiii căp. Grand*

P. NEAMŢ:
Cinema Popular: *Nimeni nu ştie nimic*

SIGHIŞOARA:
Cinema Apollo: *Doi Camarazi*

R. VALCEA:
Cinema Adreani: *Maclay*

C. DE ARGEŞ:
Cinema Aro: *Iubirea nu moare*

R. DE VEDE:
Cinema Carpaţi: *Marite*

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE

VALABIL NUMAI IN SĂPTĂMÂNA DELA
8 X — 14 X 1948

DETAŞAŢI ACEST CUPON ŞI PREZENTAŢI-L LA CASSĂ

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

IA SĂ VĂ VEDEM!

ORIZONTAL: 1) Hotar între vis şi realitate. — Dovezi la mână. 2) Sentiment ce urneşte porii şi perii. — Aici are loc sabatul fantomelor vii. 3) Candelabre fără lumânări. 4) Dumnealor au motive serioase să prefere brânza. Poreclă (să *n'o dea* nimeni dracului...) 5) O poftă ce ar trebui pusă'n cuiu (pl.) — Reacţiune în timp a obrazului. 6) Notă muzicală. — Strugurii vulpei cu pensiun. 7) Vicleşug. — Nu chiar la toţi. 8) Lipsa acestuia ar provoca un pesimism general în semilună. — Saboteur la legea continuităţii speţei. 9) Pronume. — Râu în Franţa. — O rimă'n rimă. 10) Scrie, scrie mereu, dar nu ca toată lumea. — Chemare din staul. 11) Păsări metalice. 12) Emblemă judiciară. — Coliere de mărgean.

VERTICAL: 1) Oferim pictorilor specialişti în natură moartă, două piese pentru un eventual subiect. — Ce naşte din pisică... 2) Un Procust al timpurilor noastre. 3) Asociate efortului animal. — Tip de şmecher cu diplomă şi cobilişe. 4) Cu binişorul. — Răspuns fără reticenţe. 5) Persan. — Toate florile şi plantele care cresc într'un ţinut. 6) Incult. — Intindere mică de semănătură. 7) Două din zece! — Suflu castelul de carton. 8) Unu pe limba lui Goethe. — Viteza ardeiului. 9) Cu atât mai apreciat, cu cât se leapădă de sine. — Nouă, ni. — Un băiat aproape fată. 10) Nişte virtuoşi ai meseriei; n'au întârziat niciodată dela datorie. — Lac în Sudan. 11) Posesiv. — Eduard. — Povara grea a genelor. 12) Celebru vântură-mare. — Criminal cu acte în regulă.

Dr. DORIN SCORŢEANU

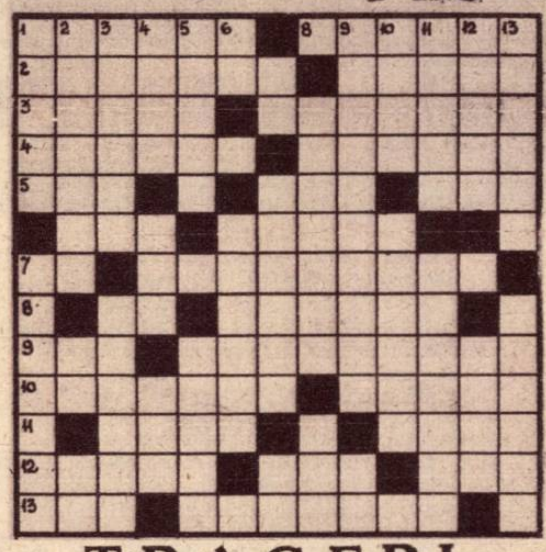

TRAGERI

ORIZONTAL: 1) De ea se trage cel ce-i trage cu briciul pe uscat. — Il tragi de limbă şi cântă. 2) Unii care trag mâţa de coadă! — A stropi cu apă fierbinte. 3) Regiune a Italiei antice la N. de Roma. — A trage cu urechea. 4) Starea celui care trage să moară. — Viziune îngrozitoare. 5) Volga oltenilor. — Bomboană suptă la un capăt!? — Pe spinarea ariciului. 6) Unul care trage ca nebunul. — Motiv decorativ. 7) Notă cu iz periferic. — Cei care trag la răspundere. 8) Indemn pentru cei care trag căruţa. — Trase cu forţa. 9) E trasă de sută. — Modul cum o vorbă îşi trage origina din alta (Gram.) 10) Tragere de inimă sufocantă. — Tras la sine. 11) Din ele se trag numerele câştigătoare. — Piatră tare şi opacă. 12) Răscrucea trăsurii (mold.) — A trage brazde cu plugul. — A nu avea tragere de inimă. (mold.) 13) Nu-i trage inima să fie buni. — A trage cu puşca.

VERTICAL: 1) Acţiunea de a trage în termeni cosmetico-medicali. — Unul care trage cu patimă fum în piept. 2) Trasă pe sfoară. — Alifie, — Soarele din Valea Nilului. 3) Massă de ghiaţă. — Tragi concluzii. 4) Numele vechiu al Irlandei. — Din el îi trăgea Fănică Luca. — Inmulţit. 5) Nerusinat. — O trag de fustă pe Miţa Ţiganca. 6) Trage căruţa dobrogeanului. — Atou-ul celui care trage sdravăn. 7) Trage carte! — Trase de păr. — Nu-i nici cap, nu-i nici hap, dar nici apă, ci doar câte ceva din fiecare. 8) Trăgători la fit! — Prima parte dintr'o prună! 9) Trage — vagoane. — Trăgător de elită. 10) Contrar. — Insemnaţi în carneţel. 11) Se întinde, se bate şi... se trage! — Trasă la o parte. 12) Tovarăşul bănăţeanului. — De acolo se trage Ionel Teodoreanu. 13) Comună în Algeria. — Trag aer în plămâni.

LIVIU POPESCU — Craiova

POFTIŢI ÎN VAGOANE!

ORIZONTAL: 1) Unul umblat prin străinătăţi. 2) Omorîte de tren. — Pe cea a compartimentului vă recomandăm s'o închideţi pentrucă fiind geamul lăsat se face curent şi răciţi. 3) Tren care nu-i pentru călători, dar dacă vă suiţi n'are cine să vă controleze biletul. — Ceferistu Nae. 4) Alifie pentru călătoarea plecată dela Iaşi. — Mai mult face pe preocupatul, decât este. 5) S'ar putea spune că-i spălată cu apă, pe când în fond este prăjitură. 6) Il fac cei şase copii nimeriţi în acelaş compartiment şi care posedă mai mult imaginaţie decât talent de viitori camarazi ai lui Calboreanu. — Particulă condiţională. 7) Tot cam *acesta* ar fi! — Monedă franceză. (Probabil că azi nu mai există). 8) Caiet de patru coale. 9) Unul sau mai multe se servesc la vagonul restaurant. — Micul secret al fiecărei femei.

VERTICAL: 1) Copii când admiră stupefiaţi dela fereastră priveliştele minunate care defilează încontinuu. 2) Schimbă macazul la tren. — Inseamnă că nu lipseşte. 3) Lira cu coarda patra ruptă. — Călătoreşte şi dumnealui în braţele doamnei din compartiment cu Dvs. 4) Drum preferat de automobilişti, ca şoseaua Bucureşti-Braşov. 5) Ca unul care a scăpat necălcat de tren. — A doua din gamă. 6) Desemnul la care s'au mai adus modificări în ceeace priveşte reuşita. 7) Incepe să-i fie ruşine... — Patria lui Mezeray. — A stat cu capul afară şi-a plouat-o. 8) Cearta isbucnită pe neaşteptate în compartiment. — Cal. 9) Modele pentru confecţionarea armăsarilor folosite de cei care obişnuiesc să exagereze.

Prof. SANDU MIRCEA

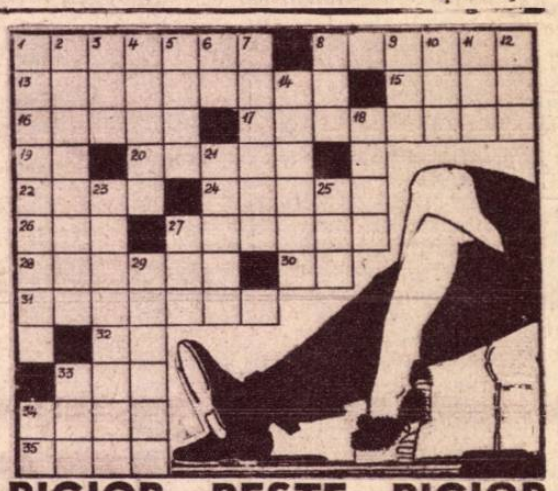

PICIOR PESTE PICIOR

ORIZONTAL: 1) Stau picioarele în ei şi sunt ortopedici. 8) Stă comod unul peste altul. 13) Stau cu picioarele întinse pe masă (dacă şi p'asta o mai prevede codul manierelor elegante!) 15) In repaos se ţine la picior. 16) Mare largă. 17) Insubordonaţi. 19) Traia cel Mic. 20) Ţi-l pui în picior când stai şi în halat. 22) Comună în Jud. Satu-Mare. 24) Câinele cu părul lung pe picioare. 26) Merge în vârful picioarelor, încet şi fără sgomot. 27) Merg aproape toată viaţa în picioarele goale pentrucă aşa sunt învăţaţi. 28) Intărit, cu inimă ca de leu. 30) Bronzează picioarele felahilor. 31) Fapta omului stupid. 32) Victor Căruntescu. 33) Câinele ţinut în lanţ. 34) Picioarele pneumatice ale automobilului. 35) Plecat în vârful picioarelor.

VERTICAL: 1) Li-se strică dunga când stai picior peste picior. 2) Picioarele ţinute mult timp unul peste altul. 3) Flaut persan. 4) De ţi-se deschide sub picioare, cazi precis. 5) Joc la care trebue să fi repede de picioare. 6) Fugărescu Cristea. 7) Nici lună, nici lună plină, ci una din cele 12 surori. 8) Pottim încoace d-ra Miau! 9) Unde nu-i ei, vai de picioare! 10) A uri în sens inversl 11) Oraş francez. 12) De acolo au fost alungaţi Adam şi Eva. 14) Băutura celor de pe muntele Olimp. 18) Quadrupezi ce merg pe două picioare. 21) Se efectuiază la ghişee stând mai mult în picioare (pl.) 23) Oamenii care se plimbă de colo până colo cu mâinile la spate. 25) Râu în Rusia asiatică. 27) Cel ce poartă acelaş nume de botez cu altul. 29) Apartament în care stă neapărat cineva, 33) Pantalon uzat la manşete. 34) Dela **picioare** păstraţi doar **nota**!

CRISTIAN CHIRIAC

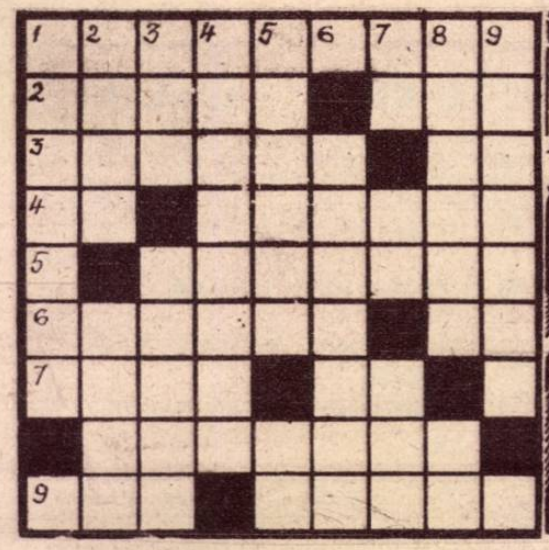

FORŢE DEMOCRATICE IN LUMEA NOUĂ

ORIZONTAL: 1) Preşedintele partidului progresist american, care a declarat luând atitudine ostilă contra politicei războinice dusă de Truman şi Marshall: „Sovieticii au pus în primejdie planurile clicii militare a Wall-Streetului, dovedind că luptă pentru pace". 11) Edward Dmytryk, regisorul filmului „Focuri încrucişate" (o critică aspră împotriva intoleranţei rasiale care bântue în U. S. A.) izgonit din Hollywood pentru ideile lui progresiste. 13) Dorul celor ce tânjesc după libertate în patria lui Paul Robeson. 14) Cele ale negrilor sunt în mâinile yankeilor intoxicaţi de democraţie trumanistă. 15) Partidul Comunist American de sub preşedinţia lui William Forster. 16) Evoluţie pur americană. 18) Ceva dela un negru! 19) Redactează acte de vânzare, contracte, etc. 21) Aderaserăm la partidul lui Forster şi Eugene Dennis. 23) Pleci. 25) Ţinta expansiunii imperialiste americane. 26) Mezzopiano. 27 Articulat (abr.) 28) Armată pe limba lui Jacques Duclos şi Maurice Thorez. 30) Tipul americanului parvenit. 31) Simbolul ozonului. 32) S'au cam încurcat cele ale planului Marshall. 34) Câţi suferă din cauza democraţiei din Lumea Nouă. 35) Trag brazde. 36) Individ. 38) Se citeşte pe faţa celor sătui de democraţia americană.

VERTICAL: 1) Cartierul în care au fost concentraţi negrii din New-York, aceştia neavând permisiunea să locuiască într'altă parte a oraşului. 2) Negresele. 3) Oameni scoşi în afara legilor pentru simplul motiv că nu sunt albi la faţă. 4) Nu prea deasă. 5) Degete. 6) Lună evreiască. 7) Verb aplicat fără niciun risc negrilor. 8) Cea antimuncitorească din U. S. A. a lui Taft Hartley a creat condiţiunile prielnice pentru deslănţuirea unor atacuri sălbatece împotriva sindicatelor din partea patronatului cu sprijinul autorităţilor. 9) Bidiviu dobrogean. 10) Masa de seară. 11) Romancier portughez (m. 1900). 12) Cadou. 15) Pentru. 17) Cele ale imperialiştilor americani sunt lipsite de orice scrupule. 20) Nu prezintă nicio însemnătate pentru meschini cămătari imperialişti. 22) Nu duci lipsă. 24) Ce fac yankeii cu bieţii negri. 27) Dorinţă înfocată de bogăţie pe care o au magnaţii trusturilor americcne. 29) Literă din alfabetul generaiului erou Markos. 30) Perspectiva deschisă în faţa poporului american în urma inflaţiei crescânde a pieţii. 33) Nu dau drumul. 37) Linişte!

COSTEL MARINESCU

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

MUNCA ESTE FACTORUL DE BAZĂ AL VIEȚII ECONOMICE A R. P. R.

ORIZONTAL: 1) Munca celui care nu întrebuințează decât brațele. — Lucrător calificat. 2) Ea este o datorie a fiecărui cetățean din Republica Populară Română. — Scula prețioasă a muncitorului manual. 3) Marfa cea mai căutată, produs al oamenilor muncii porniți cu elan în întrecerile socialiste inițiate de P. M. R. — Nici a mea, nici a lui. 4) Cu ce se îndeletnicește cel care sabotează munca întregului popor. — Spuma metalelor în fuziune. 5) Suliță mitologică împrejmuită cu viță și iederă, cu care bacanții erau înarmate. — Stimulat e un fel de a spune. 6) Leagă ideile muncitorilor din patria lui Maurice Thorez și Jacques Duclos. — Emil. — Stă totdeauna vis-à-vis. 7) Admirați spicele lui pe stema Republicei Populare Române. — Plan de muncă stabilit după ore. 8) N'au ce căuta la noi în țară, astăzi când toți depun eforturi pentru reconstrucția ei. 9) Scule de mică valoare ce se leagă de lanțul unui ceasornic. 10) Fluier mare ciobănesc cu viersul duios. — Exemplarul care seamănă aidoma cu originalul. 11) Deasupra. — Meșteri cu renume.

VERTICAL: 1) Muncitorul care știe să se descurce ușor, aducând totodată și îmbunătățiri muncii. — Barbu Ceferistu. 2) Cum te simți uneori după eforturi repetate. — Mersul calului între pas și galop. 30) O pată albă pe obrazul apei. — Se întețesc în țările *marshallizate*, în care teroarea lui Scelba din Italia și a reprezentantului lui Queuille din Franța se intensifică pe zi ce trece. 4) A devenit accesibil și pentru pungile celor mai nevoiași mulțumită măsurilor salutare aplicate de guvern prin repetatele reduceri de prețuri. — Școala urmată de cei din câmpul muncii pentru completarea studiilor. (O minunată inițiativă a Ministerului Invățământului Public). 5) Păstor iubit de Galateea. — Meșterul zidar căruia tot ce clădea i se dărâma peste noapte. 6) Cât se poate de aproape. — Uniunea Tineretului Comunist. 7) Automobil... abreviat! — Intrebarea cea mai frecventă și totodată cea mai scurtă. 8) Are sarcina de a face un raport. 9) Semnele particulare ale celor ce preferă să meargă pe jos. — Trei virgulă patrusprezece!? 10) Atâta, dar bună! — Intocmai. — Stambă. 11) Dăruiești ceva dar nu prea politicos. — Cea a oamenilor muncii s'a îmbunătățit simțitor în urma marilor realizări obținute de guvernul nostru democrat. — Muncitorii.

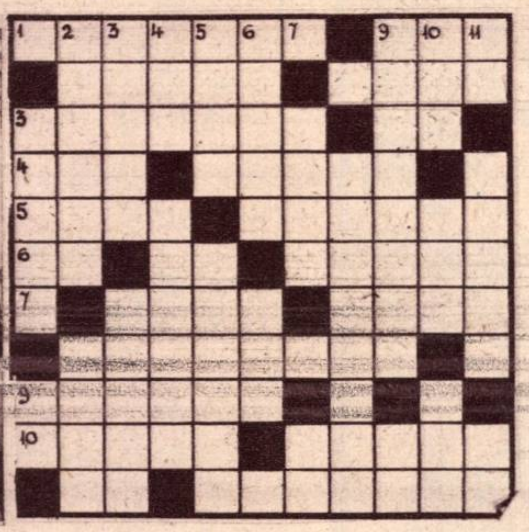

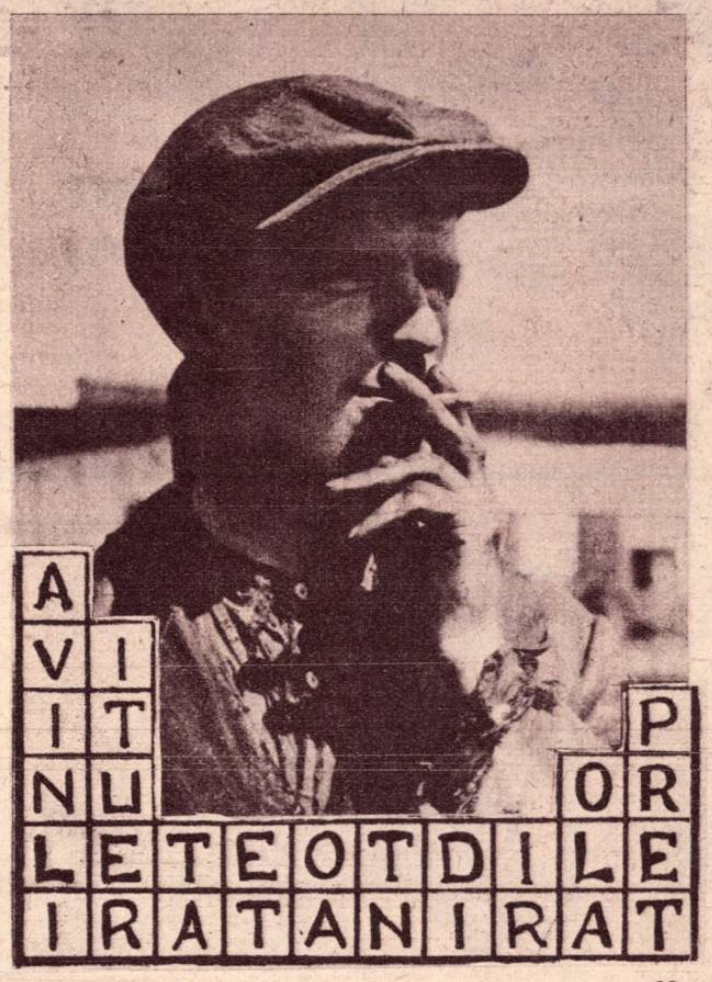

CRIPTOGRAMĂ

Citind într'o anumită ordine literele, veți afla chemarea cu care Marx și Engels și-au încheiat în 1848 *Manifestul Partidului Comunist.*

ARISTIDE IORDAN

METAGRAMĂ

Cu **T** sunt pasăre sburătoare.
Cu **B** luntre călătoare.
Cu **H** sunt craniu, învechit.
Cu **V** plec la pescuit.
Cu **C** sunt sarcină, povară.
Cu **M** mă are orice țară.

IONEL A. IACOB
Craiova

ANAGRAMĂ

Când am păşit pentru prima dată pragul redacției revistei noastre, am citit pe uşă cele de mai jos scrise în fugă cu creionul de o mână nedibace:

EA L-A ARĂTAT LUI ISTRATE

Probabil că e o glumă făcută de un cititor venit în vizită, mi-am zis. Dvs. însă ce credeți?

SANDU MIRCEA

POȘTA JOCURILOR

Stoica A. Adam, Giarmata. — Cele trimise la 23 Septemvrie se vor publica, în special *Literatură sovietică*. Nu trebuia însă să amesteci volumele cu autorii. Adică, pe verticală să fi pus un autor, cum ai și făcut, iar pe orizontal lucrări ale literaților sovietici, sau invers. In sfârșit. Cu mici retușări, va merge. Mai așteptăm și altele dela d-ta.

Ciobotaru Mendel, Iași. — Am primit deslegarea.

Cornel I. Crețu, Denta. — Problema *„In prag de toamnă"* este frumos compusă. Preferăm însă ca pe viitor să nu mai lași loc gol la mijloc. Aceasta, deoarece prezintă inconvenientul că nu totdeauna reușim să acomodăm o fotografie în spațiul mai dinainte fixat. Și ferește-te de a mai imprima o notă romantică semnificațiilor date. Fii deci mai realist, mai constructiv.

Cecilia L. — Din cauza lui 2 și 9 vertical greșit puse, careul nu se poate publica. Probabil că intenționea d-tale a fost cu totul alta. Așteptăm altceva.

Mircea Stoian, Telega. — Romanul pasionant al iubirii d-tale nu poate fi publicat în revista noastră pentru simplul motiv că-i va plictisi pe cititori. Cazuri din acestea „de despărțire" (cu lacrimi'n ochi!) se petrec în momentul de față cu sutele de mii pe întregul mapamond. Caută subiecte mai interesante și-ți promitem că ți-le vom insera fără multă zăbavă în rubrica noastră. La lucru cu spor!

Corneliu Popescu, Târgoviște. — Problemele *Cu ochii la țăran* și *Incrucișare de ace* sunt publicabile.

CRICHI

RUBRICA ȘAHULUI

UN MARE SUCCES AL ȘAHIȘTILOR SOVIETICI LA SALTSJÖBADEN (Suedia)

Turneul interzonal dela Saltsjöbaden. Stockholm) s'a terminat cu o strălucită victorie sovietică. Din cei cinci învingători, patru sunt sovietici. Din cei 20 participanți primele 10 locuri sunt ocupate de: I. DAVID BRONSTEIN U. R. S. S.) 13½ pte; II. L. Szabo (Ungaria) 12½; III. I. Boleslavski (U.R.S.S.) 2; IV. A. Kotov (U. R. S. S.) 11½; V. . Lilienthal 11 pte; VI-IX. I. Bondaevski (U. R. S. S.), S. Flohr (U.R.S.S.) I, Najdorf (Argentina) și G. Stahlberg Suedia) cu 10½ pte; X. Dr. Trifunovici Jugoslavia) 10 pte, etc.

GAMBITUL ANTIMERAN

— Stockholm, 1948 —

Alb: Lundin E. *Negru: G STAHLBERG*

1. d4, d5; 2. c4, e6; 3. Cc3, c6; 4. Cf3, Cf6; 5. Ng5, d×c4; 6. e4, b5; 7. e5, hô; 8. Nh4, g5; 9. e×f6, d×c4; 10. Ce5!, D×f6; 11. Ne2, Cd7; 12. 0—0, C×e5; 13. d×e5, D×e5; 14. Nf3, Nd6; 15. g3, h×g3; 16. h×g3, Nc5; 17. N×c6+, Re7; 18. Df3, Tg8; 19. Rg2, Tb8; 20. Tfe1, Dd4; 21. Tad1, D×f2+; 22. D×f2, N×f2; 23. R×f2, Tg5; 24. Td4 (Th1!), Tc5; 25. Nf3, Nb7; 26. N×b7, T×b7; 27. Th1, h5; 28. Ce4, Tf5+; 29. Rg2, Te5; 30. a3, a5; 31. Thd1, f5; 32. Cd6, Tb8; 33. Rf3, Tc5; 34. a4, b×a4; 35. C×c4, Rf6; 36. T1d2, Tb8+; 37. Rg2, Tb4; 38. Ce3, Tcb5; 39. Cd1. Tb8; 40. Td6, h4; (aci s'a întrerupt Lundin a refuza remiza propusă de adversar.) 41. Te2, Te8; 42. Cc3, Tg4; 43. Cd5+, Rg7; 44. Td7+, Rh6; 45. Rh3?, T×g3+; 46. R×h4?, Tg4+; 47. Rh3, Th8!; 48. Cf6, Rg6+; 49. Ch7, T×h7+; 50. T×h7, R×h7; 51. T×e6, R×g7; 52. Ta6, Tb4; 53. T×a5?, Rf6; 54. Ta8, Rg5; 55. Albul cedează

COLȚUL PROBLEMEI

No. 22 H. L. Musante
„L'It. Scacchistica" 1948

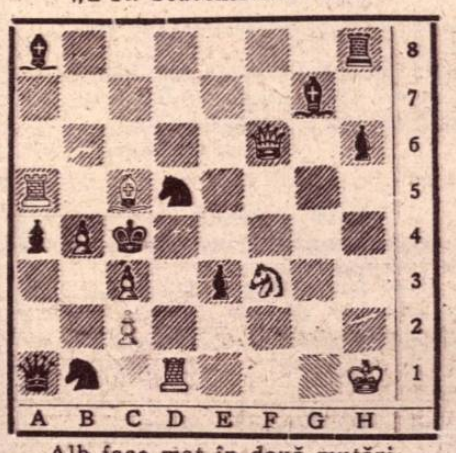

Alb face mat în două mutări

Soluția problemei de Z. Zilahi este: 1. Tf3—g3!

Soluția problemei No. 22 în numărul viitor.

ȘTIRI ȘAHISTE

DIN STRAINATATE

STOCKHOLM. Campionatul orașului pe 1948 a fost câștigat de: B. Sundberg.

DOBERAN. Campionatul zonei de Est a Germaniei a fost câștigat de: Teschner 13½, Gumprich 12½, etc.

DIN ȚARA

R. VALCEA. Cercul „Rocada" a organizat un concurs cu 20 participanți. A învins: Viorel Mateescu cu 17½ II. I. Bădescu 16½, C. Mateescu 15½ etc.

PREDEAL. In luna August c. a avut loc un simultan dat de ex-campionul Capitalei A. Braunstein. Rezultatul: +8=2—1.

PAUL DIACONESCU

HUMOR · RI · DIN TOATĂ LUMEA

SOMNAMBULUL
— Nu te mai preface. Sticla cu coniac este pe raftul al treilea din dulap.

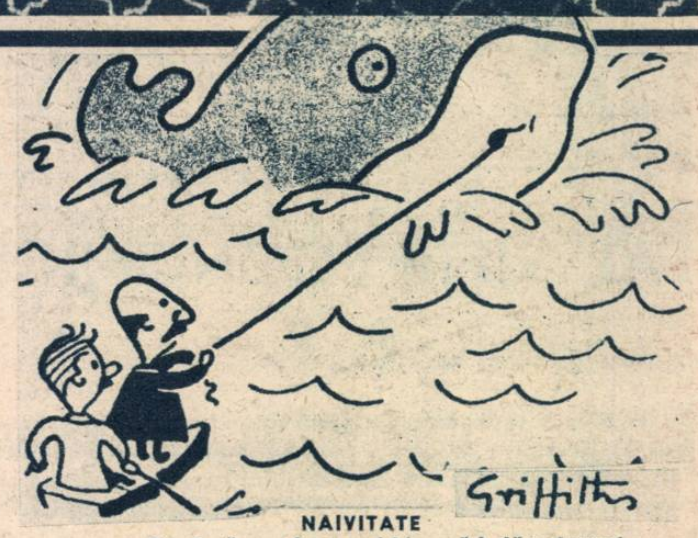

NAIVITATE
— Cred că am face mai bine să-i dăm drumul. Tot nu ne-ar crede nimeni că l-am pescuit singuri.

AVERTISMENT INUTIL

UN OM CALM
— Nu-ți mai face griji Petre. Sunt sigur că am apucat-o pe linia bună!

GEMENII
— Dece râzi mă ștrengarule?
— Fiindcă-i faci a doua oară baie lui frate-meu!

DE NEINȚELES
— Dece a adus numai două halbe? Tăticu nu bea?

— Copacul acesta a fost plantat de bunicul meu când avea opt ani...
— Extraordinar! Cum a putut un copil să ridice așa un colos?

DEA VAȚIASCUNSELEA
— Hai lasă glumele proaste și spune-mi unde te-ai ascuns!

SANCTA SIMPLICITAS
— ....bine, și acuma spune-mi cum dormi?
— Uite așa, domnule doctor!

POVESTE FĂRĂ CUVINTE

CANDOARE

— Domnișoara (visătoare) Ah, domnule profesor, câte ar povesti teiul ăsta bătrân, dacă ar putea vorbi!
Profesorul de botanică: Înainte de orice ar spune: „Pardon, domnișoară, nu sunt teiu, ci salcie!"

trimisă de *Dan Dumitrescu* — Cluj.

REFERINȚE

Hotelierul (către voiajor) In camera aceasta a stat și Goethe o noapte...
Călătorul: Nu mă mir. Nici nu era de stat mai mult!

trimisă de Viorica Dinu
Loco

ALUZIE DISCRETĂ

Ea: Vă place dansul?
EL: La nebunie!
EA: Atunci pentruce nu învățați să dansați?

trimisă de Miron Damian — Tg.-Ocna

TOT COPIII

— Ce vei face mititelule când vei fi mare?
— Nu voiu plictisi copiii întrebându-i ce vor face când vor fi mari.

trimisă de DAN CAMPEANU —
Dumbrăveni

CAUZĂ ȘI EFECT

— Închide fereastra. Nu vezi că a început să plouă?
— Ei și? Crezi că dacă închid fereastra, nu mai plouă?

trimisă de COCA NISIPEANU
Brașov

UN OM INTR'ADEVĂR AMABIL...

Hoțul: Îmi dai voe să-ți iau portofelul?
Victima: Mă rog, mă rog, cu plăcere!...

trimisă de Stănescu Veronica,
Bucureștii Noui

NU POATE

Călătorul (către vatman) Spune-mi, nu știi să mergi mai repede?
Watmanul: Ba da, dar nu pot lăsa tramvaiul aici!

trimisă de Adalbert Tichi, Oradea

POȘTA CONCURSULUI DE GLUME

Reamintim cititorilor noștri că pot trimite *numai două anecdote* însoțite de cuponul detașat din revistă, pe care vor completa citeț, numele și adresa.
Cititorii premiați, cari locuesc în provincie, vor primi premiile respective prin mandat poștal, iar cei din București sunt rugați a trece personal pe la sediul revistei noastre din str. Const. Mille (Sărindar) 5-7-9.

S'a mai primit corespondență dela Vasile Nicolae (Trei Scaune, Sf. Gheorge); Nazelly Zaharian, (București); Ida C. Patescu (București); M. Ciubotaru (Iași); Damian Bucur (Craiova); Mariana Negoescu (Timișoara); Dinu Teodorescu (Huși); Nina Jianu (București); Carol David (București); Leontin Caramanlău (București); Ady Arié (Tg. Mureș); Miralena Popescu (Tg. Mureș); Leopold Bădeanu (Brăila); Nora Miclăuș (Constanța); Ionel Dobroviceanu (Oradea); Mica Damian (București); Madelcine Cristescu (București); Gheorghe Stanciu (Suceava); Horia Dragu (Rădăuți); Nicu Lorenz (Sibiu) Dumitru Stoian (Caransebeș); Yollanda Răceanu (Turnu Severin); Dina Klein (Giurgiu) etc., etc.

CUPON Nr. 3

PAGINA HUMORULUI

Numele .....
Str. ..... Nr. .....
Orașul .....

SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE EDITURĂ ȘI ARTE GRAFICE „DACIA TRAIANA" Str. CONST. MILLE Nr. 5—7—9

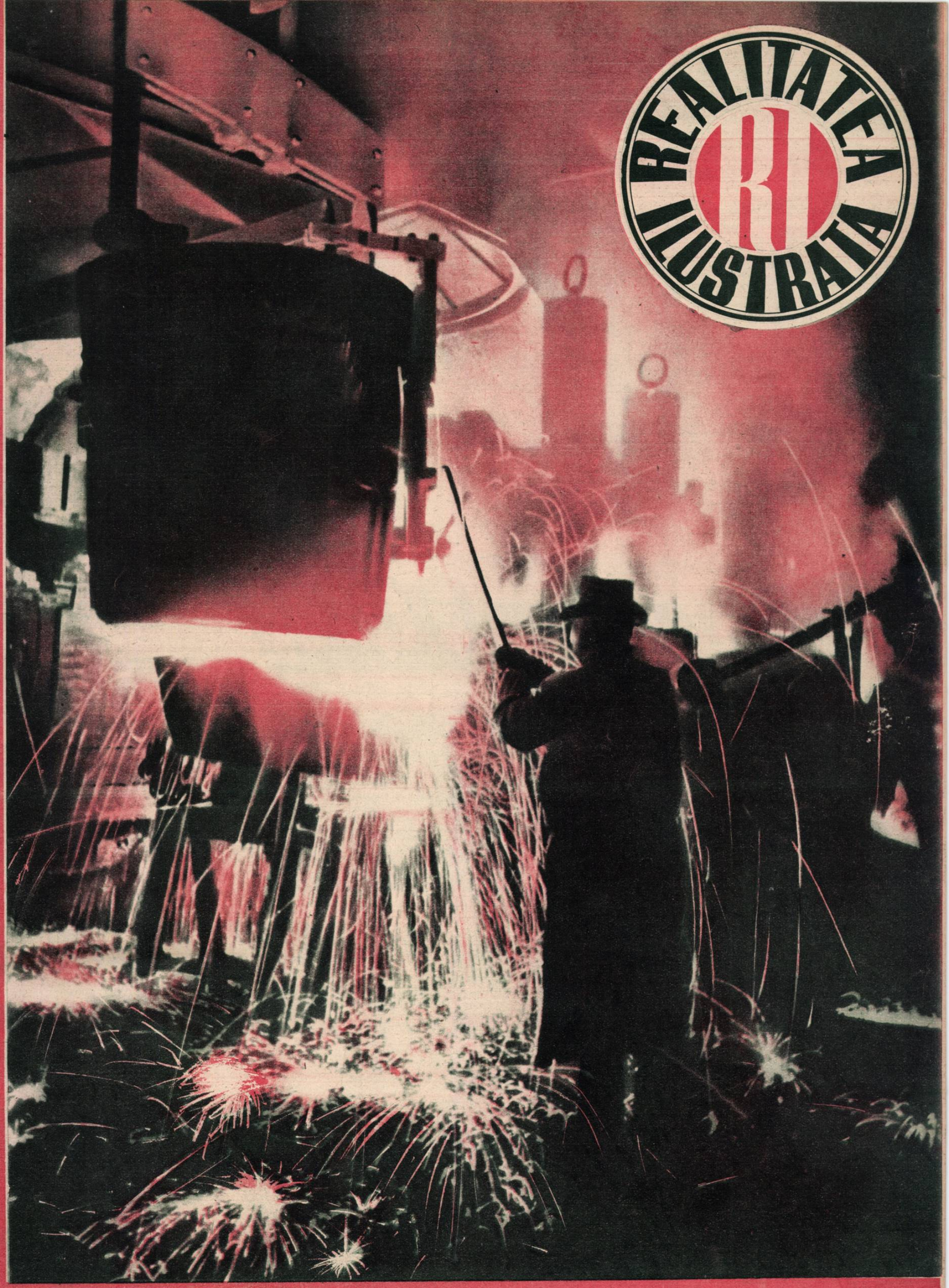

IN CÂNTEC DE CIOCAN PE NICOVALĂ

OAMENII MUNCII FĂURESC UNELTE ȘI MAȘINI

(Citiți reportajul în pag. 4-a)

22 15. Nov. 1948

Nr. 36
DUMINICĂ 17 OCT. 1948
LEI 25

DEMONSTRAȚII ANTIAMERICANE LA BERLIN

Manevrele de desbinare a Germaniei, conduse cu perseverență de cercurile americane, au deslănțuit manifestații de mare amploare ale populației berlineze împotriva ocupanților americani. In fața primăriei orașului s'au adunat zeci de mii de oameni cu placarde pe care erau scrise lozinci antiamericane, ca și antibritanice și antifranceze. Alte placarde purtau lozinci împotriva funcționarilor comunali germani aserviți intereselor anglo-americane.

Comentar EXTERN

PENTRU reprezentanții puterilor imperialiste seria zilelor negre la O.N.U. nu s'a terminat nici săptămâna care a trecut. Un nou discurs al conducătorului delegației sovietice, d. Andrei Ianuarevici Vîșinski, a desvăluit dedesubturile care determină Statele Unite să ducă politica știută în problema energiei atomice. Propunerile sovietice sunt clare: distrugerea armelor atomice, interzicerea lor și controlul efectiv al energiei atomice, care trebue să fie aplicată numai în scopuri pacifice. Dar tocmai propunerile acestea nu pot conveni monopoliștilor depe Wall-Street, care în afara faptului că-și văd demascate intențiile agresive, își văd amenințate, în cazul acceptării propunerii sovietice, însemnatele lor beneficii materiale.

In orice caz, precizarea d-lui Vîșinski, că este o eroare a crezut cineva să creadă că este deținătorul exclusiv al secretului atomic, a indispus în mod vădit pe reprezentanții Statelor Unite, ca și pe cei ai Angliei și Canadei.

In fața subcomitetului organizat de comitetul politic pentru luarea în discuțiune a rezoluțiilor și propunerilor asupra rapoartelor comisiunii atomice, reprezentantul sovietic Malik a luat cuvântul și a demascat în continuare perfidia propunerilor americano- franco-canadiene cu privire la controlul energiei atomice „înainte de a se trece la interzicerea armelor atomice". In fapt, planul american ar însemna o perioadă de câteva decade înainte de a se putea trece efectiv la interzicerea armelor atomice. Este interesant, ca atmosferă, să arătăm că la deschiderea discuțiilor asupra propunerilor americano-franco-canadiene în această problemă, președintele comisiunii s'a adresat direct reprezentanților sovietici, cerându-le să-și expuie punctul de vedere și ignorând total pe ceilalți membri ai subcomisiunii. Știa foarte bine domnul președinte, că acești „ceilalți membri" nu aveau îngăduința patronilor depe Wall-Street să vorbească și deaceea a trecut lipsit de politeță, peste prezența lor.

★

Statele blocului occidental continuă, sub egida americană, să întrețină atmosfera belicistă. Fără sfială și, evident, în măsura posibilităților, Statele Unite caută să exercite presiuni asupra celorlalte state care au nefericirea de a fi „ajutate" în cadrul planului Marshall, sau ale căror cercuri conducătoare au interese direct legate de Washington. Astfel sub influența departamentului de stat american s'a ținut la Stokholm conferința miniștrilor de afaceri străine ai statelor nordice: Suedia, Norvegia, Danemarca și Islanda. Tema principală desbătută a fost cooperarea militară, sau mai precis spus crearea unui bloc nordic pus sub controlul direct al Americii. Stockholmul a isbutit o vreme să navigheze în două ape, fapt care a iritat în cea mai mare măsură Statele Unite, care și-a accentuat presiunile. Metodele întrebuințate sunt fără îndoială caracteristice pentru diplomația dolarului. Ziaristul american *Demaree Bess* le-a evidențiat în articolele publicate în revista „Saturday Evening Post" și în care spunea între altele:

„Americanul a declarat că în cazul isbucnirii unui conflict, suedezii nu ar avea de ales: vor să fie bombardați de ruși sau de americani?"

Nu trebue uitat că afirmații similare au fost făcute în același loc cu numai zece ani înainte, cu singura deosebire că atunci limba întrebuințată era cea germană. Mentalitatea, după cum să vede, a rămas din păcate aceeaș.

Desigur că toată propaganda americană pentru crearea blocului nordic este larg susținută de presa reacționară, în frunte cu ziarul cercurilor militare „Ny Militär Tidskrift", care insistă asupra necesității înfeudării la politica Statelor Unite. Se pare însă că opinia publică nu este chiar de aceeaș părere, deoarece comunicatele următoare conferinței miniștrilor de externe au fost foarte precaute, negându-se tema militară care ar fi fost tratată în timpul discuțiilor și insinuându-se că ceeace *totuși* s'a discutat nu obligă statele nordice nici la o colaborare militară „și nici la o înțelegere mutuală cu puterile Uniunii occidentale în domeniul militar". Reaua credință a susținerii este însă vădită, așa că nici nu merită să fie comentată.

Mai mult chiar, comentând cele discutate la Stockholm, corespondentul la New-York al ziarului „Dagens Nyheter" accentuiază că „având în vedere interesul purtat de Statele Unite apropierii între statele Europei occidentale, nu încape nici o îndoială că hotărârile dela Stockholm au fost primite aci foarte favorabil" Și, în concluzie, d. Sven Ahman nu se sfiește să arate că orientarea politicii suedeze este datorită desigur *influenței planului Marshall*. Iată, odată mai mult, confirmate intențiile imperialiste urmărite de Statele Unite prin aplicarea planului Marshall în Europa.

★

Continuându-și calea nefericită în zodia aceluiaș nefast plan de „ajutorare", frământările din Franța iau pe zi ce trece proporții mereu mai mari. Străduindu-se să intre în rolul de dictator generalul de Gaulle și-a organizat după modelul înaintașului său Hitler niște S. A. (secțiuni de asalt) cu care a pornit să cucerească „simpatia" francezilor. Și ca nu cumva oamenii săi să riște nu știm ce neplăceri „viteazul general" și-a asigurat și protecția poliției d-lui Jules Moch, care i-a ferit pe purtătorii de stindard ai fascismului, de corecția pe care le-o hărăzeau masele revoltate de cetățeni.

Sub protecția poliției lui Moch, oamenii lui de Gaulle și-au permis să ucidă și să rănească, văzându-și asigurată impunitatea.

Intre timp barca politică, la a cărei iluzorie cârmă se află d. Queuille, se luptă greu cu valurile revoltei populare. Sacrificând fără scrupule interesele economice și politice ale Franței, actualul cabinet înfeudează cu totul țara planurilor de expansiune și de agresiune americane. In timp ce massele se sbat în cea mai neagră mizerie, la cererea Washingtonului guvernul francez a acceptat să facă cheltuieli militare care pe anul în curs se ridică la fantastica sumă de 400 miliarde franci. De bună seamă că furniturile respective sunt făcute de Statele Unite, iar sumele sunt realizate de pe urma massei muncitorești, depe urma salariaților, fie că se aplică planul Mayer, Reynaud sau Queuille. Soluțiile găsite de acești „mari economiști" se reduc la „blocarea" salariilor, mărirea impozitelor pe mărfurile de primă necesitate și un fiscalism excesiv în genere.

D. Queuille s'a socotit foarte abil atunci când și-a constituit cabinetul, acordând fiecărui partid câteva portofolii, „așa ca să fie toată lumea mulțumită. De bună seamă că „osul de ros" a fost acordat numai partidelor care admiteau planul Marshall. Și cu toate acestea nestabilitatea formației Queuille este evidentă. Grevele muncitorești se țin lant, amestecul american devine pe zi ce trece mai direct, mai lipsit de scrupule, făcând să roșească și obrajii destul de antrenați ai marionetelor lor, iar forțele democrației își continuă drumul crescând din zi în zi.

Și aceste forte nu pot fi ignorate.

AL. CALISTRAT

Este cunoscută însemnătatea covârșitoare pe care o are stahanovismul în viața economică a Uniunii Sovietice. Metodele de lucru stahanoviste sunt popularizate prin demonstrații publice în marile parcuri ale orașelor sovietice. Astfel la Moscova a avut loc în Parcul cultural o serbare a zidarilor, cu care prilej zidarul stahanovist F. Sewljugin, membru al Sovietului Suprem, a făcut împreună cu elevii săi o demonstrație a metodei de muncă descoperită de el.

INTRECERILE STAHANOVISTE

In preajma lui 7 Noembrie

INTRECERI IN MUNCĂ INTR'O FABRICĂ ELECTRO-MECANICĂ

UN scaun, un pat, o masă, într'un cuvânt, o mobilă oarecare asupra căreia atenţia noastră nu insistă niciodată prea mult, poate tocmai din pricina prezenţei sale pretutindeni în casele oamenilor.

Şi câtă muncă se depune totuşi, pentru fabricarea acestor obiecte de strictă necesitate, de a căror bună calitate depinde în mare măsură, confortul şi odihna noastră.

Vă propunem deaceea, să încercăm a pătrunde, pentru câteva ore măcar, într'un atelier de electromecanică, în mijlocul acelei activităţi intense ale cărei roade sunt micile şi ades ne-luatele în seamă, mobile.

Aşadar, ne dăm întâlnire la orele 11 dimineaţa, în dreptul atelierului „Scânteia Electromecanică" de pe strada Sf. Apostoli şi intrăm împreună pe aleia cu marginile frumos aliniate, care ne conduce în fabrică.

In atelierul de tâmplărie mecanică, podelele sunt acoperite pretutindeni de cârlionţi ondulaţi de lemn, rămaşi de pe urma prelucrării materialului.

Cârlionţii de lemn, care, urmează firesc, să fie măturaţi şi daţi la gunoiu, sunt gata să presupun.

Şi totuşi nu e aşa.

In fabrica aceasta, nu se pierde nici cea mai mică bucăţică de material, după cum ne lămureşte însoţitorul nostru tov. Oprea Tache, preşedintele Comitetului de întreprindere

Orice rămăşiţă de fier sau de lemn e întrebuinţată la împlinirea necesităţilor cele mai urgente şi costisitoare

E dealtfel un fapt semnificativ că, dela naţionalizarea întreprinderii încoace, toate aparatele de lucru ale fabricii sunt confecţionate din deşeuri, în atelierul de întreţinere.

Aparate pe care se plăteau odinioară sume fantastice în străinătate, sunt realizate cu un minimum de economie şi cu un maximum de randament.

Aşa sunt transformatorii de sudură, care au fost confecţionaţi din deşeuri de tablă şi sârmă, care în alte împrejurări, urmau să fie aruncate ca inutilizabile

Şi nu e întâmplător desigur că această realizare a fost înfăptuită la trei zile după naţionalizarea întreprinderii.

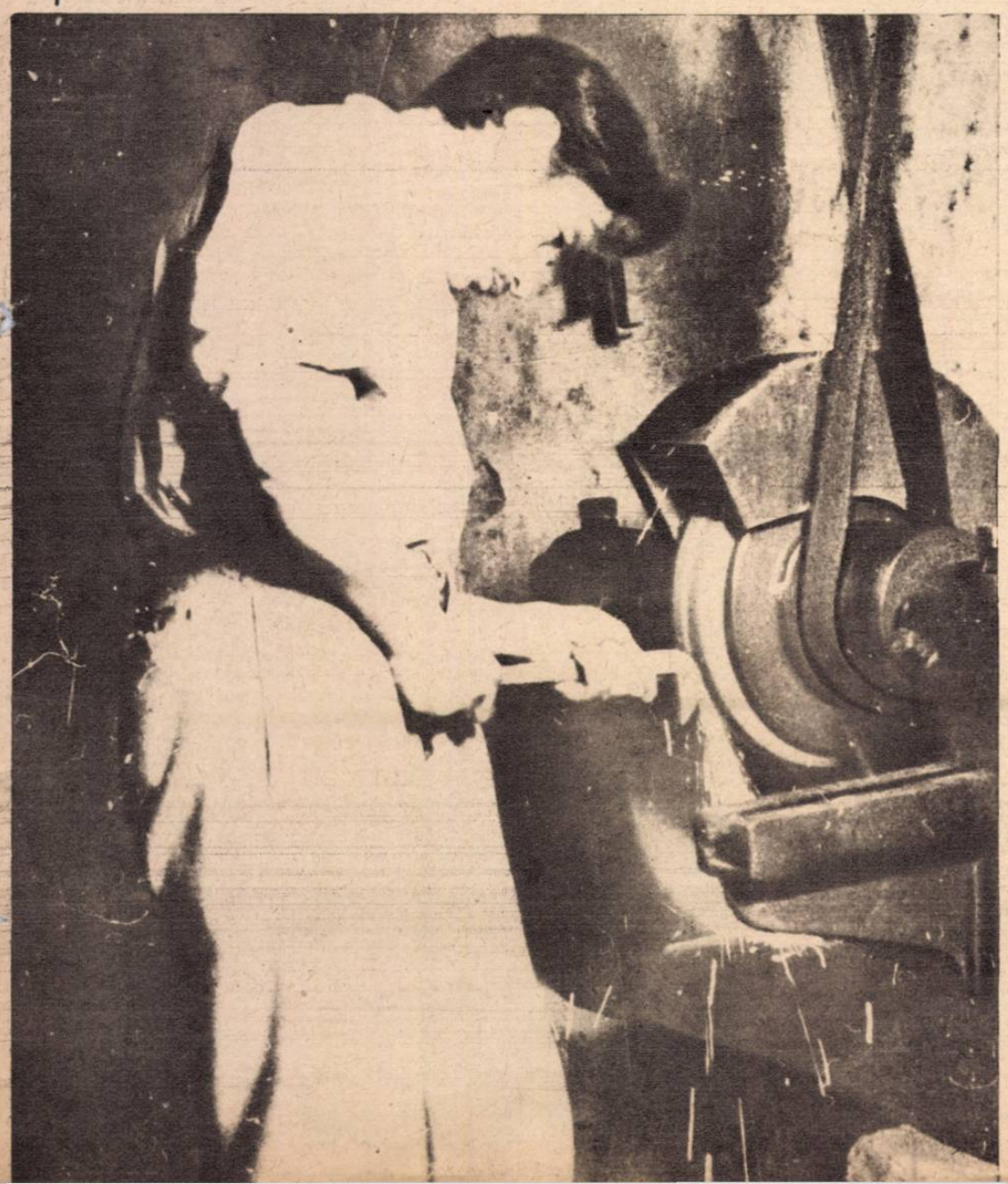

Acest fapt semnifică odată mai mult avântul nestăvilit cu care oamenii muncii au pornit la lucru, după cucerirea Partidului Muncitoresc Român, a cărui luptă împotriva exploatării, a făcut posibilă trecerea bunurilor agrare şi industriale în mâinile celor ce muncesc

Şi iarăşi ne apare firesc ca, în condiţiile noi de desfăşurare a muncii, ce au fost create pretutindeni în tânăra republică populară, inovaţiile în muncă să vină unele după altele, în scopul măririi productivităţii muncii, al producţiei de bunuri, ce merg să împlinească nevoile celor mulţi, şi pentru a uşura mult condiţiile de lucru în ateliere.

Astfel, la secţia vopsitorie, timpul de vopsire a unui pat a fost redus dela 3 ore şi 45 de minute, cât dura vopsitul cu pensula, la numai 30 de minute, cât durează noul sistem adoptat, acela de a introduce tot patul în vopsea şi apoi a-l expune la uscat într'o cameră încălzită, special amenajată.

Dealtfel, secţia de vopsitorie, condusă de tov. Oprea Tache, este şi deţinătoareu drapelului producţiei.

Intrecerile socialiste în vederea zilei de 7 Noembrie se bucură de o atenţie deosebită.

Popularizate de către îndrumătorii de partid şi de către cei sindicali, rosturile acestor întreceri sunt limpezi astăzi pentru toţi lucrătorii.

Ei ştiu că numai prin eforturi din cele mai serioase pot consolida temeliile tinerei noastre republici populare şi pot deschide drum glorios spre socialism, poporului muncitor.

Şi oamenii muncii nu precupeţesc nici-un efort.

Când intrăm în secţia de forje, tov. Vidorca Mihai scotea tocmai din cuptor o formă încandescentă de metal, ale cărei pâlpâiri roşiatice luminau stacojiu obrajii crispaţi de încordare ai muncitorului.

Antrenat în iureşul întrecerilor socialiste, Vidorca Mihai a realizat cifra uluitoare de 100 cleşti mopşi în opt ore de lucru şi producţia la cuptorul său continuă să crească zi de zi.

Cu fiecare lovitură de ciocan aplicată pe fierul înroşit, Vidorca Mihai vrea parcă să ucidă pentru totdeauna, cu forţe viguroase, trecutul de obidă şi împilare care i-au amărât tinereţea.

Producând cât mai multe bunuri el ştie că astfel contribue la ridicarea standardului de viaţă al tuturor oamenilor muncii, că munca sa neostenită netezeşte calea pe care vor păşi cei tineri, în marşul victorios spre socialism.

Cuvântul îndrumătorilor P.M.R. este ascultat cu luare aminte de toţi lucrătorii.

Şi cum ar putea fi altfel, când însuşi secretarul organizaţiei de partid, tov. Dobrin Pârvu, este unul din fruntaşii producţiei, exemplu viu de atitudine justă în faţa muncii.

El, împreună cu tov. Anghel Mihail, conducătorul tehnic al fabricei, au realizat una din cele mai importante economii de fabricaţie prin lucrarea electrozilor din deşeuri.

★

Este ora 1.

Insoţiţi de tov. Anghel Mihail, străbatem curtea vastă a întreprinderii, pentru a ne îndrepta spre strungărie.

In drum, observăm o grămăjioară respectabilă de ţevi, de al cărei rost îl întrebăm pe tov. care ne însoţeşte.

De fapt, întreaga noastră producţie de paturi, scaune, şi altele ar trebui să fie confecţionată din aceste ţevi, produse la uzinele „23 August".

Dar cum aceste ţevi sunt mult mai necesare altor lucrări de importanţă superioară noi ne-am gândit să economisim acest material special şi astfel, am ajuns să înlocuim complet ţevile acestea cu duraluminiu, confecţionând obiecte de calitate şi de o rezistenţă superioară.

Dealtfel, un amănunt pitoresc, rezistenţa paturilor şi scaunelor confecţionate din duraluminiu se încearcă prin aruncarea lor la pământ dela etajul I al fabricei, în curte

Dacă obiectivul rezistă, pleacă din fabrică, rezistenţa şi durabilitatea lui fiind asigurate.

Iar dacă nu rezistă, îl topim şi îl lucrăm din nou

★

In atelierul de strungărie, e liniste

O linişte cu totul neobişnuită pentru un atelier electromecanic, dar care devine explicabilă când ne amintim că e ora 1 şi un sfert, adică ora la care muncitorii au repaos

Intr'un colţ, lângă un strung, sunt adunaţi câţiva muncitori

Ne apropiem

Muncitorii Octavian Petriţoiu şi H. Raul joacă şah

Aplecat deasupra lor, aici, ca şi în muncă, veghează părintele atelierului, muncitorul şef al secţiei de strungur. Stertz

E dealtfel o atmosferă familiară şi tovărăşească, pretutindeni în fabrică atmosferă în care victoriile în muncă se desfăşoară din ce în ce mai consistente.

Şi la strungărie, inovaţiile nu lipsesc.

Cele mai importante sunt waltul construit de tov. Stertz şi pieptenul electro-magnetic înfăptuit de tov. Anghel Mihail.

★

Inainte de a părăsi fabrica vizităm expoziţia obiectelor produse.

Aspectul exterior ca şi construcţia de o calitate superioară, vorbesc dela sine despre activitatea intensă a atelierelor, de atitudinea justă a lucrătorilor faţă de muncă, pe care o consideră esenţială în aşezarea de temelii sănătoase vieţii lor şi copiilor lor.

HORIA NICOARĂ

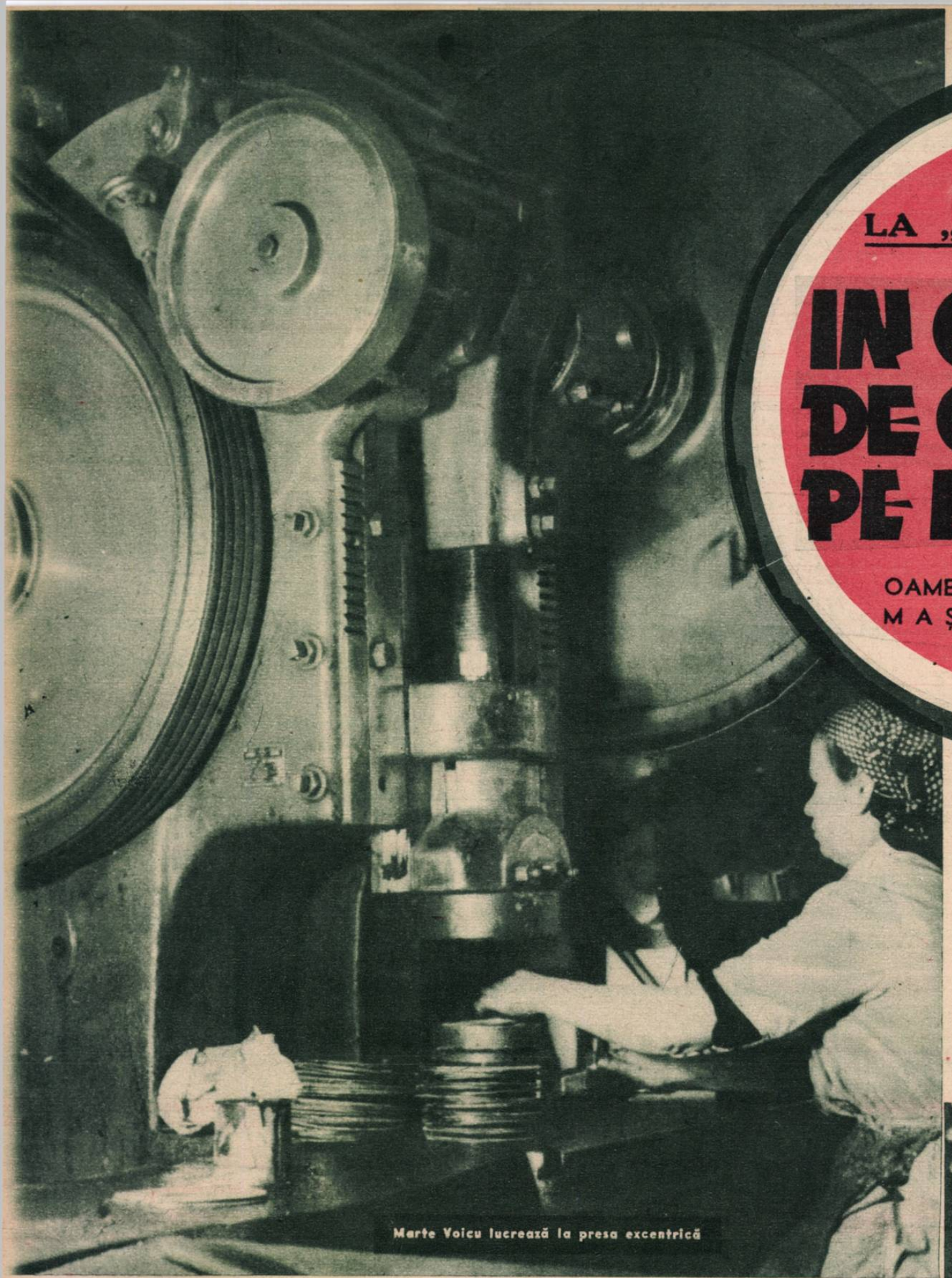

Marte Voicu lucrează la presa excentrică

LA „STEAUA ROŞIE“

IN CANTEC DE CIOCAN PE NICOVALA

OAMENII MUNCII FĂURESC MAŞINI ŞI UNELTE

reportaj de ADA BÂRSEANU

IN cartierul gării Filaret, acolo unde fabrici şi uzine stau adunate, unele lângă altele şi viaţa freamătă intens şi trepidant, a sunat o sirenă...

Şueratul a izbucnit brusc în dimineaţa noroasă de toamnă şi s'a pierdut în cascade, din ce în ce mai şterse, până departe, deasupra oraşului.

Sirena a cântat începutul unei noui zile de muncă...

Pe poarta Uzinei „Steaua Roşie“ (fostă fabricile „Wolf“) şirurile de muncitori se apropie ca râuri ce se unesc apoi într'un fluviu ce umple atelierele.

Mai tineri sau mai vârstnici, lucrătorii sosesc în fabrică odată cu şuerul sirenei.

Cuptoarele încep să se aprindă şi prin perdeaua de flacări străluceşte roşul masiv al fierului încins, ciocanele lovesc fără încetare, strungurile aruncă în aer şuviţele subţiri şi sclipitoare, presele ţăcănesc necontenit, la atelierele de sudură flacăra verde albăstruie taie metalul şi-l leagă la loc şi omul, preutindeni omul luptă cu fierul acesta pe care-l înfloaie, îl topeşte, îl toarnă, îl bate şi scoate din el tot felul de maşini.

Lupta omului cu fierul este milenară şi fiecare etapă a ei, a însemnat un pas înainte în civilizaţie.

Munca omului înfrângând tăria fierului şi modelându-l în fel şi chip a învins puterile naturii şi a cucerit lumea...

. . . . . .

Uzina „Steaua Roşie“ este o uzină metalurgică prelucrătoare.

Dacă până mai eri, uzina „Wolf“, cu truda grea a lucrătorilor, care se opintesc cu mâinile pe ciocane, şi cu feţele ce par mai negrite de fum în bătaia luminii roşietice pe care o aruncă cuptoarele, prefăcea fierul în tot felul de armament, care secera cu miile, tocmai din vieţile acelea chinuite în trecut ale muncitorilor, azi Uzinele „Steaua Roşie“ lucrează pentru industria de pace şi fierul este prefăcut în tot felul de maşini menite să aducă o uşurare a muncii şi a vieţii omului pe pământ.

★

Să pornim prin secţiile şi atelierele acestei uzine unde omul se luptă cu fierul.

Drept călăuză, ne-a fost indicat tovarăşul inginer Mihalcea, şeful secţiei turnătorie, care cu deosebită bunăvoinţă ne-a condus de-alungul uzinei, făcându-ne să pătrundem cu uşurinţă în viaţa aceasta unde munca omului se împleteşte cu cea a maşinei, în spiritul ordinei celei noui.

★

Suntem în atelierul de turnătorie. In genunchi oamenii stau aplecaţi deasupra formelor, care se încheagă din pământul vânăt.

Maestrul Mureşeanu Victor, împreună cu alţi doi lucrători, montează un cap de motor. Diferitele părţi ale piesei sunt trase cu o macara şi aşezate cu grijă.

Când forma va fi uscată, oţelul lichefiat în cuptorul de alături, va fi turnat deasupra formei.

— O piesă pentruca să fie bună, trebue să fie lucrată cu multă grije şi totodată bine răcită, spune tovarăşul inginer Mihalcea, şeful atelierului. Noi vrem să dăm azi cât mai puţine rebuturi.

— Daţi benzină, — spune maestrul Mureşanu ucenicilor de lângă el, grăbindu-se să usuce ultima formă — apoi către noi:

— In afara planului de muncă mai am 3 capete de motor şi sper să-l fac şi pe al patrulea.

Vreau să ies cu 5 zile înainte de termen şi cred că voiu reuşi.

Maestrul Mureşanu vorbeşte fără să întrerupă nici un moment lucrul.

— Este unul din cei mai buni maeştri ai noştri, adaugă tov. inginer. Este decorat cu „ordinul muncii“.

Pe pereţii atelierului ne atrage privirile o lozincă:

„Tovarăşi, nu uitaţi că suntem în întrecere cu fabrica „Strungul Braşov“.

„Tovarăşi nu uitaţi că suntem în întrecere cu cazangiii“.

Intr'adevăr, în fiecare secţie şi atelier, graficele afişate indică mersul întrecerilor care sunt făcute nu numai pe ateliere ci şi între lucrătorii aceluiaşi atelier.

La lăcătuşerie se lucrează nişte radiatoare pentru C. A. M. Arad.

Tabla se stanţează la o presă unde lucrează Marta Voicu, al cărui fiu este sudor la acelaş atelier.

In faţa maşinii mari, mâinile dibace ale femeii nu mai au astâmpăr. Ochiul urmăreşte atent presa, iar faţa ei pare neclintită.

Rondelele de metal tăiate la presă, trebuesc apoi aşezate pe un ax.

In faţa cuptorului este un dispozitiv care ajută la fixarea rondelelor pe ax.

— Acest dispozitiv este o inovaţie a tovarăşilor Robert Artz, desenatorul nostru, inginer Drăgănescu, şeful ate-

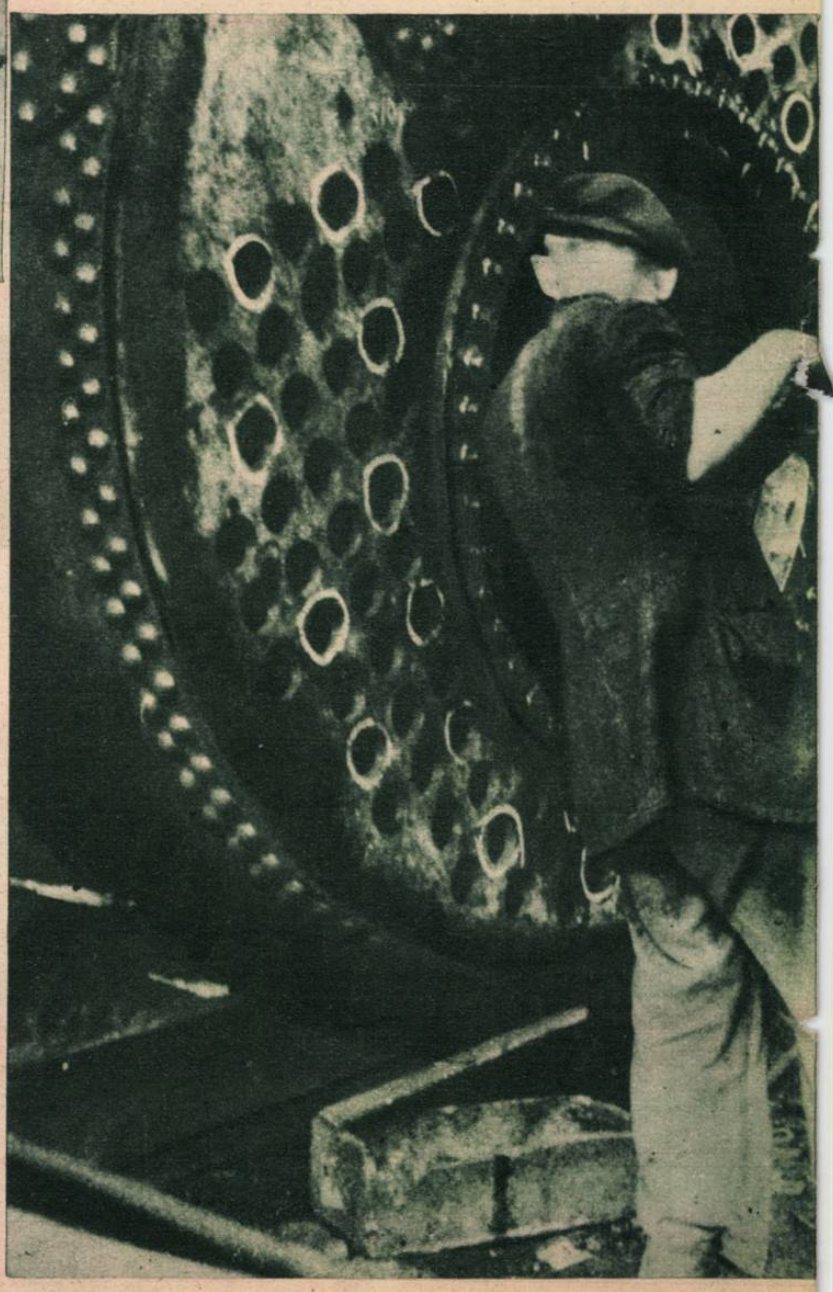

La secția de cazangerie

Mureșanu Victor, șeful atelierului de turnătorie, este decorat cu „Ordinul Muncii"

lierului lăcătușerie și Zamfirescu, maestrul atelierului, care a ușurat mult munca, spune inginerul Mihalcea.

Până la 1 Noembrie trebuesc executate 480 axe de radiatoare, iar acum atelierul și-a luat angajamentul să execute 600.

Cuptoarele automate duduie, polizoarele de mână țiuie...

In altă parte a atelierului se lucrează la o comandă pentru căile ferate, a unor cricuri mari, care se aduceau înainte din Germania, iar acum se fabrică în serie la noi.

La sala de strungărie mecanică mașinile taie împroșcând așchiile lucioase care sar în aer.

Neacșu Ion stă aplecat cu atenție asupra unei „șaibe".

Neacșu Ion este ucenic în anul II și este în întrecere cu Simionescu Constantin, ucenic și el, dela același atelier.

Trecem mai departe la atelierul de fierărie.

Cuptoarele dudue puternic. Bucățile de fier sunt scoase din foc cu cângi mari. Unele merg la nicovală, altele la ciocanul pneumatic, care bate sacadat.

Fierarul Panait Ștefan lucrează la niște cârlige de remorcă. El este în întrecere cu Mureșanu Victor dela turnătorie și n'are timp de pierdut.

In lumina flacărilor care-i luminează obrazul, figura lui pare dură ca și fierul pe care-l prinde încandescent cu o cange.

La atelierul de construcții este un sgomot infernal. Ciocanele care izbesc în cazanele mari, s'au luat par'că și ele la întrecere. Aparatele pneumatice pentru presat țiuesc deasupra nitului care se aduce înroșit din foc.

Deasupra capetelor, pe podul rulant, macaraua plimbă o piesă grea.

Pretutindeni observ indicații de felul acesta:

„nu lucrați cu părul descoperit"

„nu lucrați fără ochelari"

„nu lăsați pe oricine să vă îngrijească ochii"

care arată grija pentru viața lucrătorilor și prevenirea accidentelor.

— De altfel accidentele sunt acum foarte reduse, ne spune tov. inginer Mihalcea, pentrucă facem totul pentruca să asigurăm ușurarea muncii în uzina noastră.

Când am eșit afară, în urechi ne țiuia prelung încă sgomotul dinăuntru.

★

Uzina aceasta mare, cu sute de lucrători și cu fel de fel de mașini nu arată totuși așa cum ar trebui să arate o uzină metalurgică modernă.

Este vizibil dela prima impresie că foștii patroni, cari au și dispărut după naționalizare, nu erau câtuși de puțin preocupați de condițiile de muncă ale fierarilor cari trudeau aci, ci doar de capitalul care-l strângeau depe urma muncii lor.

Uzina este instalată într'o clădire veche, cu ateliere unele din ele descoperite, altele neîncăpătoare sau prost încălzite iarna.

Astăzi, condițiile revoluționare de viață create oamenilor muncii prin lupta neînfricată a P.M.R., contribue în cea mai largă măsură la desvoltarea și îmbunătățirea producției, ce merge să împlinească nevoile masselor populare.

La atelierele unde lucrătorii depun o muncă grea, ei primesc supliment de lapte și pâine.

Cantina unde iau masa le oferă o hrană îndestulătoare și gustoasă.

Pentru ucenici se construește acum o sală unde ei vor face practică.

Sala va avea 26 menghine, un strung, strung revolver, sheping, bor mașin și o frezâ.

Ei au deasemeni și un cămin foarte frumos înzestrat.

— Facem acum și o școală pentru analfabeți, spune tov. ing. Mihalcea, deasemeni avem și o școală de calificare profesională.

Pentru oamenii cari trudesc în ritmul ciocanelor se făurește o viață nouă...

ADA BARSEANU

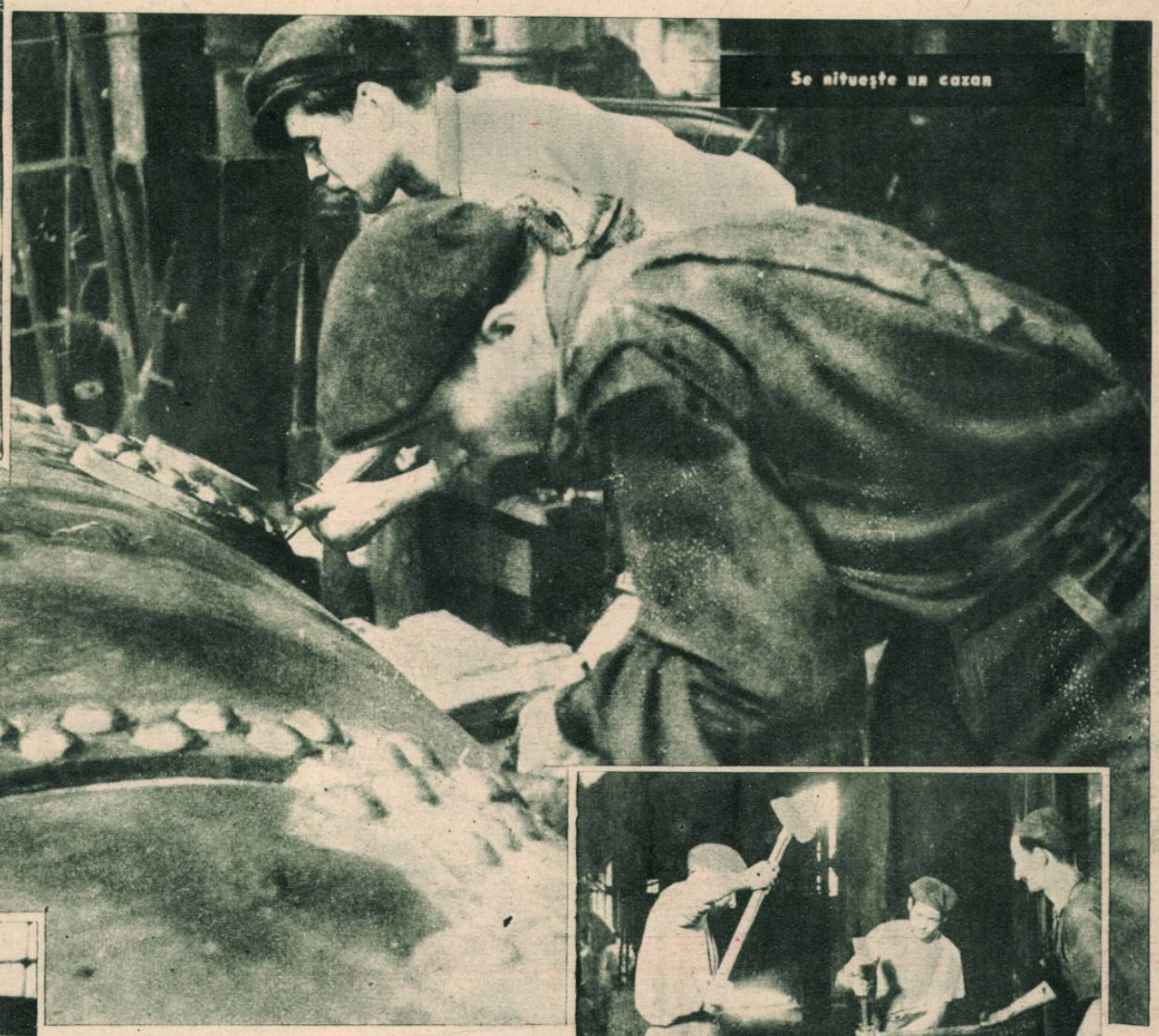

Se nituește un cazan

Ciocanele lovesc fără încetare...

Neacșu Ion este în întrecere cu Simionescu C-tin.

Lucrătorul Lazăr Ernest este o... speranță a p'ng-pongului.

La secția de cazangerie

Muzeul PUŞKIN

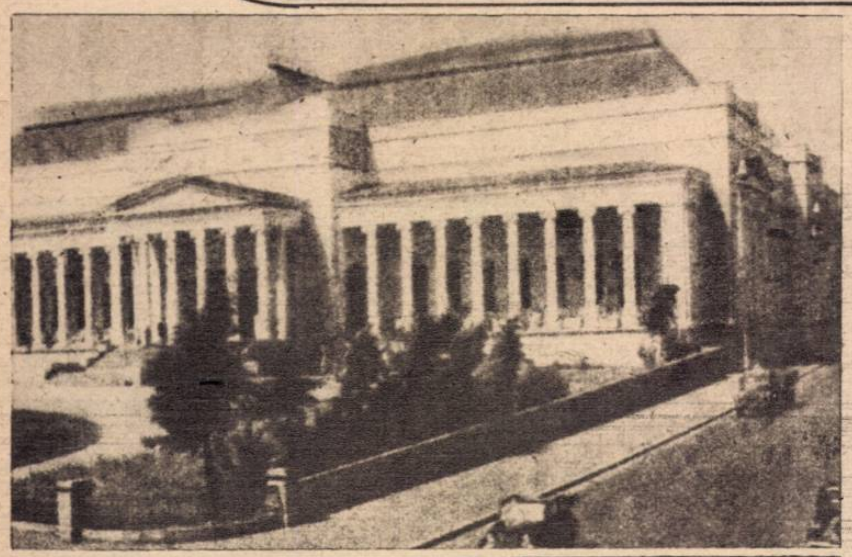

MUZEUL de stat Puşkin, pentru artele plastice a fost deschis la Moscova în anul 1912.

Se găsea atunci la muzeu numai o colecţie de artă originală egipteană, care fusese adusă de către egiptologul Golesnicev.

Sub puterea Sovietelor, muzeul a fost înzestrat cu lucrări de valoare în pictură şi sculptură, devenind astfel unul din cele mai importante muzee de artă ale ţării.

În 1924, au fost transferate dela muzeul Rumiazev o mare colecţie de tablouri ale maeştrilor europeni.

Picturile lui Rembrandt, Tizian, Veronese, Rubens, Van Dyck şi alţi maeştri ai plasticei europene, împodobesc astăzi pereţii muzeului.

In cabinetul grafic se pot găsi schiţe de Rembrandt şi Kallot, desene ale maeştrilor francezi din secolele **XVII** şi **XVIII**, litografii ale maeştrilor ruşi şi streini din secolul al **XIX**-lea şi de asemenea se găseşte păstrată o colecţie cuprinzătoare a graficei sovietice.

Biblioteca de specialitate a muzeului, oferă vizitatorilor săi nu mai puţin de 50.000 de volume.

Sub regimul sovietic, muzeul a luat o desvoltare nemaiîntâlnită, iar numărul vizitatorilor zilnici atinge cifra de 3.000.

De pretutindeni, din toate colţurile întinsei patrii a socialismului, vin aci, studenţi, muncitori, ţărani, nu numai pentru a admira minunatele comori de artă ci şi pentru a-şi completa şi desăvârşi educaţia, pentru a învăţa.

Muzeul îşi dă silinţa de a prezenta vizitatorilor săi, fie arta uneia sau a alteia dintre epoci, a uneia sau a alteia dintre ţări sau a unei şcoli de artă.

Zilnic, zece până la douăzeci de grupe de vizitatori, sunt conduse de personalul specializat al muzeului, iar conferinţele despre Istoria Artelor au loc cu regularitate în sala special rezervată pentru studiu.

Secţia arheologică a muzeului prezintă obiecte din cele mai interesante ale antichităţii.

Unele dintre acestea au fost desgropate înainte de război în sudul Ukrainei şi în Krimeea la Kamysch-Burun.

In 1946, au fost făcute o serie de săpături arheologice în regiunea Krimeii, la Simferopol, cu care ocazie au fost descoperite noui piese valoroase ce au pornit şi ele să mărească impresionanta colecţie a muzeului.

Una din metodele cele mai interesante prin care administraţia muzeului reuşeşte să stârnească un interes deosebit din partea vizitatorilor, este organizarea de expoziţii cu temă fixă.

Astfel expoziţia Rembrandt din 1939 a fost vizitată de 180.000 oameni.

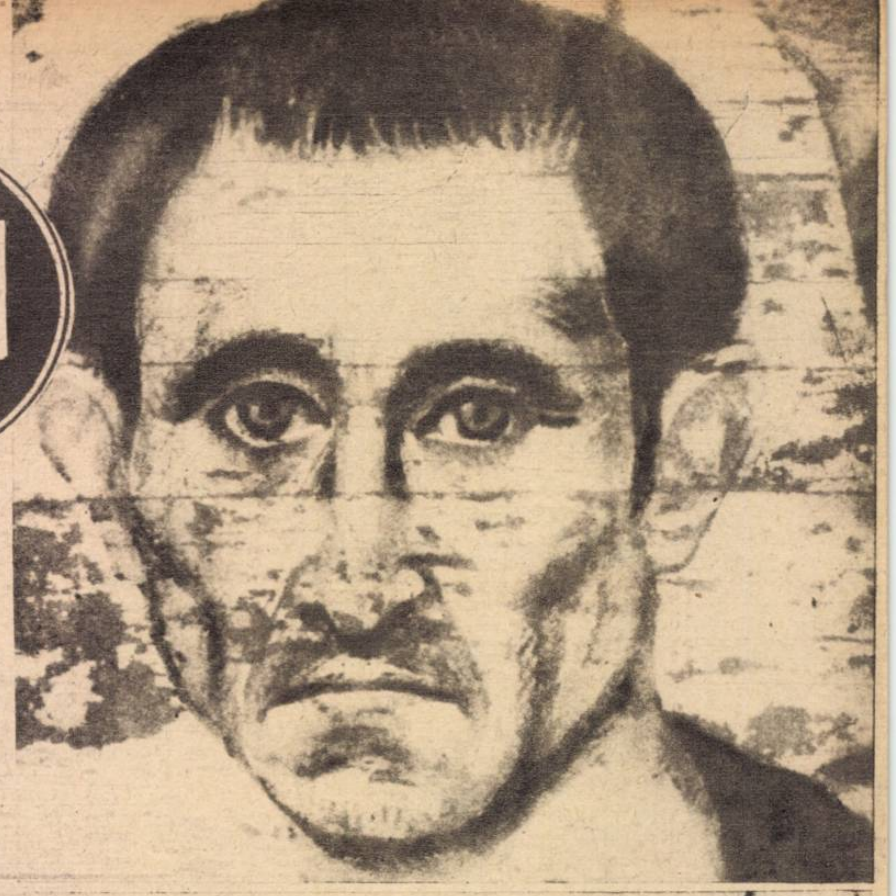

A Clădirea muzeului „Puşkin"

B „Esther Aman şi Ahaşver" Pictura aceasta de Rembrandt este executată în culori fermecătoare şi face parte dintre cele mai bune lucrări ale celebrului pictor olandez.

C „Portretul unui om în vârstă", din preţioasa colecţie de portrete egiptene (sfârşitul secolului I şi începutul secolului II). Portretul este executat în culori de ceară pe lemn.

D Statuia „Domnitorul din Gorcizik" (secolul al II-leă) care a fost găsită cu prilejul săpăturilor făcute în anul 1940 la Anapa în Caucazul de Nord.

F „Curtea Veneţiană" de Francesco Guardi. Muzeul posedă mai multe lucrări ale acestui artist.

CAMPANIA ELECTORALĂ IN STATELE UNITE

Mai sunt numai trei săptămâni până la alegerile pentru preşedinţia Statelor Unite. Campania electorală a atins o intensitate neobişnuită. Cu toate măsurile represive luate împotriva candidatului progresist Henry Wallace, acesta continuă turneul său de propagandă, fiind sprijinit de massele progresiste americane. La New-York, cu toate greutăţile care au fost făcute de autorităţi, Henry Wallace a avut un auditoriu de peste cincizeci de mii de persoane la întrunirea pe care a ţinut-o la Yankeestadion.

IN „Soarta negresei Lola" pe care o reproducem aci, scriitorul armean Mikael Tarounts, povesteşte un fapt autentic. Intr'o scrisoare, Gariguine Golochian — care a colaborat în presa comunistă din California sub pseudonimul de Abek Melic — istoriseşte întâlnirea sa cu Lola Anderson, soţia negrului antifascist Jim Anderson, iar această relatare a furnizat subiectul de faţă. De atunci s'a aflat ca Jim Anderson, din care războiul făcuse un invalid, a fost ucis de agenţii Ku-klux-klanului, în cursul unui meeting în unul din Statele de Sud.

Trenul se opri pe malul Misisipiului unde fluviul uriaş inundase calea ferată. Pe un bac gigantic, greoaia ambarcaţie înfrângea întinderea de apă, îndreptându-se învăluită în ceaţă, spre Noul Orleans, care din vreme în vreme se zărea în depărtare ca un miraj, scânteind aurit în razele soarelui matinal.

Soarta negresei LOLA

Prin fereastra vagonului, un călător fixă cu priviri curioase orasul original care acum părea că pluteşte în întâmpinarea lor adus de ape; călătorul medită că odată acest oraş era un centru al negoţului cu sclavi negri.

Coborând din tren, se îndreptă spre hotel să-şi depună valiza. Dorea să vadă oraşul. Era Duminică, iar străzile erau însufleţite.

Călătorul intră într'un restaurant să ia masa

— Băete, ceru el, un pachet de ţigări!

Băiatul făcu ochii mari.

— Domnul este des gur străin? surâse el. In statul nostru nu i interzi să se fumeze Duminică dar e oprit să se vândă sau să se cumpere tutun; riscaţi o amendă.

— Şi dece? se miră călătorul.

— Pentrucă Dumnezeu doreşte, răspunse băiatul, ca a şaptea zi a săptămânii să fie o zi de abstinenţă şi de repaos.

— Ah! dar atunci cum rămâne cu cinematograful, cu cabaretele, cu circul...? ironiză călătorul.

Băiatul se grăbi să afirme cu o notă de orgoliu:

— Astea sunt toate deschise şi veţi vedea că un om se poate amuza în Noul Orlean!

— Sunt un vechiu fumător, oftă străinul şi este un adevărat chin pentru un fumător să rămâe o zi întreagă fără tutun.

Băiatul dădu neputincios din umeri.

Străinul se întoarse la hotel, îşi luă valiza şi o porni întins la gară. Opri primul funcţionar întâlnit, îl întrebă la ce oră este un tren pentru Baltimore. Din păcate, nu era nici unul înainte de seară. Ar fi fost dispus să se urce şi într'un marfar, dacă ar fi plecat imediat!

Funcţionarul îl privi curios şi răspunse fără să se grăbească:

— Este unul peste un sfert de oră. I s'a ataşat un vagon pentru concentraţi, dar se pot urca şi civili

Pufnind de râs, se plecă la urechea călătorului şi-i şopti:

— Dorinţa de a fuma vă obligă se ne părăsiţi atât de repede?

— Aî ghicit!

— In cazul acesta, puteţi fi mulţumit, în trei ore veţi fi în afară de Noul Orleans şi vă veţi putea cumpăra câte ţigări doriţi.

După cincisprezece minute, trenul era în gară şi călătorul se urcă în singurul vagon pentru călători. Se compunea din două compartimente: pentru fumători şi nefumători. In compartimentul nefumătorilor nu era nimeni. După ce parcurse ziarele cumpărate în noul Orleans, începu să picotească. De îndată ce trecu de frontieră, îşi cumpără ţigări şi fumă două, una după alta, apoi se lăsă din nou pradă somnului. Când se deşteptă se lăsase noaptea. Aruncând o privire în celălalt compartiment, observă o femee lângă uşă. Era tânără şi frumoasă, cu tenul colorat şi pielea mată, cu părul negru şi strălucitor. Avea o carte deschisă pe genunchi, dar privirile ei, privirile ochilor mari şi visători, fixau prin fereastră întunecimea de afară

Trenul urca încetişor o colină. La prima staţie se deschise fereastra şi un grup de militari veseli şi vorbăreţi ocupară toate locurile.

Un caporal, care se aşezase lângă străin, îl întrebă arătând ziarele:

— Sunt de azi?

— Da; dacă doriţi să citiţi... Militarul aruncă o privire la noutăţile depe front, apoi se întoarce surâzând la vecinul său şi îl întrebă în franţuzeşte:

— Dacă nu mă înşel, sunteţi francez?

— Ba vă înşelaţi, sunt armean, surâse el.

— Armean! exclamă caporalul mirat... Un popor de care nu ştiu aproape nimic. In timpul celuilalt războiu, se vorbea mult în ziare de masacrele din Armenia...

— Da, poporul meu a suferit mult.

— Noi, plecăm să ne batem cu nemţii, reluă militarul.

Străinul cuprinzând cu privirea această tinereţe sgomotoasă în uniformă, întreabă pe caporal:

— Şi scopul acestui războiu!

— Astăzi este ruşinos dacă nu eşti patriot, spuse caporalul. Ziarele şi oamenii politici susţin aceasta, iar americanii au obiceiul să urmeze sfaturile ziarelor şi ale oamenilor politici. In ce mă priveşte, este altceva, eu sunt francez de origine, bunicul meu mi-a vorbit adesea de Sedan şi de Alsacia, aşa că ştiu ce aduce militarismul prusian popoarelor cucerite de ei.

Unul din camarazi, auzindu-l vorbind franţuzeşte, îl întrebă:

— Aşa dar Louis, te-ai întâlnit cu un compatriot!

— Nu, domnul este armean.

— Armean?!

Şi întorcându-se către străin, îl bombardară cu întrebări:

— Cum sunt armenii?

— E departe de aici Armenia?

— Sunteţi catolici sau protestanţi?

— Fetele sunt frumoase la dumneavoastră?

— Şi dumneavoastră linşaţi negrii?

Această ploae de întrebări, întreruptă de râsete şi observaţii asupra exteriorului armeanului, fu întreruptă de strigătul unei femei şi de vocea enervată a unui bărbat, din compartimentul vecin. In câteva clipe cu toţii fură acolo. Alături de tânăra femee ghemuită lângă uşă, un ofiţer înalt şi blond făcea gesturi ameninţătoare. Camarazii acestuia adunaţi în jurul său, priveau scena, unii surâzând, alţii înfuriaţi.

— Eşti negresă, da, sau nu? strigă ofiţerul. Ai să-mi răspunzi până la urmă?

Femeea pălise, dar tăcu.

— Nu încerca să negi, asta nu te va salva! şi locotenentul îi zmulse pălăria, descoperindu-i minunatele ei bucle. Apoi, înhăţându-i cu un gest brutal mâna ei fină şi suplă, îi privi degetele şi scoase apoi o exclamaţie triumfătoare, observând rădăcina unghiilor.

— E greu să mă înşeli pe mine... îi miros dela 100 de metri pe negrii ăştia! Tu nu ştii, aşadar, că legea interzice negrilor să urce în vagoanele în care călătoresc albii?

— O zvârlim afară la prima staţie!, — strigară ceilalţi, ameninţători.

— Ce îndrazneală!

— S'ar spune că au uitat legea lui Lynch...

— E cazul să le-o reamintim!

Tânărul locotenent, în picioare, între ceilalţi, îi opri cu un gest imperativ şi întorcându-se spre tânăra femeie o întrebă sever:

— Numele dumitale?

— Lola Anderson, pronunţă ea timid.

— Profesia?

— Institutoare.

— Unde călătoreşti?

— La Baltimore, să-mi iau rămas bun dela soţul meu... este mobilizat şi pleacă mâine în Franţa,..

— Cum ai îndrăznit să te urci într'un vagon pentru albi?

— Pentru negri nu era vagon decât seara. Aşi fi ajuns prea târziu pentru a-mi mai vedea bărbatul. El pleacă la război... ca şi voi! Doream să-l văd pentru ultima dată. Cum puteţi trata astfel soţia unui soldat care pleacă la război ca şi voi, cu voi?

Plângea...

Locotenentul îşi răsturnă capul pe spate şi exclamă furios:

— Negresa asta îndrăzneşte să ne mai facă pe deasupra şi morală!...

Fu întrerupt de sosirea bătrânului conductor. Cu mâinile în şolduri se întoarse către acesta şi-l apostrofă ameninţător

— Dumneata ai verificat biletul acestei femei?

— Eu! răspunse conductorul mirat

— Şi ai lăsat-o să intre? Nu ai văzut că este o negresă?... Eşti chior, eşti orb?

— Doamna n'are aerul unei negrese şi apoi, eu i-am verificat numai biletul, nu sunt obligat să-i verific şi originea...

— Ai s'o dai imediat afară, ai auzit? Şi-mi vei da şi legitimaţia dumitale!

— Dumneata nu ai dreptul nici să-mi ceri legitimaţia, nici să arunci afară din tren o femeie, răspunse bătrânul conductor cu vocea tremurătoare. La prima staţie o voi coborî şi voi raporta şefului meu cele întâmplate.

— Ai să-ţi pierzi slujba. Cât despre această negresă dă-o jos imediat dacă nu vrei să te aruncăm din plin mers împreună cu ea!

Tinerii militari chemaţi să apere drepturile sfinte ale popoarelor încovoiate sub jugul fascist, făceau acum cerc în jurul lor. Bătrânul conductor îngălbeni.

Atunci, călătorul armean luă cuvântul:

— Gentlemeni, li se adresă el, se poate oare ca ofiţeri din armata americană, să vrea să dea jos din tren, în plină noapte şi în mijlocul pădurii, departe de orice locuinţă omenească, pe femeia unui soldat american?

— Cine-i şi pasărea asta care croncăne împotriva legii?

(Continoare în pag. 13

Mickey-mouse a decedat. Au mai decedat odată cu el şi câinele Pluto şi răţoiul Donald şi încă o serie de alţi eroi pe care industria cinematografică yankee isbutise să-i impuie forţat spectatorilor. Şi cu toate acestea situaţia este paradoxală, deoarece decedaţii nu trăiseră niciodată.

Inexistenţa lor în viaţă nu se datora însă, cum greşit s'ar crede, faptului că ar fi fost numai creaţii ale unor condeie mai mult sau mai puţin talentate, ci din cauze mult mai însemnate, pe care le vom amănunţi în rândurile de mai jos.

Istoria adevărată a filmului desen-animat este greu de scris. Cert este însă un lucru, că acela care la un moment dat s'a bucurat de laurii de a fi fost primul creator al genului nu a fost decât un uzurpator: ne referim la Walt Disney, ale cărui personagii amintite mai sus acaparaseră la un moment dat ecranele cinematografelor din toată lumea. Adevărul este că primele desene animate, desigur nu atât de reuşite precum au fost cele făcute cu o tehnică superioară, au fost cele ale francezului Emile Cohl, creatorul unui erou desenat numit Fantoche. Emile Cohl nu era însă în graţiile monopoliştilor vremii sale şi cum nu voia să-şi subordoneze arta, intereselor politice şi de exploatare ale acestora, şi-a sfârşit viaţa, aşa precum şi-a trăit-o: în mizerie.

Walt Disney a fost mai puţin scrupulos şi dând urmare cerinţelor patronilor a creiat o serie de personagii neînsemnate care aveau însă calitatea de a fi servitori conştiincioşi şi necondiţionali ai capitalismului yankeu. In mâinile reprezentanţilor capitalismului filmul a fost totdeauna o armă de propagandă apreciată şi totdeauna un mijloc de uluire a masselor, cărora ar fi voit să nu le dea nici o clipă prilejul de a fi conştienţi de drepturile lor firesti. Din film capitaliştii făceau un mijloc de propagandă, prin care încercau să-şi justifice exploatarea.

Privit în esenţa lui, dincolo de absurdul decadent pe care-l afişa în fiecare clipă a artificialei lui existenţe, ce reprezenta oare şoricelul Mickey?

Mickey-mouse, descurcăreţul, care isbutea printr'o soluţie aparent ingenioasă să iasă din situaţiile cele mai complicate încurcături care ar fi fost însă valabile numai pentru imbecili, nu era decât tipul transpus pe film al self-made-men-ului yankeu lipsit de scrupule, neuman. El căuta să scuze prin anecdota ilustrată pe care o juca în cursul celor câteva sute de metri de film exploatarea dură, sângeroasă a claselor exploatatoare şi pentru ca medicamentul amar să fie mai uşor acceptat era oferit în capsula aurită a humorului.

Walt Disney s'a resimţit din cauza sărăciei subiectelor, care îi stăteau în aceste condiţiuni la dispoziţie şi atunci s'a văzut forţat să creeze în serie un şir de alte personagii, tot atât de puţin viabile şi care reprezentau mereu acelaşi punct de vedere reacţionar, care în mod fatal trebuia să fie în cele din urmă desghiocat de massele exploatate. Insuccesul urmaşilor lui Mickey l-a determinat pe Disney să fabrice seria de filme Bambi şi Pinochio, de un sentimentalism stupid şi demobilizant sau filmele de evident prost gust cu Dumbo şi Fantasia.

Statuia cu soclu de lut a lui Walt Disney s'a prăbuşit, căci massa spectatorilor cari au identificat în el pe purtătorul de cuvânt al exploatatorilor capitalişti, a evitat sălile de cinematograf unde se produceau animalele cuvântătoare create de el.

In Uniunea Sovietică s'a ridicat între timp adevărata şcoală a desenului animat, artă care a cucerit în egală măsură sufragiile

Dela MICKEY MOUSE la Adevăratul desen animat

...erului adult ca şi ale copiilor şi tineretului ...ul animat al studiourilor sovietice se re...ază viaţa, cu toate problemele ei. In felul ...a pelicula capătă un conţinut valabil, iar în ...ce priveşte realizarea artistică succesul cuce... pe ecranele întregii lumi de creaţiile colective sovietice care lucrează aceste filme, este con...dent,

...nteresantă şi plină de învăţăminte este realiza... studiourilor sovietice de a ilustra prin desen ...mat marile opere literare ale scriitorilor. Astfel ...a lucrat desenele animate „Cei trei drăcuşori" ...ă povestirea cu acelaş titlu a lui Gogol, „Melo...le de primăvară", „Poiana liniştită" şi alte pelicule, ...ăror sursă de inspiraţie a fost fie literatura cultă, ... bogatul folclor al popoarelor sovietice.

...stfel în laboratoarele marelui studio cinemato...fic Soiuzmultfilm a fost lucrat recent filmul ...en animat de lung metraj CALUL NĂZDRĂVAN. ...e a constituit pentru colectivul studioului o ...tră de încercare. Tehnica unui desen animat este ...rte complicată. Este suficient să arătăm că pen... un film de circa 10 minute sunt necesare 18.000 ... desene. Fiecare mişcare a personagiului care ...oluiază pe ecran este descompusă şi fiecare miş...e descompusă în seria de imagini necesare, este fotografiată în parte.

Este deasemeni dela sine înţeles, că decorurile în care evoluiază personagiile desenului animat, trebuiesc şi ele realizate în conformitate cu toate regulile perspectivei, astfel încât iluzia adâncimii imaginei pentru spectator să fie desăvârşită.

Numărul desenatorilor cari colaborează la un desen animat variază după proporţia filmului, dar trece în toate cazurile de 15 oameni, în afara celorlalţi specialişti tehnici şi a colaboratorilor literari şi artistici.

Fiecare cadru al filmului este prelucrat cu îngrijire şi este reprezentat de regisor în mod grafic. După aceste schiţe-compoziţii grupul de pictori crează fazele de bază ale filmului. Pictorii speciali cu cea mai mare experienţă, specialiştii în desen animat, le „animă". Doar, ca să creeze pe ecran iluzia mişcării ritmice a animalului desenat, a păsării sau a omului, trebuie făcută o foarte mare cantitate de desene cari redau toate fazele mişcării lui, iar dezinvoltura sborului şi bătăii aripelor răţuştii din filmul „Răţuşca cenuşie" nu se aseamănă delor cu saltul brusc al epurelui. Pictorii petrec multe zile observând şi desenând diversele faze ale mişcării, pentru ca să găsească succesiunea necesară a trecerii dintr'o stare într'alta a fiecărui personaj reprezentat de ei. Şi când rezultatul observaţiei lor — desenele — stau pe masă în faţa lor, ei pot realiza caracterul personajului conceput de regisor şi de pictorul principal, exprimat prin mimică şi mişcare.

După ce cadrele „s'au animat", mai au loc multe procese complicate de producţie, înainte ca desenele să vadă obiectivul aparatului de filmat. Desenatorii specializaţi în redarea mişcărilor desenează cu cea mai mare atenţie fiecare fază a mişcării, pe urmă specialiştii o copiază de pe hârtie pe celuloid transparent. Specialiştii colorează apoi desenele pe celuloid cu culori potrivite, ţinute într'un dulap special, aceasta spre a evita ca nuanţa aleasă să fie confundată cu alta. Pictorii-decoratori desenează decorurile şi peisagiile viitoarelor locuri de acţiune. Toate etapele muncii se filmează de multe ori şi se verifică pe ecran şi numai după ce totul se verifică, fiecare desen pe celuloid este numerotat şi spălat cu spirt ca să nu rămână pe el nicio urmă de degete, atunci pe mese speciale de lucru ele se filmează cadru după cadru.

In felul acesta pentru filmul „Calul năzdrăvan" s'au făcut circa 180 mii de desene.

Aceasta este munca pentru realizarea unui desen animat în studiourile sovietice. Dar această muncă titanică îşi primeşte răsplata prin calitatea excepţională, prin valoarea filmului realizat, primit totdeauna cu entuziasm de spectatorul de pretutindeni.

El. Cr.

Realitatea sportivă

PESTE HOTARE, CU ELAN, VOINȚĂ ȘI AVÂNT, ECHIPA DE FOOT-BALL R.P.R. A OBȚINUT UN REZULTAT BUN. — POLONIA - R.P.R.: 0-0

ECHIPA noastră națională a jucat Duminică la Chorsom în Polonia.

Și acest match a prilejuit o nouă manifestare a înfrățirii celor două popoare, între care legăturile de prietenie se strâng din ce în ce mai mult, ca o chezășie trainică a păcii.

In centrul industrial Chorsom 50.000 de spectatori au venit să vadă jocul celor două reprezentative, care se poate spune că a corespuns așteptărilor.

Echipele au jucat cu elan, cu multă voință, echipa noastră remarcându-se printr'un joc tehnic care a lipsit polonezilor.

In repriza întâia românii sunt cei care atacă mai insistent, ratând însă nenumărate ocazii. Barta trage în bară (minut. 14) iar peste un minut Andrei Rădulescu trimite alături cu capul.

Polonezii au un atac puternic în minutul 25, dar Kohut care ajunsese singur în fața porții, trage pe sus.

In repriza întâia Justin a înlocuit pe Traian Ionescu care fusese lovit.

După pauză gazdele au câteva atacuri foarte periculoase pe care le claritică Justin, Ritter și Mihăilescu. Dar spre sfârșitul reprizei echipa românească este aceea care atacă și care domină. Dar din nou ocazii ratate: Oană și Barta nu pot înscrie.

Matchul se termină cu un scor alb, mulțumind pe spectatori care au aplaudat ambele echipe. A fost un joc fără incidente „un joc al apărărilor", cum au declarat conducătorii lotului, arbitrajul cehoslovacului Vlcek bun. Linia noastră de halfi a fost compartimentul cel mai bun, în schimb halfii polonezi 'au jucat slab. Excepție a făcut Paspan care, împreună cu Ritter, a ob

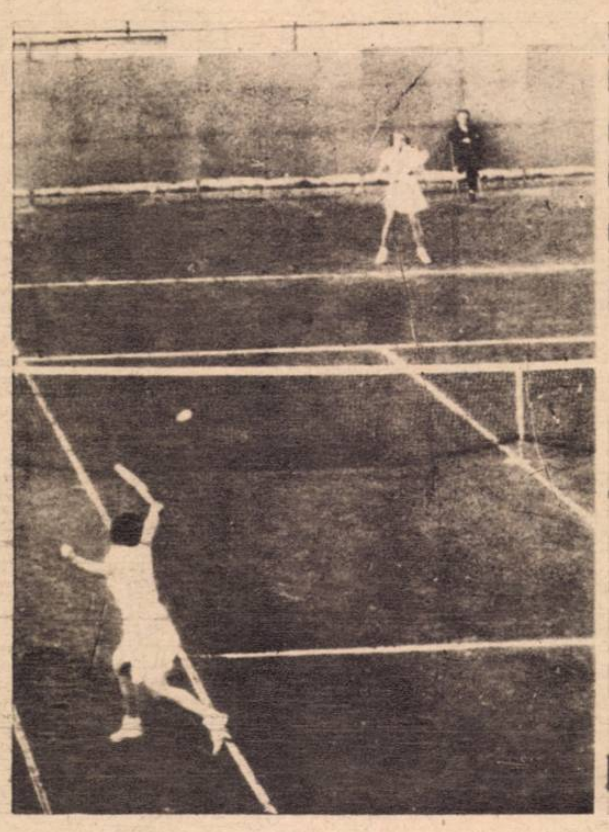

Stolpa a făcut pereche la dublu cu Kalona învingând pe Caralulis-Schmith

Gobzuc scoate [illegible] minge grea

Loti Kiss a stabilit la sfârșit de sezon atletic o nouă performanță la decatlon trecând de 6000 puncte

Campionatul național de yole Cele 11 ambarcații fac o voltă într'una din regate

O fază din matchul dintre d-nele Stăncescu și Hidassi pe care l-a câștigat romînca

tinut cele mai entuziaste aplauze.

Provincia a avut mari manifestații

Și aci a fost ceva neobișnuit, manifestațiile însemnate s'au consumat în provincie la Cluj, Oradea, Timișoara, Galați.

Cluj

„Marele premiu al orașului" a strâns în capitala Ardealului pe așii sportului cu motor. Lupte au fost strânse așa că cei 20.000 de spectatori care au asistat au fost entuziasmați. Mai ales la Automobile Petre Cristea și-a învins adversarul de totdeauna - Calceanu pe linia sosirii.

La 1000 cm. Șușnea l-a întrecut pe Agathon, iar Puiu Sădeanu la 350 cm. pe Traian Matei.

Rezultate tehnice:

175 cm. 1. Armand Vrânceanu, 2. Lazlo Aladar, 3. Constantin Ciocoiu.

500 cm.: Agathon, 2. Șomlo, 3. Mavrodin.

Ataș: Ion Spiciu, 2. Phennings, 3. Vasaroș.

250 cm.: Traian Matei, 2. N. Bârză, 3. Connerth.

350 cm.: Puiu Sădeanu, 2. Traian Matei, 3. Mihai Sărățeanu.

1000 cm. sport: Aurel Șușnea, 2. Agathon, 3. A. Gheorghiu.

1000 cm. curse: N. Niculici, 2. Alexe Gheorghiu, 3. A. Șușnea.

Automobil: Petre Cristea, 2. Calcianu, 3. Dudu Frim.

Oradea

Cu tot timpul răcoros Ladislau Kiss, a stabilit un nou record național la decatlon totalizând 6062 puncte. Al doilea s'a clasat Laurian Taus cu 5936, urmat de Moarcaș cu 4896 puncte.

Totuși a fost și footbal

căci s'a jucat în „cupa orașelor" dând loc la dispute interesante și care au atras mulți spectatori.

Echipa Bucureștului jucând la Timișoara cu reprezentativa bănățenilor a învins cu 2 — 1, în care repriza întâia a hotărât soarta jocului.

La Petroșani a venit echipa Aradului pe care a învins-o localnicii cu 3—1 (0—0), după un joc în care tot în repriza întâia s'au petrecut fazele importante.

Cu toate că la Oradea—clujenii s'au prezentat cu o echipă foarte puternică nu au putut învinge căci a fost din nou minutul 90, cu un punct înscris pentru gazde.

Mediașul a câștigat prin forfait, căci echipa dela Târgu-Mureș nu a putut ajunge până acolo, autobuzul defectându-se.

Clasamentul are în frunte pe cei care nu au jucat: Mediașul, urmat de București, Cluj, Oradea, Timișoara și Târgu Mureș.

„Cupa Moldovei"

a revenit reprezentativei gălățene care a învins cu 6—2 (2—2) pe aceea a Iașului.

Și București

Ploaia nu l-a împiedicat pe Dumitru Paraschivescu să stabilească două recorduri naționale la 10 km. și la oră.

La tir..

au venit peste 100 de începători care au tras foarte bine, mulți au trecut chiar de 80. Primul loc 91 puncte: Ion Peteu, Dumitrescu și Anton Ionescu.

Rugby

A.S.A.S.-C.F.R. 10-10 — constitue o mare surpriză.

Celelalte matchuri au fost și ele foarte disputate.

La tennis Ungaria-R.P.R

Matchul de tenis Ungaria-R.P.R. a luat sfârșit cu victoria adversarilor noștri la scorul de 5-3.

Echipa noastră s'a prezentat bine; lipsind totuși unor jucători condiția fizică iar altora mai multă voință. Știind care este valoarea adversarului, Gogu [illegible] a jucat fără ambiție.

Din echipa ungară desigur că As[illegible] a fost acela care s'a remarcat prin [illegible]cul lui fără efort, și cu lovituri perfecte. De fapt a jucat în multe partide internaționale care i-au adus multă rutină.

T. VORNICU

Copilul dela periferie

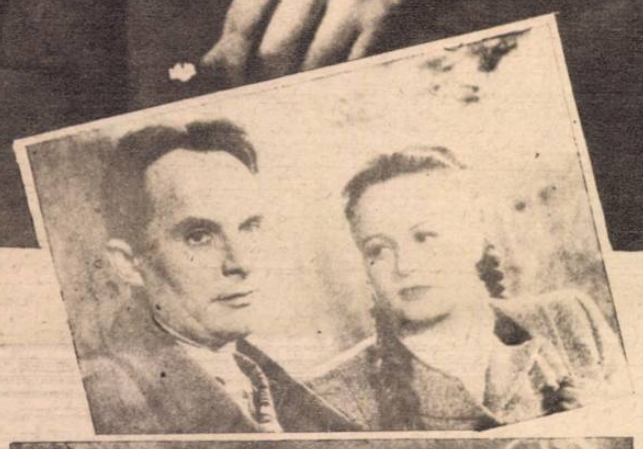

SOARTA băiatului desculţ de odinioară, care a devenit un inginer cunoscut, este tipică pentru numeroşi inventatori sovietici, ale căror aptitudini şi talente au căpătat posibilitatea de a se desvolta, numai în condiţiile revoluţionare create de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

Băiatul dela periferia Moscovei, Andrei Sovorţov, e permanent preocupat să inventeze câte ceva.

La maşina de cusut a mamei sale el vrea să aplice o curea de transmisie în legătură cu un motor acţionat de vânt, pentru a uşura munca măicuţei sale.

In atelierul lui secret, situat în podul casei, el lucrează la un revolver cu trei ţevi.

Tatăl lui Andrei, un muncitor mecanic într'o industrie moscovită, stimulează aplicaţia tânărului copil pentru muncă şi invenţii, chiar atunci când planurile micului inventator sunt de domeniul fantasticului.

Ca toţi băeţii dela periferie, Andrei începe să-şi câştige existenţa de timpuriu, şi împreună cu prietenul său Kostia, devine ajutorul mecanicului de locomotivă Riabuşchin.

Bătrânul meşter Riabuşchin, desvălue copiilor toată construcţia maşinii şi mintea ascuţită a lui Andrei acumulează, lacomă, minunatele istorisiri despre meşterii inventatori.

Odată, în timpul cursei obişnuite în spre linia frontului (acţiunea se petrece în zilele războiului civil rus, 1918-1920) Andreiţa fost martor cum un aviator sovietic, ciocnindu-se cu duşmanul, a căzut cu avionul cuprins de flăcări, la pământ.

„Dacă aşi fi avut o mitralieră bună, îi spune cu amărăciune aviatorul rănit lui Andrei, nu ar fi trebuit să ciocnesc avionul".

Şi aceste cuvinte s'au întipărit adânc în sufletul băiatului.

El şi-a amintit de revolverul său cu trei ţevi şi un gând îndrăzneţ l-a pus din nou pe muncă: să inventeze o mitralieră care să fie mai bună ca celelalte.

In şcoala tineretului muncitor, iar apoi în universitate, Andrei nu se desparte o clipă de schiţele diferitelor sisteme de mitraliere. Prietenul său, Kostia, plecat voluntar pe front într'o unitate de aviatori, îi trimite o descriere amănunţită a mitralierelor folosite de aviaţia inamică şi tânărul inventator lucrează nopţi întregi la deslegarea secretului mitralierelor de aviaţie cu tragere rapidă.

Multe desamăgiri şi multe eşecuri a avut de suferit Andrei, dar dorinţa de a fi folositor patriei sale l-a mobilizat în permanenţă la lucru.

Bătrânul mecanic Riabuşchin îşi îmbărbătează pupila, profesorul Smirnov îi desvălue tainele formulelor matematice şi legile mecanicei, iar nepoata profesorului, Irina, care s'a îndrăgostit de studentul plin de tenacitate, îi ajută adolescentului să învingă amărăciunea eşecurilor.

După mulţi ani de muncă îndârjită şi perseverentă, visul lui Andrei Sovorţov s'a realizat.

Şi când au venit zilele ameninţătoare ale marelui război pentru apărarea patriei, sgomotul mitralierei cu tragere rapidă realizată de Andrei Sovorţov s'a unit cu bubuitul tunurilor, în formidabila maşină de război sovietic, care l-a distrus pe duşmanul cutropitor.

Acesta este subiectul filmului „Copilul dela Periferie", realizat de studioul cinematografic „Soiuzdetfilm" din Moscova în anul 1947.

Distribuţia cuprinde pe bine cunoscuţii actori sovietici E. Samoilov, S. Luchianov, A. Vassilieva, M. Marcova, I. Liubimov, A. Zrajevsky, N. Anencov, T. Okunevskaia, N. Bogoliubov, V. Poslavski, A. Abricosov.

Scenariul este semnat de V. Kojevnicov şi I. Prut, regia filmului fiind asigurată de V. Juravliov.

Un film care introduce pe spectator în viaţa dârză a muncitorilor sovietici, constructori ai Patriei Socialismului.

O realizare artistică de mare forţă morală, care trebue vizionată de toţi acei spectatori care vor să se informeze cu sinceritate asupra realităţilor sovietice, şi care vor totodată să tragă învăţăminte din cele mai serioase din vasta experienţă a muncii pe care oamenii sovietici au dus-o, în aşezarea de temelii noui şi revoluţionare, patriei lor.

H. N

EVGHENIE SAMOILOV

In tinereţe, Evghenie Samoilov, nici nu se gândea că va activa vre odată în teatru sau cinematograf, el fiind preocupat pe atunci de pictură. La vârsta de şasesprezece ani, el devine elev al şcoalei de pictură, în clasa profesorului Petrov Bodchin.

Viitorul părea hotărît. Totuşi, s'a întâmplat altfel. La insistenţele unui prieten din şcoală, Evghenie s'a înscris la academia de teatru. De atunci, treptat, teatrul i-a înlocuit atracţia pentru pictură. Primul debut în cinematograf al tânărului artist, în rolul lui Grigorie Râbin din filmul „Intâlnirea Intâmplătoare", realizat de regizorul Igor Savcenco, i-a adus desamăgire. Nimic nu-i plăcea, nimic nu-l satisfăcea.

Abea în anul 1938, regisorul Alexandru Dvjenco, i-a propus rolul lui Sciors, în filmul cu acelaş titlu. Succesul rolului lui Sciors, care l'a interpretat peste orice aşteptări, a deschis drumuri noui lui Samoilov. După „Sciors" au urmat rolurile inginerului Lebedev din „Calea Luminoasă" de Alexandrov, al locotenentului Kolcin din „Patru Inimi" de Iudin, al lui Kasianov din „David-Bek" de Bek Nazarov, al locotenentului Kudriaşev din filmul „Ora şase după războiu" de Ivan Pâriev. După aceste roluri, se încredinţează lui Samoilov, creearea unei întregi galerii de chipuri tinereşti, roade semnificative ale umanităţii. Primul din această serie a fost chipul locotenentului Burunov din filmul „Amiral Nahimov".

In jocul lui Samoilov, este multă adâncime, variaţie şi complexitate. El joacă îndrăzneţ, dar nu riscat şi nu oboseşte pe spectator prin repetarea aceloraşi procedee de interpretare. Jocul lui este realist, plin de forţă şi vitalitate Pe bună dreptate, Evghenie Samoilov, a fost decorat de două ori cu premiul Stalin.

Regimentul al 4-lea de husari se îmbarcă la Southamton pentru Malaezia

ȘAH LA ANGLIA

LUPTA pentru independență a populației malaeze face progrese rapide, îngrijorând guvernul dela Londra și nu mai puțin pe cel dela Washington. Cei care au constituit armata de rezistență în timpul invaziei japoneze, contribuind în largă măsură la înfrângerea acestora, sunt astăzi urmăriți cu ultima strășnicie de mercenarii monopoliștilor anglo-americano-olandezi, fiind forțați să ia din nou calea junglei. Dar în afara luptei pentru independența malaezilor se mai duce o luptă surdă între statele imperialiste pentru cucerirea pozițiilor economice și strategice cele mai favorabile, în Malaezia. In spatele așa zisei lor prietenii, Anglia și Statele Unite se combat crunt, pentru dobândirea minelor de zinc, pentru petrolul și cauciucul malaezian. Manevrele Wallstreet-ului au izbutit să creeze Marei Britanii situațiuni dificile în mai toate colțurile pământului, unde domnea altă dată exclusiv brutalul bun-plac al Londrei. Ca într'un abil joc de șah, Anglia este înghesuită de rapacitatea „aliaților ei" în pozițiile cele mai periculoase. In fostele colonii italiene, în Palestina, în Irak, în Africa de sud ca și în Malaezia, Marea Britanie cedează pasul dușmănosului ei „aliat". Statele Unite au dat și în Malaezia: șah la interesele engleze!

Un birou destul de elegant la marginea junglei malaeze. In jurul unei mese pe care se răsfață sticlele de whisky sunt instalați confortabil câțiva bărbați.

— Recolta de cauciuc este bună. Cu toate acestea situația este indiscutabil foarte gravă! Agitația indigenilor crește, luptele sunt înverșunate... la urma urmii nu este treaba noastră că indigenii sunt prost plătiți, chinuiți pe plantații. Noi trebue să producem și să vindem cauciuc și atâta tot, nu să avem grijă de orezul lor.

— Asta așa-i! Cu toate acestea să nu uităm că în insule costul vieții a crescut cu 35% în ultimii doi ani, în timp ce salariile au rămas aceleași.

Vorbitorul mai luă o gură de alcool și continuă:

— In definitiv pentru noi englezii, situația are două aspecte mai însemnate: guvernul malaez nu mai este stăpân pe situație, iar... americanii ne fac o concurență sângeroasă întreținând nemulțumirea indigenilor. Or noi trebue să ne salvăm situația personală și, ce să mai ocolim, interesele noastre materiale.

★

Discuția aceasta, care ar fi putut avea loc în oricare bungalow din jungla malaeziană, ilustrează perfect atmosfera în care să trăește în insulele îndepărtate din Oceanul Pacific.

Percheziție într'un sat malaezian. O asemenea operație se termină totdeauna cu execuții ale indigenilor

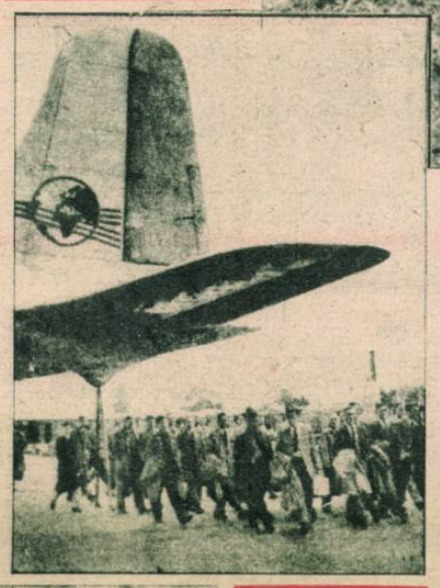

Corpul special de polițiști britanici sosind pe un aerodrom din Malaezia

Un popor care a luptat efectiv și cu eroism împotriva fascismului, creind invadatorului nipon o situație grea și căruia i s'a făgăduit libertate, a fost înșelat. Colonialismul britanic, același cu cel francez, olandez sau american are același aspect, deși interesele respective sunt contradictorii. O singură trăsătură comună există pentru toți: bancnota!

Pentru ce luptă puterile imperialiste cu atâta îndârjire să stăpânească Malaezia?

Răspunsul este simplu: aci există cele mai însemnate zăcăminte de zinc din lume, or cartierele generale ale armatelor statelor imperialiste au nevoie de acest zinc în vederea scopurilor lor agresive. Pentru Anglia ca și pentru Statele Unite — căci ceilalți competitori sunt neînsemnați în această ciocnire de forțe — problema este de vitală însemnătate. In momentul de față insulele malaeziene sunt formal sub dominație britanică. Capitalul american s'a insinuat însă pe nesimțite, iar astăzi stăpânește o cotă importantă din exploatările insulelor.

Pe de altă parte în Malaezia există importante plantații de arbori hevea, din care se extrage cauciucul. Pentru Anglia acest cauciuc este absolut necesar, deoarece constituie materia primă a unei însemnate industrii. Nu tot astfel este cazul Statelor Unite, care în timpul ultimului război au construit importante uzine de cauciuc sintetic, învestind miliarde de dolari. Dacă industria engleză inundă piața mondială cu cauciucul natural provenit din plantațiile din Malaezia, aceasta ar însemna o pierdere catastrofală pentru monopoliștii Wallstreet-ului, ducând chiar la închiderea uzinelor respective din Statele Unite. Or acest lucru nu-l pot admite. Și atunci, întreținând indirect revolta malaezilor, ei încurcă socotelile britanice, împiedicând normala exploatare a plantațiilor de hevea.

Colonialiștii anglo-americani nu se mai pot aventura la drum decât înarmați. Mr. Herring, directorul lui United States Ruber Co. pleacă în inspecție